

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ע"י ב"כ עו"ד ישי זיגמן

המאשימה

נגד

אלימלך שטרן
ע"י ב"כ עו"ד עקיבא מאיר

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירה של קשירת קשר לאיומים, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק בצירוף סעיף 192 לחוק.

2. כתב האישום נפתח בחלק כללי בו מתואר, כי הנאשם הוא אזרח ישראל אשר בתקופה הרלוונטית החזיק פרופיל משתמש ברשת החברתית טלגרם תחת השם "האי שלום" (להלן: "חשבון הטלגרם"), באמצעותו יצר/ה איתו קשר ישות אשר כינתה את עצמה Anna Ellena (להלן: "אנה"), הפועלת מטעם גורמי המודיעין באיראן, וזאת לצורך ביצוע משימות העשויות לפגוע בביטחון המדינה. החל מיום 2.6.24 ועד למועד מעצרו, עמדו הנאשם ואנה בקשר באמצעות יישומון הטלגרם. במסגרת הקשר ביצע הנאשם משימות שונות אשר הוטלו עליו מעת לעת על ידי אנה (להלן: "המשימות") כנגד תשלום, אשר הועבר אליו במטבעות דיגיטליים. במסגרת הקשר, נהג הנאשם לכתוב לאנה הודעות בשפה העברית בעוד שאנה הייתה משיבה לו הודעות בשפה האנגלית, אותן היה מתגרם ביישומון, ולעתים כתבה לו אנה בעברית. לטובת ביצוע המשימות הפעיל הנאשם שני אזרחים נוספים שביצעו את המשימות בשליחותו, והכל כפי שיפורט להלן. כמו כן, חרף חשדו של הנאשם כי אנה פועלת מטעם מדינה זרה וגופי המודיעין שלה, וביודעו שקשר כזה עלול להזיק לביטחון המדינה, המשיך הנאשם לעמוד בקשר עם אנה והסכים לשמש כשלוחה במשימות שונות.

ההיכרות בין סוכן החוץ לנאשם

3. ביום 2.6.24 קיבל הנאשם בחשבון הטלגרם שלו הודעה פרטית מאנה ששאלה את הנאשם באיזה עיר הוא מתגורר, ובהמשך ציינה כי מקום מגוריה הוא בטורונטו. בהמשך לכך, אמרה אנה לנאשם כי באפשרותה לשלם לו סכומי כסף שיכולים להאמיר עד ל-100,000 דולר תמורת ביצוע משימות

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

אשר תורה לו, וכי עם כספים אלו יוכל לרכוש רכב ואף להתעשר, אולם תחילה עליו לרכוש את אמונה. אנה ציינה, כי העברת כספים תוכל להתבצע באמצעות מטבע ביטקוין, או לחלופין בכך שתעביר לו כספים שיוטמנו במקומות מסוימים מבעוד מועד. בתגובה לכך שאל הנאשם איך יוכל לרכוש את אמונה, והביע את הסכמתו לביצוע משימות אשר יוטלו עליו, וכי הוא מעוניין להתחיל בביצוע המשימות, ושאל איך יוכל להתחיל לבצע משימות תמורת התשלום.

הדפסת ותליית מודעות

4. בהמשך לכך וביום 3.6.24, שלחה אנה לנאשם תמונה שבמרכזה כף יד שנראית כשטופה בדם ובחלקה העליון הכיתוב: "it will be written in history that children were killed" ובמרכזה הכיתוב: "Lets stand on the right side of history" (להלן: "המודעה"). אנה אמרה לנאשם, כי תשלם לו 100 דולר כנגד כל מאתיים עותקים שידפיס ממודעה זאת, ובהמשך תורה לו להטמין את ההעתקים במיקום מדויק והנאשם יקבל 50 דולר נוספים. אנה הוסיפה, כי הנאשם לא ידפיס יותר מחמש מאות העתקים, זאת על מנת שלא יחשדו בו. הנאשם שאל את אנה לפרט משימה זאת, ואנה השיבה: "למנוע ילדים להיהרג, בכל העולם". בהמשך לכך, שאל הנאשם את אנה מהיכן היא מכירה אותו, ואנה הציגה בפניו צילום מסך של קבוצת טלגרם העוסקת במטבעות דיגיטליים בהם היה הנאשם חבר וכי איתרה אותו שם.

5. מיד לאחר מכן הלך הנאשם לחנות מחשבים מקומית והדפיס חמישים עותקים מהמודעה. בהתאם להוראתה של אנה, שלח הנאשם תמונה של ידו עם ההעתקים, ואנה ציינה כי הפקידה חמישים דולים בחשבונו של הנאשם, וכי עבודה זאת מחזקת את האמון ביניהם. בהמשך לכך, שאל הנאשם אם נדרשים העתקים נוספים ומשנענה בחיוב הדפיס הנאשם 100 העתקים נוספים. מאוחר יותר אמרה אנה לנאשם כי יש לה משימה נוספת במסגרתה ייסע הנאשם לתל אביב בלילה לאזור שתכוון אליו, שם הנאשם יתלה את המודעות הרחק מעיני המשטרה, וכי על כל מודעה שיתלה יקבל 20 דולרים. במקביל לכך, פרסם הנאשם הודעה בקבוצת טלגרם המיועדת למחפשי עבודה (להלן: "קבוצת העבודה") לפיה הוא זקוק לאדם שיבצע עבודה. בתגובה להודעתו, יצר עם הנאשם קשר יונתן נחומקה (להלן: "יונתן") שהתעניין בביצוע העבודה. בהמשך לכך, יצר הנאשם קשר עם אנה והשניים סיכמו על ביצוע המשימה למחרת. בתגובה לכך כתבה לו אנה, כי מחר ישלים את המשימה ויצטרף לצוות שלהם.

6. לאחר שהביע הנאשם חשש מתליית המודעות, הציעה אנה לנאשם כי יחבוש כובע ומסיכה רפואית ברחוב, וכן ציינה "יש לי אנשים בממשלה. גם בין השוטרים", וכי אם מישהו ישאל מדוע הוא תולה את המודעות שיענה "תגיד לו שאני עובד עבור האומות המאוחדות וזה כדי למנוע מלחמה". במקביל לכך סיכם הנאשם עם יונתן, כי יבצע עבורו את תליית המודעות. השניים סיכמו כי יונתן יאסוף את המודעות וכן 1,800 ₪ כתשלום עבור עבודתו ממקום מוסכם מראש בו יניח הנאשם את המודעות והתשלום. משעדכן הנאשם את אנה, כי הוא מתכוון להתחיל בתליית המודעות אמרה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

אנה לנאשם כי עליו להניח את הטלפון בכיס החולצה ולהפעיל את הווידאו, וביקשה כי יפעיל את המיקום בטלגרם וישלח לה, וכי יבצע זאת כבר עתה כדי שתדע היכן הוא בכל רגע נתון, אולם הנאשם סירב. במקביל לכך, החל יונתן בתליית המודעות ברחובות בתל אביב תוך שהוא מתעד את תליית המודעות ושולח זאת לנאשם, ואילו הנאשם העביר את התמונות לאנה. עם סיום התלייה העבירה אנה לנאשם תשלום חלקי באמצעות ארנק דיגיטלי.

איסוף טלפון סלולרי מנקודת משלש

7. בהמשך לתליית המודעות, אמרה אנה לנאשם כי יש לה משימה נוספת עבורו. אנה ציינה כי הטמינה טלפון סלולרי בנקודת משלש סמוך לחיפה (להלן: "הטלפון הסלולרי") וביקשה ממנו כי בעת שישוב מתל אביב מתליית המודעות יעבור במקום ויאסוף את הטלפון הסלולרי וכי יהיו בקשר באמצעות טלפון זה. באותו המועד פרסם הנאשם הודעה נוספת בקבוצת העבודה לפיה מחפש אחר עובד לביצוע עבודה דחופה באותו יום. במענה לכך יצר עם הנאשם קשר נתנאל בר אור (להלן: "נתנאל") אולם, הנאשם אמר לי כי הוא אינו זקוק לעבודה באותו יום. במקביל לכך סיכם הנאשם עם יונתן כי יאסוף את הטלפון הסלולרי למחרת אותו היום. בהמשך לכך שלחה אנה לנאשם נ.צ של מיקום הסמוך למחלף עתלית והורתה לו להגיע למקום עד השעה 16:00 באותו היום. אנה ציינה כי מדובר בטלפון למען ביטחונו ולכן עליו לבצע את המשימה מהר ככל הניתן. אנה הוסיפה כי ייש להם גישה למערכת הטלגרם של המספרים הישראליים והם יכולים לנעול לך את הטלגרם ולכן עליו לקחת את הטלפון הסלולרי ולהפעיל עליו חשבון טלגרם באמצעות מספר שהיא תביא לו. אנה הוסיפה בעברית כי "הטלפון הזה בטוח מאוד מבחינת אבטחה" וכן "הטלפון הזה מיועד רק לך ואני לתקשר ולבצע משימות".

8. מיד לאחר מכן נסע יונתן על נקודת המשלש ואיתר את הטלפון הסלולרי בשקית יחד עם 200 ₪ כשהוא עטוף בשקית וטמון באדמה במקום. יונתן צילם את הטלפון ושלח זאת לנאשם ואילו הנאשם העביר את התמונה לאנה. בשלב זה שאלה אנה את הנאשם אם הוא שלח משהו אחר לנקודת המשלש, והנאשם השיב כי לקח עמו חבר שירד ואסף את המכשיר בזמן שהוא המתין בסמוך, ואנה השיבה כי חבל שלא אמר לה על כך מראש. עם קבלת הטלפון הסלולרי התעורר חשדו של הנאשם, כי קיים סיכון ביטחוני בלקיחת הטלפון הסלולרי וכן לגבי זהותה של אנה. נוכח זאת פנה הנאשם למנהל קבוצת הטלגרם "אבו צלאח הדסק הערבי" (להלן: "אבו צלאח") המונה מעל מאה אלף עוקבים ועוסקת בדיווחים וחדשות ובפרשנות העולם הערבי על ידי מנהל קבוצה שהוא אזרח ישראלי, אותו ראה כמומחה, ושטח בפניו את חששו תוך שהוא כותב לו: "אני פונה אליך עכשיו שאלה דחופה אולי אני פרנואיד (זה האמת) אבל הענין הוא ככה. קיבלתי טלפון ממישהו (על העבודה שעשיתי לו במשך השנה...) ושמעתי על חיסולו של יחיא עיאש שחיסלו אותו עם הטלפון. לכן שאלתי היא אם אני צריך לחשוש שהטלפון ממולכד (דהיינו אם יש דבר כזה בכלל) ואם כן מה הגורם הסיים או הטלפון או שאם הם רוצים לעשות את זה לכל טלפון. מקווה שלא

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

תעניף אותי מהערוץ אבל אני חושש לביטחון של ישראל". בתגובה לכך ענה לו אבו צלאח "אחי מה אתה מעשך". משלא הפיג אבו צלאח את חששו כתב הנאשם הודעה נוספת "שוב, זה לא אותי אלא על ידי הטלפון שלי כשזיהו אותי לפי המיקום במקום הומה בני אדם אז יפוצצו את זה".

9. מאוחר יותר באותו מועד הורתה אנה לנאשם להתרחק שלושה קילומטרים מביתו, ורק אז להפעיל את הטלפון הסלולרי והנאשם עשה כמצוותה. לאחר מכן הפעיל הנאשם את מכשיר הסלולר ואנה הורתה לו לנסות להפעיל חשבון טלגרם במכשיר הסלולרי באמצעות מספרים זרים שהיא מסרה לו אולם ללא הצלחה. בהמשך אמרה לו אנה, כי ככל הנראה הבעיה נעוצה באינטרנט של ארצו. במועד מאוחר יותר, שאלה אותו אנה מה מספר הסיים שהיה במכשיר וביקשה ממנו, כי יפתח חשבון באתר Yad 2 באמצעות הטלפון הסלולרי.

הצתת יער

10. בסמוך למועד איסוף הטלפון הסלולרי ובשעות הערב של יום 5.6.24, אמרה אנה לנאשם כי יש לה משימה נוספת חשובה בירושלים. אנה ביקשה מהנאשם ללכת לתחנת דלק קרובה ולרכוש מיכל של 20 ליטר דלק ולאחר מכן ללכת למיקום אליו תפנה אותו בירושלים בזמן שאף אחד לא במקום ולהצית אש באמצעות הדלק. כנגד משימה זאת הבטיחה אנה לנאשם, כי יקבל 3,000 דולר, וכי ככל והאש תתפשט יותר יקבל הנאשם סכום גבוה יותר. מיד לאחר מכן, שלחה אנה לנאשם נ.צ ותמונה של המיקום סמוך לעמק המצלבה בירושלים. בתגובה לכך אמר הנאשם לאנה כי לא יוכל לעמוד במשימה, וזו השיבה כי אף אחד לא יבחין בו, וכי יוכל אף להתקשר בעצמו לכוחות הכיבוי. במענה לכך אמר הנאשם לאנה "תפקידי לי קודם סכום שנראה לך שיגרה אותי, וידרבו". במענה לכך השיבה לו אנה, כי תשלם לו 200 דולר, ובמענה לכך אמר הנאשם לאנה "אוכל לעשות את זה מחר בלילה שאוכל לבדוק את תוואי השטח בכדי לדעת לאן לברוח...". בהמשך, עמדה על כך אנה כי זה יבוצע באותו ערב, ואילו הנאשם אמר לה, כי אם יתקשר לכוחות הכיבוי אלו יבואו ויכבו, ובתגובה לכך השיבה אנה בעברית: "לא, אל תתקשר אמרתי את זה כי הבטיחות שלך מובטחת ואני לא רוצה לסכן אותך בשום צורה".

11. במקביל לכך, פנה הנאשם ליונתן וביקש להתייעץ עמו, וכתב לו "אני לא מכיר אותם אישית הם לא מתגוררים בארץ בכלל. הם כבר שלחו אותו למשימות משונות שלא כך הבנתי ועשיתי אותם, והעלו אותי בדרגה לחבר מן השורה שאני כבר מדבר ישירות עם הבוס" ולאחר מכן "לא מצליח להבין למה הם עושים את זה". בתגובה לכך ענה לו יונתן "כי הם אנטי ישראל. זה ברור לך" והמליץ לו שלא לבצע משימה זאת. בנוסף, פנה הנאשם לנתנאל וכתב לו: "עכשיו יש משימה של להצית אש וזה מפחיד קצת דורש הרבה מאוד אומץ.... לא פוגע באנשים רק עושה קצת שמח... ביער. התקציב גבוה. מעונין?" ושלח לו את המיקום ששלחה אנה. בתגובה לכך שאל אותו נתנאל אם הוא רק יידרש להצית אש וללכת והנאשם השיב: "כן, אבל לקנות קצת חומר שישרוף שם משהו, דהיינו ללכת לכמה תחנות דלק ולמלא.... ולהדליק, מתרחק, מצלם, מסריט, כמה שיותר תמונות טובות,

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

ומתקשר לכיבוי אש. תלוי כמה נשרף לך שם ככה התקציב". בהמשך, נמנע נתנאל מלבצע את המשימה.

12. מאוחר יותר השיב הנאשם לאנה, כי לא יוכל לבצע את המשימה בשום צורה, ובתגובה לכך הציעה לו אנה כי יקבל 7,000 דולר בעבור ההצתה אולם הנאשם סירב. במועד מאוחר יותר, הציעה אנה לנאשם, כי ימלא את המשימה ויצית אש אולם הנאשם עמד על כך שהוא אינו מעוניין ואנה הציעה לו סכומים גבוהים יותר. משהתמיד הנאשם בסירובו, אמרה אנה לנאשם כי ככל והוא מכנה את משימת ההצתה כמשימה גדולה, איך יכנה משימה בה יתבקש להרוג אדם כנגד 70,000 דולר. לאחר שהנאשם הבהיר, כי הוא אינו מוכן כלל לקחת חלק ברצח, אמרה אנה לנאשם כי משימה זאת אינה משימה שלו וכי לא התבקש לבצע זאת.

הטמנת כספים בנקודות משלש

13. ביום 9.6.24 ובמקביל להפעלת הטלפון הסלולרי, אמרה אנה לנאשם כי יש לה מספר משימות בירושלים ולכן מציעה כי ישכור חדר במלון בירושלים. בין היתר, אמרה לנאשם כי אחת המשימות היא להטמין כספים במספר מקומות בירושלים. תוך כדי שיחות אלו ולאחר שהנאשם שאל את אנה בנוגע למהות המשימה וציין, כי לא את כל המשימות יוכל לבצע, השיבה לו אנה כי "you are talking to mi6 agent, I know all this my friend". בהמשך לאמור לעיל, הורתה אנה לנאשם לפרוט שטרות דולרים קטנים יותר ולהטמין בנקודות משלש, אשר היא תצביע עליהם ברחבי ירושלים. עוד הורתה אנה לנאשם כי לפני שהוא נכנס לירושלים עליו לכבות את הטלפון האישי שלו ולתקשר עמה רק באמצעות האינסטגרם בטלפון הסלולרי. משנענה הנאשם למשימה פירטה בפניו אנה את סוגי השטרות שעליו להטמין, ואשר כוללים שטרות של עשרה דולרים, שטרות של חמישים דולרים ושטר של מאה דולר.

14. במקביל לכך, יצר הנאשם קשר עם נתנאל ואמר לו, כי יעביר לו כספים באמצעות יישומון ביט, זאת על מנת שנתנאל יפרוט אותם לדולרים אצל חלפן כספים מקומי, ובהמשך נתנאל יטמין אותם בנקודות השונות. לאחר שהעביר הנאשם לנתנאל את הכסף, פרט נתנאל את הכסף לשטרות דולרים ושלח תמונה של השטרות לנאשם שהעביר את התמונה לאנה. לאחר שאישרה אנה את חלוקת השטרות, הורה הנאשם לנתנאל להטמין את הכספים במקומות שונים ובהתאם לנקודות ציון אותם העבירה אנה. באותו יום שאל הנאשם את אנה אם יוכל להיעזר ביונתן לטובת הטמנת השטרות, שכן יונתן נמצא איתו בזמן אמת בקו הטלפון והדבר עולה כאילו הוא עצמו מבצע זאת, אולם בתגובה לכך אמרה אנה לנאשם: "all the phones are tapped. Be careful not to say suspicious things like mission and don't say everything clearly on the phone". למחרת ביום 10.6.24 הטמין נתנאל כספים נוספים בהוראת הנאשם, ולאחר שהנאשם קיבל מאנה מקומות נוספים. בין היתר, הטמין נתנאל כספים בהוראת הנאשם בשלושה מקומות בירושלים, בארבעה מקומות בתל אביב ובסמוך למורדות הירקון.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

הצתת רכב או שבירת חלון רכב או בית עסק

15. סמוך לאותו מועד וביום 11.6.24 אמרה אנה לנאשם, כי יש לה משימה נוספת עבורו. במסגרת זאת אמרה אנה לנאשם, כי ילך יחד עם יונתן להפגנה בקרבת מקום שם ישבור חלון רכב או לחלופין יצית רכב, וישלח לה סרטון וידאו על כך. אנה ציינה, כי הנאשם יקבל 500 דולר על כל זכוכית שישבור ו-3,000 דולר על רכב שיצית. בתגובה לכך שאל הנאשם את אנה לזהות ההפגנות שעליו ללכת, אם להפגנות מצדה הימני או השמאלי של המפה הפוליטית, ואנה השיבה כי זה לא משנה. בנוסף, הציעה אנה כי ישבור זכוכית של חלון חנות במהלך הפגנה בתל אביב או בירושלים.

העברת אימונים

16. ביום 11.6.24 פנה הנאשם אל אנה ושאל אותה האם יש לה משימות עבורו. אנה השיבה לו כי אין לה משימות נוספות, וכי לא יהיו לה משימות בשבועות הקרובים, אולם החליטה להעניק לו 300 דולר. לאחר שהודה לה הנאשם על כך, אמרה אנה לנאשם, כי אם יהיה מעט אמיץ יותר היא תוכל להעביר לו שיעורים, ואז יוכל לבצע משימות אחרות ולהרוויח יותר כסף. הנאשם אמר, כי יחשוב על כך, ובתגובה לכך השיבה לו אנה כי "I have seen this training in MI6 England and it is the best in the world". בתגובה לכך התעניין הנאשם ושאל מה יידרש לטובת ביצוע האימון, ובתגובה לכך אמרה לו אנה, כי מדובר באימון ללא נשק, וכן ציינה לגבי האימונים כי "this training is mostly in the world, which 130 in the whole world do not have access to these training". בתגובה לכך אמר הנאשם כי יחשוב על זה.

משלוח ראש בהמה או בובה

17. בהמשך לאמור לעיל וביום 17.6.24 אמרה אנה לנאשם, כי יש לה משימה נוספת עבורו. במסגרת משימה זאת התבקש הנאשם על ידי אנה לרכוש ראש כבש ולשים אותו באריזת מתנה לצד זר פרחים. לאחר מכן שלחה אנה לנאשם שתי כתובות שונות, אשר אחת מהן הייתה כתובת ביתו הפרטי בו מתגורר ד.נ. שגריר ישראל בסוכנות הבין-לאומית לאנרגיה אטומית (סבא"א). אנה אמרה לנאשם כי עליו לגשת לכתובות אלו, להניח את החבילה, לצלצל בפעמון וללכת. במטרה לבצע את המשימה פנה הנאשם למספר חנויות וביקש לרכוש ראש כבש, אולם זה לא היה בנמצא. משעדכן הנאשם את אנה כי הוא אינו מאתר ראש בהמה, אמרה לו אנה יקנה כבש שלם, ישחט את ראשו ואת כל שאר הבשר שייקח לעצמו או לחבריו. נוכח זאת פנה הנאשם ליונתן וביקש להסתייע עמו ברכישת ראש כבש או ראש בהמה.

18. משנכשל הנאשם להשיג ראש בהמה, עדכנה אותו אנה כי המשימה שונתה וכי עליו ללכת לחנות בובות ולבחור בובה גדולה, לקנות סכין, אריזת מתנה וזר פרחים ולהגיע לכתובות אותם שלחה לו קודם לכן ולהניח שם את החבילה. במקביל לכך שוחח הנאשם עם יונתן ונתנאל ושאל לדעתם לגבי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

המשימה ואם יוכלו לסייע לו לרכוש את הנדרש. באותו המועד כתבה אנה לנאשם בעבירת "אנחנו צריכים ללכת צעד אחר צעד מעכשיו ואני לא יכול לחשוף את כל המשימה יותר". בהמשך שלח הנאשם לאנה דוגמאות של זרי פרחים, והיא אישרה כי התכוונה לזר מסוג זה. כמו כן, שאל הנאשם את אנה האם להכניס את הסכין לחבילה, או רק את ראש הבובה, ואנה השיבה כי עליו להכניס את הסכין. בתגובה לכך כתב הנאשם לאנה, כי הוא חושש לבצע את המשימה פן יישב בכלא.

19. במעשי המתוארים לעיל, קיים הנאשם בודעין מגע עם סוכן חוץ ואין לו הסבר לכך, וקשר קשר לבצע עבירה מסוג עוון שהיא איומים.

תשובת הנאשם לכתב האישום

20. הנאשם בתשובתו לאישום הודה בעצם קיומו של הקשר עם הגורם המכונה אנה, אולם טען שהוא אינו יודע את זהותו. בכלל זאת, הוא טען שלא ידע שהוא מקיים מגע עם סוכן חוץ כהגדרתו בחוק, ושגם לא היה לו יסוד סביר לחשוד בכך. כמו כן, הנאשם טען שאף לא הוכח שהגורם שאותה אנה היא סוכן חוץ כהגדרתו בחוק, ולא כל שכן מטעם איראן. הנאשם הודה שביצע את המטלות כמתואר בכתב האישום, אך טען שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר כדי להביא לפגיעה בביטחון המדינה. אשר לעבירה של קשירת קשר לאיומים, נטען שלא הוסבר עם מי נטען שקשר את הקשר. ב"כ המאשימה מסרה תחילה שהגורם עמו נקשר הקשר הוא אנה, אולם בהמשך הגישה הודעת הבהרה בה ציינה כי מדובר ביונתן ונתנאל, כחלק ממשימת משלוח ראש הכבש.

הראיות במבט על

21. מטעם התביעה העידו חוקרי שב"כ המכונים ביטון, עוזי, פואד, דניאל וכן עורכת חוות הדעת לעניין הקשר של אנה לגורמי מודיעין איראניים המכונה אלכסה; השוטרים רפ"ק אושרי אדרי, רס"ר וכטנג מאגלובשווילי, פקד יונתן מנשה, פקד שמעון אטיאס, רס"ל אהרון סטרנרד וצוער עידן נבט; כמו כן העידו יונתן נחמוקה ונתנאל בר אור המצוינים בכתב האישום לעיל; ועוד העידו ניבי פלס, אוהד בוטנרו ועמית אשל, אזרחים שעמם יצרה אנה קשר ודיווחו לרשויות לאחר שהתעורר חשדם בדבר זהותה.

22. עוד הוגשו המסמכים כדלהלן: החלטות בדבר דחיית פגישה עם עורך דין (ת/1-4); פרוטוקול דיון עמ"נ 64089-06-24 מיום 30.6.24 (ת/5); פרוטוקול דיון מיום 3954-07-24 מיום 2.7.24 (ת/6); זכ"ד מחקירת הנאשם יום 27.6.24 שעה 02:50 (ת/7); דף מידע לעצור חתום (ת/8); הסכמת בעל הרשאה לחומר מחשב לחיפוש בחומר מחשב (ת/9); זכ"ד מחקירת נאשם מיום 27.6.24 שעה 07:30 (ת/10); זכ"ד מחקירת נאשם מיום 27.6.24 שעה 17:15 (ת/11); זכ"ד מחקירת נאשם מיום 30.6.24 שעה 08:15 (ת/12); זכ"ד מחקירת נאשם מיום 1.7.24 שעה 10:45 (ת/13); זכ"ד מחקירת נאשם מיום 1.7.24 שעה 14:30 (ת/14); זכ"ד מחקירת הנאשם מיום 2.7.24 שעה 15:40 (ת/15); זכ"ד מחקירת הנאשם מיום 2.7.24 שעה 17:00 (ת/16); זכ"ד מחקירת הנאשם מיום 3.7.24 שעה 10:15

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

(ת/17); זכ"ד מחקירת הנאשם מיום 3.7.24 שעה 15:17 (ת/18); פרוטוקול דיון מ"י 62817-06-24 מיום 27.6.24 (ת/19); מזכר איתור תנועות חשבון (ת/20); אסמכתא לכליאת בגיר (הנאשם) (ת/21); דוח פעולה תפיסה וסימון (ת/22); דוח חיפוש (הנאשם) (ת/23); תרשומת ראיון ע"ת וכטנג מאגלובשווילי (ת/24); דוח פעולה תפיסה וסימון (ת/25); דוח על עיכוב (הנאשם) (ת/26); דוח תפיסה וסימון (שחזור נתנאל ראשון) + דיסק (ת/27-27א); דוח תפיסה וסימון (שחזור נתנאל שני) + דיסק (ת/28-28א); הודעת נאשם מיום 28.6.24 (ת/29); הודעת נאשם מיום 30.6.24 (ת/30); בקשה לצו משולב - יונתן נחומקה (ת/31); דוח פעולה (ת/32); דו"ח על מעצר יונתן נחומקה (ת/33); זכ"דים מחקירות יונתן נחומקה (ת/34-35); הודעות יונתן נחומקה (ת/36-39); מזכר - חקירת יונתן נחומקה (ת/40); בקשה לצו משולב - נתנאל בר אור (ת/41); תשאל ראשוני - נתנאל בר אור (ת/42); זכ"דים מחקירות נתנאל בר אור (ת/43-45); הודעות נתנאל בר אור (ת/46-48); דוח פעולה (ת/49); תרשומת ראיון ע"ת אהרון סטרנרד (ת/50); בקשה לצו חיפוש בבית הנאשם (ת/51); מזכר תשאל ראשוני של הנאשם ומזכר תיקון (ת/52-52א); בקשה להרחבת גדר העיון שנקבעו בצו בחומר מחשב (ת/53); תדפיס בעלויות היסטוריות רשמי של משטרת ישראל (ת/54); העברת מוצגים (ת/55); מזכר סריקה בבית הנאשם (ת/56); הודעת הנאשם מיום 1.7.24 (ת/57); הודעת הנאשם מיום 5.7.24 (ת/58); הודעת הנאשם מיום 9.7.24 (ת/59); הודעת הנאשם מיום 11.7.24 (ת/60); דו"ח פעולה - העתקת מכשיר טלפון נתנאל בר אור (ת/61); דו"ח מיצוי מידע ממדיה מגנטית - נתנאל בר אור (ת/62); דו"ח פעולה - העתקת מכשיר טלפון יונתן נחומקה (ת/63); דו"ח מיצוי מידע ממדיה מגנטית - יונתן נחומקה (ת/64); דוח פעולה העתקת מכשיר XIAOMI נאשם (ת/65); דו"ח מיצוי מידע ממדיה מגנטית XIAOMI נאשם (ת/66); דוח פעולה העתקת מכשיר SAMSUNG נאשם (ת/67); דוח מיצוי מידע ממדיה מגנטית SAMSUNG (ת/68); "דיסק ראיתי שב"כ 1" פריקת טלפון SAMSUNG-XIAOMI נאשם (ת/69); "דיסק ראיתי שב"כ 2" פריקת טלפון נתנאל בר אור ויונתן נחומקה (ת/69א); דוח תחקור גלוי - ניבי פלס (ת/70); הודעה פתוחה ניבי פלס (ת/71); הודעה פתוחה אוהד בוטנרו (ת/72); ממצאי תשאל במסגרת חקירה במחב"ם: ניבי פלס, אוהד בוטנרו (ת/73); דוח תחקור גלוי - עמית אשל (ת/74); הודעה פתוחה - עמית אשל (ת/75); מזכר - איתור דוד נוסבאום (ת/76); חו"ד מומחה - תיק עבודה (ת/77).

23. מטעם ההגנה העיד הנאשם. כמו כן, הוגשו מטעמו המסמכים, כדלהלן: תכתובות עם אנה (נ/1); תכתובות עם נתנאל (נ/2); תכתובות עם יונתן (נ/3); תמונות שהוצגו בדיונים עם סימון דם על הידיים (נ/4); תמונות שהוצגו מהפגנות עם הצתה בכבישים (נ/5); דברי תורה באתר אבו צלאח שהוצג בדיון (נ/6); מתקפת הסברה לראשונה לאחר מעצרו של הנאשם (נ/7); תרגומים שנעשו באפליקציית התרגום של טלגרם ללא תרגום המונח MI6 (ת/8); דוח מיצוי בו נראה שנבדקו חיפושים ולא נמצאו ממצאים בנוגע לחיפושים MI6 ו-Spy (נ/9); תעודות מהלימודים מהם עולה,

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

כי הנאשם לא למד לימודי ליבה (אנגלית, גיאוגרפיה, היסטוריה כללית) (נ/10); עיבוד תמונות באמצעות מכשיר הטלפון (נ/11); כתב אישום בניסיון רצח ראש הממשלה (נ/12).

טענות הצדדים

עיקרי טענות המאשימה

24. תחילה, טען ב"כ המאשימה, כי יש לדחות את טענות הזוטא שהעלתה ההגנה ביחס לקבילות הודאותיו של הנאשם בשירות הביטחון הכללי והודאותיו במשטרה. נטען, כי לאורך החקירה כולה הועמד הנאשם על זכויותיו, ובשום שלב לא נעשה שימוש באמצעי פסול כלשהו, וניתן להתרשם שהוא בחר באופן חופשי ומודע אלו פרטים למסור לחוקריו. כמו כן, נטען שלא נפלו פגמים בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם בעת עיכובו, ויש לדחות את טענות ההגנה בעניין זה. לעניין הטענות הנוגעות להחלטת שב"כ שלא לאפשר לנאשם להיפגש עם עורך דין בתחילת חקירתו, נטען כי זו בוצעה על פי דין, ואף אושרה בשני מועדים שונים על ידי בית המשפט במסגרת עררים שהוגשו.

25. לגופו של עניין, טען ב"כ המאשימה כי הוכחו כל יסודות עבירת מגע עם סוכן חוץ. בכל הנוגע לרכיב העבירה לפיו סוכן חוץ הוא גם מי שקיים יסוד סביר לחשוד, לכך שנשלח מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים כדי לעסוק במעשים העשויים לפגוע בביטחון המדינה, טען ב"כ המאשימה כי רכיב זה מתקיים. לדבריו, בחינה חיצונית אובייקטיבית הן של נסיבותיו האישיות של הנאשם והן של טיב הקשר שלו עם אנה והמשימות שהתבקש לבצע מלמדת, שהיה יסוד סביר לחשד שאנה היא סוכן חוץ כהגדרתו בחוק. כמו כן, נטען כי גם בחינה סובייקטיבית מלמדת שהנאשם חשד והיה מודע לכך שאנה היא סוכן חוץ, כאשר מודעותו מתבססת בראש ובראשונה על תוכן ההתכתבויות עצמן אשר מהן עולה כי אנה, הלכה למעשה, אמרה לנאשם שהיא גורם חוץ. ב"כ המאשימה הוסיף וטען, כי הסבריו של הנאשם בתחילת חקירתו מתיישבים עם תוכן ההתכתבויות, ואילו רק בהמשך החקירה, לאחר שהתייעץ עם עורך דינו, וביתר שאת בעדותו בבית המשפט, הציג הנאשם הסבר חלופי ביחס למחשבותיו לגבי זהותה של אנה. נטען, כי יש להעדיף את אמרתו בתחילת החקירה, מאחר שאלו מתיישבים עם נוסח ההתכתבויות, הן ניתנו באופן אותנטי ומלא, בעוד שגרסתו הלא מהימנה בבית המשפט אינה מתיישבת עם הראיות הנוספות המעידות על חשדו הברור שמדובר בגורם עוין.

26. נוסף על תוכן ההתכתבויות בין הנאשם לאנה, ב"כ המאשימה ציין שמודעותו לכך שמדובר בסוכן חוץ נלמדת גם מפנייתו לאבו צלאח על רקע משימת הטלפון. לדבריו, הנאשם פנה למי שזוהה אצלו כדמות ביטחונית, ביקש לברר עמו האם הטלפון יכול להתפוצץ, ציין שהוא חושש לביטחון ישראל ואף רצה לבקש ממנו לקשרו לשוטר, אך לא קיבל מענה. עוד ציין, כי בחקירותיו במשטרה מסר הנאשם במפורש את איראן כמדינה שהיא בעלת יכולת למלכד טלפונים. בד בבד טען, כי יש לדחות

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

את גרסתו הכבושה של הנאשם בבית המשפט, לפיה הוא לא הבין שקיימת סכנה ביטחונית וסבר שמדובר בניסיון להתערב ולהשפיע על הפוליטיקה הישראלית בלבד.

27. ב"כ המאשימה הוסיף וטען, כי מתוך מכלול הראיות ניתן ללמוד על מודעותו של הנאשם לכך שאנה היא גורם ביטחוני עוין, וכי גרסתו של הנאשם בבית המשפט, לפיה סבר שמדובר בפעילות שמאל שמעוניינת להפיל את הממשלה, אינה מתיישבת עם שורת ההיגיון. הוא פירט, כי כבר בחקירתו הראשונה, כאשר נמסר לנאשם שהוא נחקר על ידי שב"כ והוא נשאל אם הוא יודע במה עוסקת החקירה, הוא עשה בעצמו את הקישור ואמר שהוא חושב שמדובר במכשיר הטלפון שממנו התכתב עם אנה. כמו כן, נטען כי יש לדחות את טענת הנאשם שבשל היעדר חשיפתו לכלי תקשורת הוא לא ידע להבחין בין פעולות עברייניות פליליות לפעולות הנוגעות לביטחון המדינה, מפני שהתברר שהנאשם היה חשוף לערוץ הטלגרם של אבו צלאח, וכן היה מקושר לכמה ערוצי חדשות.

28. עוד התייחס ב"כ המאשימה לטענות הנאשם ביחס לחוות דעת מומחה של מי שמכונה "אלכסה", ולפיה הגורם שהציג עצמו לפני הנאשם בתור אנה הוא סוכן חוץ מאיראן. בתוך כך, הודגש כי לעצם קיום יסודות העבירה אין צורך להוכיח כי סוכן החוץ הוא מטעם איראן דווקא, ונקודה זו רלוונטית יותר לעניין העונש, אם יורשע הנאשם. ב"כ המאשימה טען, כי המומחה פירטה בעדותה בנוגע לעבודתו בשירות הביטחון הכללי, לניסיונה ולהתמחותה בתחום הרלוונטי, בעוד שמנגד לא הניחה ההגנה בפני בית המשפט חוות דעת אחרת.

עיקרי טענות ההגנה

29. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי המאשימה לא הוכיחה, מעבר לכל ספק סביר, את יסודות העבירות המיוחסות לנאשם, ובפרט בכל הנוגע ליסוד הנפשי הנדרש להוכחת העבירה של מגע עם סוכן חוץ. ב"כ הנאשם תיאר, כי הנאשם מגיע מקהילה חרדית סגורה, נמנע משימוש בטכנולוגיה ואינטרנט, כמעט ולא חשוף לחדשות, דובר וחושב ביידיש כשפה עיקרית, ונעדר ידע כללי משלא למד לימודי ליבה. על כן נטען, כי לא הבין את המשמעות של מילים כמו "MI6", "VPN", "סוכן זר" וכן את ההבדלים בין מעשה שהוא פלילי באופיו לכזה שנחשב ביטחוני.

30. נוסף על כך, טען ב"כ הנאשם כי המחאה הציבורית האינטנסיבית שהתקיימה במהלך שנת 2023 נגד תכנית הממשלה לערוך רפורמה במערכת המשפט, ובהמשך, המחאה הציבורית למען שחרור מי שנחטפו במהלך אירועי שבעה באוקטובר 2023, הביאו את הנאשם לפרש את הבקשות שהתבקש למלא באופן מוטעה. לטענתו, הנאשם תפס את אנה בתור שמאלנית קיצונית שרצתה להפיל את הממשלה ולסיים את המלחמה על ידי יצירת בלגן בין ימין לשמאל בישראל, והוא לא קישר זאת לטרור או למעורבות איראנית. ב"כ הנאשם הוסיף, כי הנאשם הוא הראשון שהועמד לדין בנסיבות שתוארו, ולהיעדר מידע מוקדם או מודעות רווחת בציבור לשיטות פעולה מורכבות

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

אלה של סוכני חוץ יש משקל מכריע. עוד טען, כי בתקופה הרלוונטית הנאשם היה שרוי במצוקה כלכלית עמוקה עקב חובות משמעותיים שצבר, ולחץ כלכלי זה היה המניע למעשיו.

31. ב"כ הנאשם פירט מה הייתה הבנתו ביחס לכל אחת מהמשימות שקיבל. כך למשל, הוא טען ביחס למשימת תליית המודעות, כי ראה בה פעולה שנועדה למנוע הרג ילדים והצלת חטופים, לא סבר שמדובר במעשה פלילי חמור ובוודאי לא כזה המעיד על מעורבות סוכן זר. ביחס למשימת הצתת היער טען, כי הנאשם סירב לבצעה. ביחס להצעה לעבור אימונים טען, כי הנאשם לא הבין את משמעות הצירוף MI6 וגם כאשר אנה כתבה לו שהיא סוכנת MI6, אפליקציית טלגרם לא תרגמה את ראשי התיבות הללו, ולכן הוא לא ייחס לכך שום חשיבות. הנאשם אף העיד שהמילים אימון של "חיילים בריטיים" או "אימון ריגול" צוטטו בשמו על ידי החוקרים במהלך החקירה, מבלי שאמר אותם ומבלי שהם נאמרו על ידי אנה. אשר למשימת משלוח ראש בהמה או בובה, טען שהנאשם פעל ללא כוונה פלילית, ולא תפס את המשימות כדבר שביכולתו לאיים. לדבריו, בקשת הסכין סימנה נקודת מפנה בה הבין את הפוטנציאל לאיום וסירב מיד, ובכך הפגין חוסר כוונה ברור להשתתף בפעילויות מאיימות.

32. על כן טען, כי לא הוכחה מודעותו של הנאשם לכך שאנה היא סוכן חוץ ואף לא ניתן לקבוע שעצם את עיניו לעניין זה. לדבריו, הגם שהיה לו חשד כללי כי מדובר בגורם עוין, אין משמעות הדבר, כי חשד שמדובר בסוכן חוץ, שכן גורם עוין יכול להתייחס גם לארגונים פרטיים, אנרכיסטיים, או שמאלניים קיצוניים שאינם מוגדרים סוכן חוץ על פי חוק. יתר על כן, ב"כ הנאשם הדגיש, שכאשר התעורר אצל הנאשם חשד מסוים ביחס למכשיר הטלפון שאסף, שלא היה חשש ביטחוני, הוא פעל לבירור חשד זה אצל אבו צלאח, ותגובתו המזלזלת באופן קיצוני הרגיעה אותו ומנעה ממנו להבין את מלוא המשמעות הביטחונית.

33. ביחס להודאותיו של הנאשם בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה, העלה ב"כ הנאשם שורה של טענות זוטא שלשיטתו צריכות להביא לפסילת קבילות ההודאות. בין היתר, טען שבמהלך חקירותיו איימו על הנאשם החוקרים שלא ינוכה לו שליש, הוא לא הוזהר בחקירתו הראשונה, הוא נשאל שאלות חוזרות ונשנות עד לקבלת התשובה הרצויה, הכניסו לו מילים לפה ויצרו עליו לחצים נפשיים בלתי הוגנים, באמצעות כליאתו בתנאים קשים ביותר ובלתי אנושיים, שכללו חקירה ללא שינה וללא אוכל.

34. אשר לחוות דעת אלכסה, נטען ופורט כי היא לוקה במספר חולשות מתודולוגיות וראייתיות המערערות על מהימנות מסקנותיה. אשר לרקעה המקצועי והיקף מומחיותה של אלכסה, טען ב"כ הנאשם כי אף שהיא מכהנת כראש שלוחת דסק איראן בחטיבה לסיכול טרור, היא עוסקת בתחום שונה ובלתי רלוונטי לחוות הדעת. לצד זאת, נטען כי דווקא התמחותה העמוקה בתחום האיראני יוצרת סיכון מוגבר לכך שמסקנותיה מוטות על ידי נקודת מבטה הממוקדת. עוד נטען, כי עם הגשת

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

חוות הדעת לא צוין שהיא מתבססת על חומרים מסווגים, והעובדה שקיים חיסיון על חלק מהמידע המבסס אותה, עלה במהלך חקירתה הנגדית של אלכסה. נטען. כי הסתמכות על מידע מסווג ובלתי גלוי כבסיס מהותי לחוות דעת מומחה יוצרת קושי יסודי בפני בית המשפט ופוגעת בעקרונות ההליך ההוגן, ולכן על בית המשפט לנהוג בזהירות יתרה ולהעניק משקל מופחת למסקנות הנגזרות באופן בלעדי או עיקרי ממידע מסווג שאינו נחשף. לפיכך, נטען שכלל לא הוכח שאנה אכן מהווה סוכן חוץ כאמור בחוק.

יריעת המחלוקת

35. במבט ראשון, נראה כי המחלוקת בענייננו מצומצמת במידת מה נוכח הודאתו של הנאשם הלכה למעשה, בביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום, אשר מבססים את העבירות המיוחסות לו. דהיינו, הנאשם מודה שמכשיר הטלפון שנתפס במהלך החיפוש שבוצע בביתו שייד לו, ושבאמצעותו הוא עמד בקשר עם הגורם המכונה אנה, וביצע, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים, את המטלות שהיא נתנה לו בתמורה לסכומי כסף שונים. עם זאת, הנאשם אינו מודה בקיומו של היסוד הנפשי הדרוש להוכחת העבירה של מגע עם סוכן חוץ. כלומר, הוא כופר בכך שהיה מודע להיותה של אנה סוכן חוץ, ובפרט שידע שהיא סוכן חוץ מטעם איראן. אדרבה, הנאשם אף טוען שכלל לא הוכחה היותה של אנה סוכן חוץ. כמו כן, הנאשם טוען שלא הוכחו לא היסוד העובדתי ולא היסוד הנפשי בעבירה של קשירת קשר לאיומים המיוחסת לו. נוסף על כל אלה, העלה הנאשם שורה של טענות זוטא לעניין קבילות הודאותיו בשב"כ ובמשטרה, וכן העלה מספר טענות הגנה מן הצדק שלדידו צריכות להוביל לזיכויו בדיון.

דיון והכרעה

36. כפי שיפורט להלן בהרחבה, לאחר שעיינתי במכלול הראיות ושמעתי ברוב קשב את העדים, הגעתי לכלל מסקנה, כי הוכח מעל לכל ספק סביר שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. אפתח בדיון בטענות הזוטא שהעלה הנאשם, לאחר מכן אדון בקיומם של היסודות העובדתי והנפשי בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, ובהוכחתה של עבירת קשירת קשר לאיומים שיוחסה גם היא לנאשם. לבסוף, אדון בטענות ההגנה מן הצדק.

טענות הזוטא בדבר קבילות הודאותיו של הנאשם בשב"כ ובמשטרה

37. הנאשם נעצר ביום 27.6.24 בלילה שבין יום רביעי לחמישי, עת הגיעו כוחות משטרה ושירות הביטחון הכללי לביתו בשעה 2:00 לפנות בוקר לערך, העירו אותו והודיעו לו שבאו לתשאל אותו בנושא ביטחוני. הנאשם נחקר בביתו על ידי המכונה עוזי בשעה 2:50, ומסר גרסה אשר קושרת אותו למיוחס מסר לחוקרים את מכשיר הטלפון החכם שלו שממנו שוחח עם אנה ואת המכשיר שאנה שלחה אותו לאסוף כמתואר בכתב האישום. לאחר מכן, ביקשו ממנו החוקרים להתלוות אליהם

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

לצורך המשך החקירה, ובהמשך היום הוא נעצר, והוחלט למנוע ממנו מפגש עם עורך דין. הנאשם נחקר מספר פעמים לאורך כמה ימים, מסר מידע נוסף, ושב והודה במעשיו הן במישור העובדתי והן במישור המודעות לכך שאנה היא גורם זר העוין את מדינת ישראל ורוצה להרע לביטחונה.

38. כעת, עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט יורה לפסול את זיכרונות הדברים (זכ"דים) המתעדים את אמרותיו של הנאשם בחקירותיו בשב"כ, ואת אמרותיו בחקירותיו במשטרה. ב"כ הנאשם העלה שורה ארוכה של טענות זוטא הנוגעות ליחס לו זכה הנאשם מחוקריו ולתנאי מעצרו, וטען כי אלה גרמו לכך שהודאתו לא הייתה "חופשית ומרצון" כנדרש לפי סעיף 12 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "**פקודת הראיות**"). כאמור, בין היתר, נשמעו טענות הנוגעות לחקירת הנאשם בביתו טרם נלקח למתקן בו בוצעו יתר חקירותיו, ובכלל זאת נטען כי נפל פגם בחיפוש שנעשה בביתו, וכי הוא לא הוזהר כדין בדבר זכות השתיקה העומדת לו. כמו כן, נטען כי במהלך חקירותיו ותקופת מעצרו נמנעו מהנאשם שינה ומזון. עוד נטען, כי איימו על הנאשם, שאלו אותו שאלות חוזרות ונשנות עד שהתקבלה התשובה הרצויה, והכניסו מילים לפיו. בנוסף נטען, כי ההחלטה למנוע מהנאשם להיפגש עם עורך דין משך זמן כה רב הייתה בלתי מוצדקת.

39. בפתח הדברים אציין, כי לאחר שעיינתי בזכ"דים שכתבו חוקרי שב"כ בתום חקירות הנאשם; בתמלול חקירותיו במשטרה; במזכרי החוקרים והשוטרים; וכן שמעתי ברוב קשב את עדויותיהם של חלק מהחוקרים בבית המשפט, כמו גם את עדותו של הנאשם, והגעתי למסקנה שאין ממש בטענות הזוטא. לפיכך, מצאתי לדחות את הבקשה להורות על פסולת הזכ"דים שערכו חוקרי השב"כ וחקירות המשטרה, וקובעת כי אלה קבילים. כפי שאפרט להלן, התרשמתי כי במהלך חקירותיו הועמד הנאשם על כל זכויותיו, הוא קיבל תנאים הולמים, והחקירה בוצעה באופן מקצועי. לא הוכח לפני, כי מעבר לאי הנוחות האינהרנטית למצב שבו אדם מוצא עצמו חשוד ושוהה במעצר, בוצע כלפי הנאשם מעשה כלשהו שהיה בו כדי לשלול את רצונו החופשי בעת מסירת גרסתו ובכללה הודייתו במיוחס לו.

40. מזכ"ד חקירת הנאשם מיום 27.6.24 שעה 50: 2 (ת/7), אשר נערכה, כאמור, בביתו של הנאשם על ידי החוקר המכונה עוזי עולה, כי מיד עם תחילת חקירתו עוזי הבהיר לו שהוא נמצא כעת בחקירת שב"כ ואינו בסטטוס עצור (סעיף 2 לזכ"ד). הוא שאל את הנאשם אם יש לו בעיות בריאות או תרופות שנוטל בקביעות (סעיף 5), ואמר לו שהוא רשאי להיוועץ בעורך דין לפני שיענה לשאלותיו, והנאשם השיב שהוא מעוניין קודם לכן להבין על מה העניין (סעיף 6). בתום התשאול, נאמר לנאשם שהחקירה תימשך במתקן אחר שמיקומו צוין. עוד נאמר לו, שאף שאינו בסטטוס עצור בשלב זה, יידרש זמן לטובת החקירה, ובטרם נלקח למתקן החקירה ניתן לו זמן להחליף בגדים ולנעול נעליים, והוא אף הודה לכוחות על כך שבתו לא התעוררה. בדרך למתקן החקירה נעשתה עצירה בבית הכנסת אותו פוקד הנאשם על מנת שייקח עמו את התפילין שלו (סעיפים 19-22).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

41. עוזי העיד בבית המשפט שהוא עובד בשב"כ 16 שנה ומשמש חוקר מזה 14 שנה, כאשר בחקירת הנאשם שימש חוקר מתגבר לצוות החקירה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 24.4.25, עמ' 104, ש' 17-22). הוא תיאר את ההגעה והכניסה לבית הנאשם, חקירתו שם שנמשכה כשעה, וציין שהתרשם שהנאשם דיבר בצורה קוהרנטית, ידע גם לעמוד על שלו ולא נרשמו אירועים חריגים בחקירה. עוזי ציין שרשם את עיקרי הדברים בזכ"ד על פתק במהלך החקירה עצמה, והיא כוללת צילומי מסך מהטלפון של הנאשם (שם, עמ' 104, ש' 29-33; עמ' 105, ש' 1-2, 26-30). כמו כן, הוא עמד על כך שהזהיר את הנאשם כפי שבא לידי ביטוי בזכ"ד, כלומר, לא השתמש במילים "זכות שתיקה" אלא אמר לנאשם שאינו חייב לומר דבר שעלול להפיל (שם, עמ' 106, ש' 1; עמ' 157, ש' 4-15).

42. כמו כן, עוזי אישר שנגע בנאשם במהלך החקירה, אך אמר שמדובר **"בנגיעות חיוביות במסגרת האינטראקציה הבין אישית התקינה"**, ודחה את טענת הנאשם שהוא רעד במהלך החקירה, וציין שאם היה רועד הדבר היה מתועד בזכ"ד (שם, עמ' 107, ש' 4-8; עמ' 149, ש' 32-33). עוד דחה עוזי את הטענה שאיים על הנאשם בהכנסת כלב לביתו שיסתובב בו ויחפש. עוזי הדגיש שהדבר לא קרה ושלא הובא למקום כלב (שם, עמ' 107, ש' 28-33). נוסף על כך, עוזי הדגיש שהנאשם מיוזמתו ביקש למסור לחוקרים את הטלפונים, פתח את הטלפון שלו עם הסיסמה ומסר אותה לחוקרים, כאשר צו חיפוש וחדירה למחשב ניתנו עוד בטרם הגיעו החוקרים למקום (שם, עמ' 108, ש' 9-14, 18-21).

43. בחקירתו הנגדית של עוזי, ב"כ הנאשם טען שחוקרי שב"כ ידעו מראש שהנאשם ייעצר ולכן לא היה מקום לומר לו שהוא לא בסטטוס עצור, מה שגרם לו לחשוב שהוא אינו חשוד בעצמו ורק מתבקש לסייע לכוחות הביטחון. עוזי השיב שכך היה מפני שתחילה ביקשו להבין את מידת עומק המעורבות של הנאשם באירוע, לחפש ראיות נוספות ולקבל גרסה ראשונית של הנאשם כדי להבין מה רמת החשדות כלפיו. לדבריו, ההימנעות ממעצרו ולקיחתו למתקן חקירה באופן מידי דווקא באה כדי לצמצם את הפגיעה בו (שם, עמ' 124, ש' 20-24; עמ' 125, ש' 30-33). אשר לטענה שהנאשם נשאל שאלות אינטימיות על יחסיו עם אשתו, עוזי הבהיר שהיה צריך לברר האם גם היא מעורבת במעשים, ולכן שאל את הנאשם אם היא יודעת שהוא מחזיק טלפון חכם, אך לא נשאל שום שאלה אינטימית מעבר לכך (שם, עמ' 144, ש' 1-5).

44. יצוין, כי עוזי הותיר עלי רושם של חוקר ותיק, מנוסה ומקצועי, אשר נתן הסברים מניחים את הדעת לטענות שהועלו בפניו. דומה, כי כל אדם שכוחות שב"כ ומשטרה יתדפקו על דלת ביתו באישון לילה בשל חשד למעורבותו בעבירות ביטחוניות, יחוה זאת כאירוע קשה ומטלטל. לצד זאת, התרשמותי היא שכלל התנהלות הכוחות בביתו של הנאשם לא הייתה חריגה או סוערת. הכוחות הזדהו בפני הנאשם, הסבירו לו מדוע הם הגיעו, וכפי שיפורט בהמשך, הוא במהרה שיתף עמם פעולה, החל למסור גרסה והעביר את מכשירי הטלפון לחוקרים מיוזמתו. בנסיבות אלה איני סבורה שנפל פגם כלשהו בחופש הרצון של הנאשם בכל הנוגע למה שמסר בחקירתו בפני עוזי שנערכה בביתו.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

45. אשר לחיפוש שבוצע בבית הנאשם- ב"כ הנאשם טען, כי עריכת החיפוש בבית הנאשם תועדה בסרט, בעוד שהמאשימה טענה כי אין בידיה תיעוד כזה. גם בדוחות הפעולה לא ציינו השוטרים שערכו את החיפוש כי זה תועד בסרט (ת/22, ת/23, ת/25). מנגד, מדוחות פעולה שערך השוטרי אהרון סטרנרד (ת/49-50) עולה, כי נערך סרטון המתעד את הנאשם כשהוא מוציא את אחד מהפלאפונים ממקום ההסלקה מחוץ לדירתו. גם בעדותו בבית המשפט, מר סטרנרד מסר שהוא צילם את הסרטון וסימן אותו, (ר' פרוטוקול הדיון מיום 8.6.25, עמ' 409, ש' 12-15). אמנם, ככל שעריכת החיפוש תועדה, ראוי היה להעביר את התיעוד לידי הנאשם. צודק ב"כ הנאשם, כי מדובר בתקלה חמורה, אך מעדותו של סטרנרד עולה, כי הוא דאג לשמירת הסרטון והוא אף סימן אותו כמוצג א.ס. 1 לאחר שהעביר את החומר המתועד לדיסק קשיח, אך מסיבה עלומה התיעוד אבד. יודגש, כי לא התרשמתי שהדיסק הועלם בזדון, אלא עקב תקלה. עם זאת, בענייננו, אובדן סרטון המתעד חלק קטן מהליך החיפוש אין לו נפקות ראייתית, שכן אין מחלוקת של ממש כיצד נערך החיפוש לתפיסת מכשיר הטלפון הנייד. יתרה מזו, החשוב בסוגיה זו הוא שמכשירי הטלפון נתפסו כדין, והם הראייה המרכזית, ולגביהם לא רק שניתן צו חיפוש מראש (ת/51), אלא הנאשם אף מסר אותם מיוזמתו, תוך מתן הסיסמה למכשיר, וחתם על מסמך אישור חיפוש וחזירה במכשירים (ת/9). בנוסף, הנאשם לא חלק על דרך תפיסת הטלפון בעדותו (ר' פרוטוקול הדיון מיום 9.7.25, עמ' 494, ש' 24-37), כך שהיעדר התיעוד אינו פוגע בהגנת הנאשם ואינו מעלה או מוריד לסוגיה שבמחלוקת.

46. יש לדחות גם את הטענה לפיה ההחלטה לעכב את הנאשם בשלב ראשון ולא לעצור אותו, נועדה לגרום לו לחשוב שאינו חשוד ובכך לחלץ ממנו הודאה. זאת מפני שנאמנים עלי דבריו של המכונה עוזי, אשר הסביר כי נוכח היקף המידע שהיה בידי שב"כ ומשטרה בהגיעם לערוך את החיפוש בבית של המעצר ואת עיכובו, הם העדיפו לתשאל אותו בשלב ראשון על מנת להבין את טיב ועומק מעורבותו. כמו כן, כאמור, הנאשם הוזהר למן הרגע הראשון, כפי שעולה מהזכ"ד (ת/7, סעיף 5 לזכ"ד), כך שלא נפגעו זכויותיו בשל ההחלטה לעכבו בלבד תחילה. אדרבא, עיכובו פגע פחות בכבודו ובזכויותיו של הנאשם, שכן הוא לא נאזק ולא הובל בכח לנגד אשתו ושכניו ונעצר רק בשלב מאוחר יותר במתקן.

47. לאחר הגעת הנאשם למתקן החקירה, הוא נחקר פעם נוספת בשעה 7:30 בבוקר, הפעם על ידי החוקר המכונה פואד (ת/10). גם מזכ"ד חקירה זו עולה, כי בפתח חקירתו הנאשם נשאל לבריאיותו, והוא השיב שאין לו בעיות בריאות או מגבלות ושאינו נוטל תרופות (סעיף 13 לזכ"ד). כמו כן, פואד הציע לנאשם לשתות קפה והוא השיב בחיוב וקיבל (סעיף 14). נוסף על כך, לנאשם הוגשה ארוחת בוקר ארוזה, אך הוא מסר כי מדובר בארוחה בהכשר של הרב לנדאו והוא אוכל רק את הכשר בד"צ ירושלים. פואד אמר לו שהוא רוצה שיאכל בינתיים, והנאשם אמר שהוא אוכל ושותה ואינו מתכוון לצום (סעיפים 15-16). עוד צוין, שהנאשם קרא את דף המידע לעצור שניתן לו וחתם עליו

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

(סעיפים 21-23). בנוסף, נכתב כי הנאשם שאל האם יישב בכלא, ופואד השיב כי השב"כ אחראי על החקירה בלבד ובית המשפט על הענישה, ולכן הוא אינו יכול להשיב על שאלה זו (סעיף 31).

48. כאמור, במהלך חקירתו הראשונה במתקן החקירה, ולאחר שהוחלט לעוצרו, קיבל הנאשם לעיונו ולחתימתו "דף מידע לעצור" (ת/8). בראש הדף מובהר כי **"הנך נמצא בחקירה של שירות הביטחון הכללי משולבת עם משטרת ישראל"**. בהמשך, מפורטים זכויות משפטיות של העצור, ביניהן הזכות להיוועץ עם עורך דין ככל שלא הוחלט על מניעת מפגש עמו, הזכות להעלות טענות ובקשות בנושא מעצרו בפני בית משפט, וכן הזכות שלא לומר בחקירה דבר העלול להפיל, אך הימנעות מלהשיב לשאלות עלולה לחזק את הראיות נגדו. נוסף על כך, כלל הדף מידע בדבר **"זכויות הנוגעות לתנאי החזקתך במעצר"** הכוללות זכות לקבל מקלחת אחת ליום, ביגוד, שמיכות וטיפול רפואי.

49. אחר הצהריים הובא הנאשם לבית משפט השלום לצורך דיון בהארכת מעצרו, ומפרוטוקול הדיון עולה (ת/19), כי הנאשם אישר שהוא מבין שמשפחתו שכרה עבורו עורך דין פרטי ושהוא אינו יכול כרגע לדבר איתו בשל מניעת מפגש. לשאלת בית המשפט אם קיבל את כל תנאיו השיב שלא אכל עדיין, כי יש לו בעיה עם הכשרות, וכן ציין בפני בית המשפט כי הוא מודע לכך שיש לו זכות להימנע מהפללה עצמית.

50. עם חזרת הנאשם מבית המשפט למתקן החקירה, הוא נחקר פעם נוספת, בשעה 15:17, על ידי המכונה פואד (ת/11). בתחילת החקירה הנאשם נשאל אם אכל ארוחת ערב, והוא השיב בשלילה. פואד מסר לנאשם שהוא דיבר עם הסוהרים ועוד מעט יחלקו ארוחת ערב (סעיף 5 לזכ"ד). הנאשם שאל אם הוא יכול לשמור על זכות השתיקה, ופואד הקריא לו מדף המידע לעצור שהוא אינו חייב לומר בחקירה דבר שיכול להפיל, אך הימנעות מלהשיב עלולה לחזק את הראיות נגדו (סעיף 8). עוד שאל הנאשם אם יהיה לו יין לקידוש כאשר יישאר במעצר בשבת, והושב לו שיקבל מיץ ענבים (סעיף 39).

51. המכונה פואד, העיד בבית המשפט כי הוא עובד בשב"כ מעל 20 שנה ומשמש חוקר מאז שנת 2011, כאשר הוא היה החוקר האחראי בצוות שנערך לחקירת הנאשם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 27.4.25, עמ' 163, ש' 18-20). בנוגע לטענה כי לא הוגש לנאשם אוכל, פואד מסר שבירר עם הסוהרים והם אמרו שהם מארגנים מזון בהכשר שביקש הנאשם, ובינתיים הציע לו תפוח, גבינה צהובה ומאכלים נוספים שהיו ברשותם ואכילתם אינה דורשים כשרות מיוחדת (שם, עמ' 165, ש' 32-23). פואד תיאר, כי האווירה בחקירה הייתה נוחה ונעימה, והנאשם מראשית הדרך אמר שהוא רוצה לשתף פעולה (שם, עמ' 167, ש' 12-15). בחקירתו הנגדית, טען ב"כ הנאשם שהנאשם לא אכל כמעט יממה שלמה, ופואד הבהיר שעד שהובא מזון בהכשר המתאים לו, כבר באחר הצהריים ביום מעצרו, הנאשם שתה קפה והוצע לו אוכל אך הוא לא רצה (שם, עמ' 172, ש' 5-1, 22-10).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

52. גם מעדותו של פואד התרשמתי, כי מדובר בחוקר מנוסה ומקצועי אשר התנהל בהתאם לסטנדרטים המקובלים בחקירות כגון דא. בכל הנוגע לסוגיית המזון, ברי כי הוצע לנאשם כבר עם הגעתו למתקן החקירה מזון כשר, אך הנאשם הוא זה שהעדיף שלא לאכלו מטעמי כשרות, וכבר באותו היום, מספר שעות לאחר מכן הובא לנאשם מזון בהתאם להכשר שביקש. כל זאת, כאשר הוא שתה קפה, הוצע לו מזון, ובמהלך החקירה עצמה הבהיר שהוא בסדר, ולא טען למשל שאינו מסוגל להיחקר כל עוד לא אכל.

53. יתר חקירותיו של הנאשם על ידי המכונה דניאל, ומהזכ"דים שתיעדו אותם עולה שבכל תחילת חקירה נשאל הנאשם לשלומו והחוקר מתעניין בדאגה לצרכיו. כך למשל, בחקירתו מיום 30.6.24 שעה 15: 8 (ת/12) שאל דניאל את הנאשם האם הוא מקבל כל מה שזקוק לו מבחינה דתית, והנאשם השיב שכן, ושהוא ביקש לקבל תנ"ך לתאו ונענה בחיוב (סעיפים 2-3 לזכ"ד).

54. המכונה דניאל העיד בבית המשפט שהוא חוקר שב"כ מזה 14 שנים ושימוש חוקר בתיק החקירה בעניינו של הנאשם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 27.4.25, עמ' 193, ש' 17, 20-21). דניאל העיד שהתרשם מהנאשם כבחור פיקח שכלל שיתף פעולה בחקירה. עוד העיד, שהחקירה התנהלה באווירה טובה, ודחה את הטענה שצעק על הנאשם או דיבר אליו בטון לא נעים, בצינו, שאם כך היה המצב, הרי שהוא היה מתעד זאת בזכ"ד (שם, עמ' 194, ש' 19; עמ' 195, ש' 26-32; עמ' 196, ש' 24-33). בחקירתו הנגדית, השיב דניאל לטענות בנוגע להתנהלות החקירה. כך למשל, נטען כי הנאשם היה אזוק בחקירותיו, ודניאל מסר שבחלק מהחקירות הוא הובא אזוק על ידי שב"ס, או שנאזק אם החוקר יצא מהחדר במהלך החקירה, אך רוב זמן החקירה הוא לא היה אזוק (שם, עמ' 200, ש' 2-7). דניאל השיב גם לשורה ארוכה של שאלות בנוגע לקו החקירה שניהל, מדוע שאל שאלות מסוימות ובחר שלא לשאול שאלות אחרות, ונטען כי בכך נפגעה יכולתו של הנאשם להתגונן. כך למשל טען ב"כ הנאשם שהגם שהנאשם אישר שהבין בשלב מסוים שהוא עומד בקשר עם גורם זר שעוין את מדינת ישראל, דניאל לא בירר עמו מי סבר שהוא אותו גורם עוין, שכן גורם עוין עשוי להיות גם קשור לארגון BDS כזה או אחר ולא דווקא לאיראן. דניאל השיב, כי המשימות שהטילה אנה על הנאשם והתייחסותה לאימוני אגרוף ולחימה שהן פעולות ביטחוניות, ולא קיימת פעילות כזו של BDS בישראל (שם, עמ' 231, ש' 27-31).

55. התרשמתי, כי דניאל, אשר ניהל מספר חקירות עם הנאשם, נתן לו הזדמנויות רבות למסור את גרסתו ולהסביר את מעשיו, וכן לפרט את מה שהבין ביחס לזהותה של אנה ולכוונותיה. עיון בזכ"דים וכן שמיעת תשובותיו של דניאל בעדותו מלמדים, כי שאלותיו התבססו על הראיות שאספו החוקרים והמטרה שעמדה לנגד עיניהם היא גילוי האמת, ולא ניסיון להטעות את הנאשם או לגרום לו להודות בדבר מה שלא סברו שהיה מודע לו.

56. עוד העיד בבית המשפט המכונה ביטון, חוקר שב"כ מזה 15 שנה ומי שעמד בראש צוות החקירה בעניינו של הנאשם (ר' פרוטוקול הדיון מיום 24.4.25, עמ' 13, ש' 17-18). ביטון העיד שלראייתו

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

החקירה התנהלה בצורה עניינית וללא אירועים חריגים (שם, עמ' 16, ש' 9-14). אשר לטענה, כי חקירתו הראשונה של הנאשם נמשכה 12.5 שעות, ביטון אמר שבהתאם לנסיבות ולסיטואציה לא תמיד מדובר באירוע חריג, והוסיף כי החקירה לא הייתה רציפה. לדבריו, הנאשם עוכב לחקירה במהלך הלילה, נחקר קצרות בביתו בבית שמש, לאחר מכן הועבר לחקירה של מספר שעות במתקן חקירה, יצא לדיון בהארכת המעצר, ולאחר הדיון החקירה שלו חודשה והסתיימה בשעות הערב ולאחריה ישן לילה שלם. המשך החקירה היה בימים שלאחר מכן, וחלק מהחקירות היו קצרות מאוד ונמשכו כשעה-שעתיים. עוד הוסיף, כי דובר בחקירה בעלת ממד סיכולי-מודיעיני ומטבע הדברים ביום החקירה הראשון מוקדשות שעות רבות יותר לחקירה, במיוחד כשהיא מתפתחת בהתאם למידע שניתן ונדרשות פעולות רבות, וזה סביר לחלוטין (שם, עמ' 16, ש' 23-33).

57. בכל הנוגע לטענות בדבר ההחלטה למנוע מהנאשם לפגוש עורך דין ולטענה שהדבר נועד לשבור את רוחו, ביטון דחה טענות אלה, וציין שפעל בהתאם לעילות המפורטות בחוק. בענייננו, היה מעצר של חשודים נוספים, גילוי ראיה ותפיסתה ולכן המניעה נדרשה, וההחלטה נשקלה מחדש במהלך החקירה ובהתאם לדין (שם, עמ' 17, ש' 4-12). לגבי הטענה שלא נאמר לנאשם שיש לו זכות שתיקה, ביטון השיב שהחוקרים העמידו אותו על זכותו לאי הפללה עצמית יותר מפעם אחת, והוא בכל זאת בחר לקשור עצמו למיוחס לו (שם, עמ' 17, ש' 17-25).

58. לעניין תנאי מעצרו- ביחס לטענה לפיה עם ההגעה למתקן המעצר סוהר לא אפשר לנאשם לעשות את צרכיו בדלת סגורה, השיב ביטון שלחוקרים יש תאים ותא שירותים בתא עם מחיצה שמאפשרת פרטיות. עם זאת לעתים שב"ס נדרש להשגיח על נחקר בצורה יותר קפדנית או שהוא בתא מעבר ולא תמיד יש שירותים צמודים, ובכל מקרה במהלך החקירה נשאל הנאשם לשלומו והוא לא אמר דבר בזמן אמת (שם, עמ' 17, ש' 29-32; עמ' 18, ש' 1-11). לגבי הטענות ביחס למזון, ביטון אמר שהנאשם סירב לאכול אוכל בכשרות הרב לנדאו, אך דאגו להביא לו אוכל בכשרות בד"ץ וכשהוא חזר מדיון המעצר בבית המשפט כבר קיבל אוכל בהכשר זה, וכך גם בהמשך החקירה. כמו כן, הדגיש כי נושא המזון הוא באחריות שב"ס (שם, עמ' 18, ש' 26-32). לגבי הטענה שהנאשם שהיה ער לפחות 36 שעות רצוף, השיב שהוא לא היה ער כל כך הרבה שעות רצוף, בהנחה שהלך לישון בשעה סבירה בלילה שלפני מעצרו, והדגיש שוב שדובר בחקירה סיכולית כאשר ישנה תשתית טרור פעילה בישראל והפרטים הקשורים בה לא היו ידועים במלואם, ועל כן נדרשה חקירה רצופה (שם, עמ' 19, ש' 7-22).

59. ביחס לטענות נוספות על תנאי המעצר, כמו שהתא היה קטן, המזרון היה מפלסטיק, שהשירותים הם בול פגיעה והנאשם היה עצור מבודד- ביטון השיב שאלה לא תנאי נופש, אך הם עומדים בנהלים ומאושרים. לדבריו, הנאשם היה לבד כי לא רצו לשים אותו בתא עם חשודים פלסטינים מעזה ומיהודה ושומרון שהיו עצורים ביתר התאים במתקן (שם, עמ' 20, ש' 30-33; עמ' 21, ש' 1-6). עוד אמר שרוב תאי השירותים במתקן הם כאלה, אך יש דלת צניעות שמפרידה את השירותים מהתא,

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

יש מזרונים, שלוש ארוחות ביום, מקלחת חמה פעם ביום ותנאים מקובלים שלא חורגים מהנורמה (שם, עמ' 21, ש' 9-14). ביטון הבהיר שלא השאירו בכוונה אורות דולקים בלילה, אלא יש אור מסוים על מנת לשמור על ביטחון הסוהרים והחשודים, בודקים את מצבם במהלך הלילה, אבל לא מדובר בהשארת אור חזק בכוונה למנוע שינה, והשינה אפשרית באור המעומעם (שם, עמ' 21, ש' 23-27).

60. התרשמתי, כי ביטון כמו גם יתר החוקרים שהעידו והיו מעורבים בחקירת הנאשם, הם חוקרים מנוסים ומקצועיים, אשר הפגינו כלפי הנאשם במהלך חקירותיו יחס אנושי, סבלני ויאות. הנאשם הוזהר כדין בדבר זכותו שלא להפליל עצמו ואף עיין וחתם על דף מידע לעצור שם זכות זו מצוינת במפורש. כמו כן, הנאשם לא הצליח לבסס טענותיו כי נמנע ממנו מזון, בוודאי לא באופן מכוון שיש בו להשפיע על רוחו בחקירות. כבר עם הגעתו למתקן החקירה הוצע לו מזון כשר, אולם הוא בחר שלא לאכול אותו עד שיובא למתקן אוכל בהכשר מתאים. עוד בהמשך אותו היום, הוגש לו מזון בהכשר המתאים לו. נוסף על כך, בזמן אמת הנאשם מסר לחוקריו שחרף העובדה שטרם אכל הוא במצב שהוא יכול להיחקר ולא התלונן על רעב.

61. גם ביחס לטענות בדבר מניעת שינה לא התרשמתי, כי ההתנהלות בעניינו של הנאשם הייתה חריגה לחקירות בעלות אופי ביטחוני מעין זה. אין לכחד, כי היום בו החלה החקירה היה בוודאי יום מטלטל ומתיש עבור הנאשם הן פיזית והן נפשית. מהזכ"דים עולה, שהחוקרים הגיעו בסביבות השעה 2:00 לפנות בוקר לביתו של הנאשם והוא נחקר בביתו בין השעות 2:50 לשעה 4:05. משם נסעו למתקן החקירה וחקירתו השנייה החלה בשעה 7:30 בבוקר והסתיימה בשעה 10:45, ובהמשך אותו היום ולאחר שחזר מהדיון במעצרו בבית המשפט, נחקר הנאשם שוב החל משעה 17:15 עד השעה 18:30. על כן, לא מן הנמנע כי אף אם הנאשם הלך לישון מוקדם בלילה טרם הגעת הכוחות לביתו, עבר עליו יום מעייף מאוד וקשה. לצד זאת, עיון בזכ"דים מלמד כי בחקירותיו הנאשם היה חד ומסר מידע רב מאוד, מפורט ומדויק, שיתף פעולה עם החוקרים ולא העלה בשום שלב טענה בדבר עייפות.

62. יודגש, כי צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי בניגוד לטופסי חקירות במשטרה, שבהם ניתן לחשוד לעיין, להעיר הערותיו ולחתום שקרא והוא מאשר את הכתוב בהם, בזכ"דים לא כך הדבר. מדובר בתיעוד שעורך החוקר במהלך החקירה או מיד בסמוך לאחריה, ועל כן יש להקפיד במיוחד על בחינת המהימנות והמשקל ביחס לכל אחד מהזכ"דים. לצד זאת, בפסיקה נקבע כי זכ"דים אלה מהווים ראיה קבילה, כאשר משקלם ייקבע על סמך ההתרשמות מתוכנם וממהימנות עדויות החוקרים שרשמו אותם (ע"פ 8457/15 מדינת ישראל נ' עומר בן גאזי וזווי (1.11.18)).

63. כמו כן, גם ביחס להודאותיו של הנאשם במשטרה לא מצאתי שהונחה תשתית ראייתית המבססת את פסילה בהתאם לאמות המידה שנקבעו בפסיקה (ע"פ 7939/10 זדורוב נ' מדינת ישראל, פסקה 48 לפסק דינו של השופט דנציגר (23.12.15); ע"פ 2868/13 חייבטוב נ' מדינת ישראל, פסקה 85

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

לפסק דינו של השופט שהם (2.8.18)). ההתרשמות העולה מעיון בטופסי החקירות, היא שלכל אורך חקירותיו הנאשם הבין את החשדות שיוחסו לו והבין את זכויותיו, ובהן הזכות שלא לומר דבר העלול להפלילו. כך למשל, בסוף חקירתו מיום 28.6.24 שעה 13: 9 (ת/29), אישר הנאשם כי מסר את הדברים מרצונו החופשי וכי לא הופעל עליו שום לחץ, וכן הוא עיין בתמלול החקירה וחתם (שם, עמ' 16, ש' 243-245). כמו כן, ביחס לטענה שחקירתו מיום 9.7.24 הייתה ארוכה, עיון בטופס החקירה מלמד כי חקירה זו אכן הייתה ארוכה למדי, כאשר על טופס החקירה (ת/59) נכתב כי היא החלה בשעה 10:43 בבוקר והסתיימה בשעה 22:21 בלילה. בעדותו הסביר השופט, מר נבט, שניהל חקירה זו, כי אמנם החקירה הייתה ארוכה, אך נעשו במהלכה הפסקות, והוסיף כי גם הוא שהיה בחדר החקירות כל אותו הזמן שהנאשם שהה ולא הוחלף על ידי חוקר אחר. הוא ציין כי פעל בהתאם לחוק וכי חוקר רשאי לקבוע מתי לסיים את החקירה בהתאם לצרכי החקירה והמשאבים שעומדים לרשותו (ר' פרוטוקול הדיון מיום 8.6.25, עמ' 539, ש' 4-5; עמ' 540, ש' 2-6). נוסף על כך וכפי שצוין גם ביחס לחקירות לפני חוקר ש"כ בזמן אמת, אין כל תיעוד שהנאשם הלן על אורך החקירה או על תלונה אחרת מצדו.

64. לסיכום, לאור כל המפורט לעיל, לא מצאתי לקבל את טענות ב"כ הנאשם כי יש לפסול את הודאותיו של הנאשם במשטרה ובשב"כ, ואני קובעת כי אלה ראיות קבילות. משהגעתי למסקנה זו, כעת אעבור לבחינת התקיימותם של יסודות העבירות שיוחסו לנאשם, ובכלל זאת אקבע את מידת המשקל שיש לתת להודאות הנאשם.

מגע עם סוכן חוץ

65. העבירה של מגע עם סוכן חוץ מעוגנת בסעיף 114 לחוק, וקובעת כדלקמן:

מגע עם סוכן חוץ

114. (א) מי שקיים בידעין מגע עם סוכן חוץ ואין לו הסבר לכך, דינו - מאסר חמש-עשרה שנים.

(ב) ניסה אדם ליצור מגע עם סוכן חוץ, או שביקר במקום מגוריו או במקום עבודתו של סוכן חוץ או נמצא בחברתו, או שנמצא ברשותו שמו או מענו של סוכן חוץ ואין לו הסבר סביר לכך, דינו כדין המקיים מגע עם סוכן חוץ.

(ג) בסעיף זה, "סוכן חוץ" - לרבות מי שיש יסוד סביר לחשוד בו כי עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בבטחון מדינת ישראל וכן מי שיש יסוד סביר לחשוד בו שהוא חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו.

(ד) לא יורשע אדם לפי סעיף זה אם הוכח לבית המשפט שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בבטחון המדינה.

66. עיון בסעיף החוק מלמד, כי העבירה של מגע עם סוכן חוץ מורכבת מיסוד עובדתי הכולל שלושה רכיבים: הראשון, קיומו של מגע; השני, שהמגע יהיה עם מי שהוא סוכן חוץ; השלישי, היעדר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

הסבר סביר לקשר זה. מדובר בעבירה התנהגותית, כך שהתביעה אינה נדרשת להוכיח כי הקשר שניהל נאשם עם סוכן חוץ הוביל הלכה למעשה לפגיעה בביטחון המדינה, ודי בקיומו של פוטנציאל לפגיעה (ע"פ 6833/14 **סעיד נפאע נ' מדינת ישראל** (31.8.15)). כמו כן, יש להוכיח כי המעשים המיוחסים לנאשם נעשו מתוך יסוד נפשי של מודעות.

67. יצוין, כי אשר לרכיב של "סוכן חוץ", כאמור, הגדרה זו כוללת גם את כל "מי שיש יסוד סביר לחשוד בו" כי הוא פועל "מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם" במטרה לבצע מעשים שלהם פוטנציאל לפגוע במדינת ישראל. כלומר, ביחס לרכיב העובדתי של "סוכן חוץ", יש להוכיח כי לנאשם, על בסיס המידע שברשותו, היה יסוד לחשד סביר, לפי מבחן אובייקטיבי של סבירות, שמדובר בסוכן חוץ. אולם, דומה שהכוונה היא ליסוד לחשד סביר שצפוי להתעורר בעיניו של אזרח, ולא של איש שירות ביטחון, ושאינו יש להתחשב ביכולותיו של הנאשם הספציפי לעמוד על כוונותיו של האדם שעמו עמד בקשר (ר' והשוו ת"פ 43479-12-21 **מדינת ישראל נ' פלונית**, פסקאות 41, 49, 51 (3.10.22)).

68. לבסוף, סעיף 114(ד) לחוק מורה שלא יורשע מי שהוכח שלא עשה, ושלא התכוון, לעשות דבר שביכולתו לגרום לפגיעה בביטחון המדינה, כאשר מדובר בשני תנאים שנדרשת התקיימות שניהם.

היסוד העובדתי

69. כאמור לעיל, הנאשם מאשר את ביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. כמו כן, וכפי שיפורט בהמשך, בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה אישר הנאשם שהבין שהגורם שעמו עמד בקשר נמצא מחוץ לישראל ועוין אותה, ואף הזכיר את איראן כמדינה שעשויה לעמוד מאחורי גורם זה. לצד זאת, לטענת שב"כ הנאשם, המאשימה לא הצליחה להוכיח את הרכיב העובדתי של "סוכן חוץ" בעבירה, מאחר שיסוד זה נסמך על חוות דעת מומחה מטעם שב"כ, אשר לשיטתו קיימים בה בפגמים רבים. נוסף על כך, שב"כ הנאשם טוען שלנוכח הרקע ממנו מגיע הנאשם והיכרותו המוגבלת עם המדיה החדשותית ועם עניינים ביטחוניים, לא ניתן לקבוע כי מבחינה סובייקטיבית, היה לנאשם יסוד סביר לחשוד שמדובר בסוכן חוץ כמשמעו בחוק.

70. בפתח הדברים יצוין, כי אין בידי לקבל את טענותיו של שב"כ הנאשם בעניין זה, וסבורתני שהוכח הרכיב העובדתי לפיו הגורם המכונה אנה שעמו עמד הנאשם בקשר, הוא סוכן חוץ כמשמעו בחוק, וכי מדובר בגורם אשר קשור למודיעין האיראני. בנוסף, סבורתני כי מהראיות שהונחו לפניי, הכוללות את ההתכתבויות בין הנאשם לאנה, בין הנאשם ליונתן ונתנאל, וכן את הודאותיו בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה, עולה כי התקיים אצלו יסוד סביר לחשד, כאמור.

71. אשר לחוות הדעת המבססת את היותה של אנה סוכן חוץ מטעם איראן, זו נערכה על ידי עובדת שירות הביטחון הכללי המכונה אלכסה. אך לאחרונה, בע"פ 3766/24 **מדינת ישראל נ' פלונית** (26.3.25) (להלן: "**עניין פלונית**"), קבע בית המשפט העליון כיצד יש להעריך את משקלה של חוות

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

דעת מומחה מטעם שב"כ, אשר מטרתה לתמוך את ראיותיו בדבר זהותו של מי שעומד מאחורי פרופיל דיגיטלי כמי שפעל מטעם האויב. בית המשפט העליון ציין, כי בחוות דעת כזאת, מצופה שהמומחה יציג את הניסיון והידע המקצועי המאפשרים לו לספק עמדה מקצועית בדבר זהות הגורם. כמו כן, עליו להציג את עיקרי יסודות התשתית העובדתית המלמדת על זהותו של הגורם, לתאר את דפוסי הפעולה של משתמשים ברשת הפועלים מטעם המודיעין האיראני בכלל, ולהסביר כיצד אלה באו לידי ביטוי ביחס לגורם נושא חוות הדעת. עוד ציין בית המשפט העליון, כי אין בהוצאתה של תעודת חיסיון בנוגע לחלק מהמידע המבסס את חוות הדעת כדי לפסול את קבילותה, אלא שהשלכותיה ייבחנו במישור המשקל (שם), פסקה 31 לפסק דינו של כב' השופט אלרון).

72. עוד הובהר בעניין פלונית, כי מאחר שחוות הדעת נסמכת על מידע חסוי בחלקו, וכי מאחר שהמומחיות הרלוונטית אינה תוצר של שיטת מחקר מדעית הניתנת לכימות ולהערכה, אלא היא פרי ניסיונו, השכלתו והכשרתו של עורך חוות הדעת, ישנה חשיבות מיוחדת לקיומה של חקירה נגדית על ידי ב"כ הנאשם. אולם לצד זאת הודגש, כי **"במקרים שבהם המומחיות מבוססת על ניסיונו של המומחה, המוקד יופנה אל כישוריו של המומחה, מהימנותו וניסיונו"** (שם, פסקה 34). לפיכך, נקבע כי הגם שקיים קושי מסוים בכך שחוות דעת שכאלה נמסכות בחלקן על מידע חסוי, קושי זה נחלש באופן משמעותי בשל קיומה של האפשרות לחקור את המומחה בחקירה נגדית, העובדה שחלק משמעותי מחוות הדעת נסמך גם על חומר גלוי, היותה של מומחיותו של המומחה קשורה בעיקרה בכישוריו ובניסיונו, והאפשרות להגיש עתירה לגילוי ראייה חסויה (שם, פסקה 37).

73. נוסף על כך, בית המשפט העליון עמד על חשיבותה של ההבחנה בין ערכה של קביעת המומחה בדבר ההתאמה בין התנהלותו של הגורם נושא חוות הדעת לדפוס פעולות של המשטר האיראני, המהווה קביעה ישירה; לבין הסקת מסקנה שהגורם עצמו הוא פעיל מטעם מדינת אויב, על סמך התנהלותו והתאמתו לאופן פעולת המשטר האיראני, אשר היא הסקה הנעשית באופן נסיבתי. צוין, כי בעוד שאת קביעותיו של המומחה לעניין התאמת הפעולות לדפוס הפעולה המוכר ניתן לאמץ ללא קושי, את הסקת המסקנה שהוא עצמו פעיל מדינת אויב יש לבחון בזהירות (שם, פסקה 38).

74. בעניינו, כאמור, המאשימה מבססת את טענתה כי הגורם אנה שעמו היה הנאשם בקשר הוא סוכן חוץ כמשמעו בחוק על סמך חוות דעת מומחה המתבססת, בין היתר, גם על מידע שהוצאה לגביו תעודת חיסיון, ושאותה ערכה המומחית המכונה אלכסה (ת/77). במסגרת חוות הדעת, אשר הוגשה לבית המשפט חלף חקירתה הראשית של אלכסה, היא פירטה ביחס לניסיונה ולכישוריה המקצועיים. אלכסה ציינה שהיא עובדת בשירות הביטחון הכללי ובעלת תואר ראשון במנהל עסקים ותואר ראשון נוסף בממשל, דיפלומטיה ואסטרטגיה עם התמחות בביטחון וטרור. היא

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

משמשת דסקאית בשב"כ מאז שנת 2012 בחטיבה לזרים ובחטיבה לסיכול טרור, ומאז שנת 2022 משמשת סגן ראש ענף סיכול ריגול.

75. אלכסה חיוותה דעתה המקצועית בנושא שיטות הפעולה של גורמי המודיעין האיראני ושלוחיהם, לרבות ניתוח פעילותה של הדמות ANNA ELENA, מי שעמה עמד הנאשם בקשר, בראי שיטות אלו, וכן בנושא הסיכון הביטחוני הנשקף מהקשר שהתקיים בין הנאשם לאותה דמות. תחילה, אלכסה תיארה, כי מאמציה של איראן לפגוע במדינת ישראל הואצו בשנים האחרונות, וביתר שאת מאז שבעה באוקטובר 2023, וזאת במטרה לסייע לחמאס ולחזבאללה במלחמתן הגלויה כנגד ישראל, לפגוע בחוסן הלאומי ובמאמץ האזרחי והמלחמתי של ישראל ולזרוע דה-מורליזציה ולהעמיק שסעים חברתיים. צוין, כי מאמצים אלה מתבטאים גם באמצעות גיוס אזרחים ותושבים ישראלים בפלטפורמות שונות בשביל שייבצעו פעולות על אדמת ישראל, כאשר נעשה שימוש במרחב הדיגיטלי למטרות הפחדה, העברת מסרים או קידום פעילות טרור באופן מסוה.

76. עוד תיארה אלכסה את שיטות הפעולה של המודיעין האיראני, והרחיבה ביחס לשיטה בולטת בשנים האחרונות, במסגרתה גורמים איראניים פותחים פרופיל פיקטיבי ברשת חברתית, פונים לישראלים ומציעים להם לבצע פעילויות שונות בתמורה לתגמול כספי. בחלק מהמקרים הפונה אף מזדהה כגורם איראני, ומתבצע משא ומתן על היקף התגמול הכספי והמשימות שיש לבצע. תואר, כי קיימים סוגים שונים של משימות, אשר ניתן לחלק לשתי קטגוריות עיקריות – משימות הקשורות באיסוף מודיעין; ומשימות המתמקדות בתחומי ההשפעה והטרור, ונועדו לגרום נזק ביטחוני מסוגים שונים. אלכסה הוסיפה, כי במקרים רבים המצויים תחת הקטגוריה השנייה, נוכח מאפייני המשימות (הצתות, שריפות רכבים, מהלכי איום ולעתים אף שיח על "חיסול" אנשים) ומאפייני הקשר שבמהלכו משימות אלו מועברות ליעד הישראלי (אופן ההזדהות, אופי הקשר, אופן התשלום ועוד) ניתן להסיק בסבירות גבוהה כי מדובר בהפעלה איראנית או בגורמים הפועלים מטעמה.

77. ביחס לשיטות הפעולה של הגורמים האיראניים- תואר, כי אלה מרבים לפעול באתרי אינטרנט העוסקים בביצוע משימות תמורת תשלום, ופורט כיצד הם מאתרים אנשים לפנות אליהם, תוך שימוש במצגי שווא ביחס לעיסוקם ולסיבת פנייתם אליהם. האזרחים הישראליים מתבקשים על ידי הדמות הפיקטיבית לבצע משימות שונות תמורת תשלום כספי, חלקן יוצגו כמשימות תמימות או למטרות חיוביות לכאורה.

78. בחוות הדעת פורטו מספר דוגמאות למקרים בשנים האחרונות שבהן ננקטו שיטות פעולה דומות לאלה שבהן נקטה אנה, וכן תוארו מקרים שבהם אנה עצמה יצרה קשר עם שלושה אזרחים ישראלים - אוהד בוטנר, עמית אשל וניבי פלס - וביקשה מהם לבצע משימות, אך הם חשדו והפסיקו את הקשר.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

79. אלכסה תיארה כיצד הגיעה למסקנה כי הישות אנה אלנה היא סוכנת חוץ מטעם איראן, לרבות על בסיס קשריה עם הנאשם. תואר, כי התובנה המודיעינית לפיה היא סוכנת חוץ נסמכת על שני אדנים מרכזיים: האחד, אופי ההתקשרות בינה לנאשם; השני, אופי המשימות שהנאשם התבקש לבצע. לדבריה, נוכח אופן קיום ההתקשרות עם הנאשם, אופי המשימות שהתבקש לבצע, לרבות "דרדור" לביצוע משימות בלתי חוקיות, בעלות אופי ביטחוני מובהק או כאלה שיש בהן כדי לסכן את ביטחון הציבור, **"התובנה המודיעינית הברורה שהתגבשה היא כי הישות 'אנה' היא ישות הפועלת מטעם גורמי המודיעין באיראן – במטרה לפגוע בביטחון המדינה"**.

80. ביחס לפגיעה שנגרמה כתוצאה מהקשר של הנאשם עם סוכן החוץ- נכתב, כי מעשיו שירתו את המטרות האיראניות, מפני שהוא בפועל סייע להקמת תשתית של מופעלים מטעם איראן בשטח מדינת ישראל. בתוך כך נכתב, כי ניתוח אופי המשימות שניתנו לנאשם ממחיש את הסיכון הממשי המתקיים ממעשיו לביטחון המדינה: הנאשם גייס אזרחי ישראלי להטמנת כספים באופן חשאי בעשרות נקודות שונות, אשר מהווה אמצעי יעיל עבור הגורמים האיראניים לתגמל ולעודד מגויסים אחרים לפעול לביצוע משימות מגוונות בשטח המדינה. הוא גייס אזרחי ישראלי לתליית כרוזים באופן המסייע למאמצים האיראניים להגביר את הקיטוב והשסעים בחברה הישראלית. ביחס למסרים המאיימים, הוא לא דחה את המשימה אלא ביצע פעולות להוצאתה לפועל ואף גייס לשם כך אדם נוסף. כמו כן, מעבר לסיכון הנובע מהמשימות עצמן, עצם קיום הקשר הממושך של הנאשם עם גורמי מודיעין איראניים וגיוס אזרחים נוספים במסגרת זו, מספק תמריץ משמעותי לגורמים האיראניים להמשיך ולפעול בשיטה זו, בהיותה שיטה אפקטיבית המוכיחה עצמה.

81. כאמור לעיל, חוות דעת אלכסה הוגשה חלף חקירה ראשית, והיא נחקרה נגדית על ידי ב"כ הנאשם בבית המשפט בדיון חסוי. ב"כ הנאשם שאל את אלכסה לעניין ניסיונה וכשירותה ושאל האם עסקה בתחום של מדינות נוספות זולת איראן, כמו רוסיה או מדינות מערביות והיא השיבה שלא (ר' פרוטוקול הדיון מיום 10.6.25, עמ' 408, ש' 25-18). לצד זאת, אלכסה העידה שבשנתיים-שלוש האחרונות עסקו בשב"כ בכעשרים פרשיות דומות, הגם שאישרה שחלקן נחשפו לאחר כתיבת חוות הדעת (שם, עמ' 411, ש' 10-5).

82. ב"כ הנאשם טען, כי למעשה מתוארות בחוות הדעת שש דוגמאות בלבד למקרים אחרים, וכי ישנם הבדלים בינם לעניינו של הנאשם מבחינת אופן פעולת הגורם האיראני. כך למשל, טען שבחלקם הגורם הזדהה כאיראני, ושחלק המשימות היו שונות. אלכסה מצדה התייחסה גם היא למקרים בדוגמאות והסבירה את הדמיון ביניהם, מבחינת סוג הפלטפורמה בה פנו, סוג המשימות שביקשו ועוד (שם, עמ' 412, ש' 31-15; עמ' 413, ש' 9-3). היא הסבירה למשל, שעל המודעות שביקשה אנה לתלות היה כתוב "תהיו בצד הנכון של ההיסטוריה" וזה משפט שמיוחס למנהיג איראן והוא משתמש בו ומהדהד אותו אחרי תחילת המלחמה, ואף שאמר אותו בנאום סמוך למועד שהנאשם התבקש לתלות את הכרוזים, כך שהיא מזהה בעניין זה אינטרס איראני מובהק לנסות ולהדהד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

אותו גם בתוך תחומי ישראל (שם, עמ' 414, ש' 29-22). כאמור בעניין פלונית, הסקתה זו של אלכסה לפיה אנה עצמה היא גורם איראני היא הסקה נסיבתית.

83. עוד הסבירה אלכסה שההערכה המודיעינית לפיה אנה אלנה פועלת או מופעלת על ידי גורם מודיעין איראני מתבססת על ניסיונם, על אופי המשימות שניתנו אשר אופייניות לגורמי מודיעין איראניים, על אופי התקשורת עם הנאשם ועם הגורמים האחרים אשר מאוד מאפיין את גורמי המודיעין האיראניים, ונסמך גם על מסמכי מודיעין שהם תחת חיסיון (שם, עמ' 418, ש' 23-19). במענה לשאלת ב"כ הנאשם, כי ייתכן שמדובר בגורם אחר שאינו איראני, השיבה אלכסה שניתן להעריך ברמת ודאות טובה שמדובר בפעילות של גורמים איראניים, והוסיפה שלא קיים ברשותם לא מידע מודיעיני ולא מידע גלוי אשר מצביע על כך שמדובר בגורם אחר (שם, עמ' 418, ש' 28-27; עמ' 419, ש' 6-5).

84. ב"כ הנאשם טען, כי חלק מהכספים שהנאשם התבקש להטמין היו בסכומים נמוכים של חמישה דולר בלבד, ואלכסה השיבה כי נוכח הקושי של איראן להעביר כספים לישראל, הנובע מהסנקציות הכלכליות שמוטלות עליה וממגבלות נוספות, עצם הפעולה של השלשת כספים בישראל מאפשרת לאיראן להעביר כספים למופעלים. כך, הכספים יגיעו למופעלים וגם ניתן לטשטש את עובדת הגעתם מאיראן. אלכסה ציינה שמודל הפעילות לפיו המשימות מתחילות מסכומים קטנים יחסית ומהר מאוד מתדרדרות לכדי סכומים גבוהים הרבה יותר, מוכרת להם. האיראנים משלישים כספים בנקודות רבות בישראל וכך יכולים לשלוח כל מופעל לנקודה שקרובה יחסית למקום מגוריו (שם, עמ' 420, ש' 34-33; עמ' 421, ש' 9-1). לבסוף, שבה אלכסה ואמרה, כי **"אנחנו מעריכים בסבירות טובה מאוד, עד כדי ודאית, שאנה הלנה פועלת מטעם שירותי המודיעין האיראניים"** (שם, עמ' 424, ש' 2-1).

85. לאור כל האמור לעיל, אני סבורה שהוכח כי הגורם המכונה אנה **"עסק, או נשלח לעסוק, מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם, באיסוף ידיעות סודיות או במעשים אחרים העשויים לפגוע בבטחון מדינת ישראל"**, כאמור בסעיף 114(ג) לחוק. הראייה המרכזית המלמדת על כך היא התכתובת בין הנאשם לאנה, טיב ואופי המשימות שנתנה לו והדברים שאמרה לו. כך, המשימות שהנאשם התבקש לבצע הן בעלות אופי ביטחוני מובהק, בין אם בדרך של פגיעה ברכוש ובין אם בדרך של זריעת כאוס כללי בחברה הישראלית, אשר נתפס ככזה שמחליש את המדינה כולה. כך למשל תליית מודעות הקשורות להרג ילדים בזמן מלחמה, הצתת יער בהיקף נרחב, הטמנת כספים אשר בנסיבות העניין סביר להניח שיועדו למופעלים אחרים, הצתת רכב סמוך להפגנה ושליחת ראש בהמה לכתובת שבה, על פי חוות הדעת, רשום כמתגורר שגריר ישראל בסבא"א. היותה של אנה סוכן נלמד גם מדבריה לנאשם, כמו למשל הודאתה כי היא סוכנת MI6 אשר מעבירה אימוני ריגול.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

86. כאמור, בראיה זו תומכת חוות דעתה של אלכסה, אשר פירטה מתוך ניסיונה, מומחיותה ובקיאותה בתחום, מדוע שיטות הפעולה של אנה תואמות את אלה של גורמי המודיעין האיראני, וכן מדוע היא סבורה, כי גם אנה עצמה פועלת מטעמו. התרשמתי, כי אלכסה היא עובדת שב"כ ותיקה, מנוסה ובקיא בתחומה, וכן כי היא בעלת הבנה והיכרות עמוקים עם ניסיונותיהם המרובים והגוברים של גורמי מודיעין איראניים לגייס ישראלים לבצע עבורם משימות בתמורה לכסף. השגותיו של ב"כ הנאשם בנוגע לכשירותה המקצועית ולניסיונה של אלכסה קיבלו מענה מספק. אשר להשגותיו ביחס למסקנותיה של אנה המתבססות על החומר המודיעיני, הרי שלא הוגשה מטעמו חוות דעת נגדית, אף לא כזו המבוססת על החומר הגלוי בלבד, שלפיה אנה אינה סוכן חוץ, וגם לא הוגשה בעניין זה עתירה לגילוי ראייה חסויה.

87. נוסף על כך, כפי שצוין לעיל, לא די בהוכחה כי הגורם שעמו עמד הנאשם במגע הוא סוכן חוץ, אלא יש להוכיח גם כי היה לו "יסוד סביר לחשוד בו" כי הוא כזה. אני סבורה כי גם לאדם כמו הנאשם היה יסוד כזה, ואף למעלה מכך. אמנם, הנאשם טען, כפי שעוד יפורט בהמשך, כי הוא מגיע מרקע חרדי, לא למד לימודי ליבה, אינו בקיא בשימוש בטכנולוגיה ואינו חשוף לתקשורת. לדבריו, אנה סיפרה לו שהיא מטורונטו, ואופי המשימות, וכן קיומן של הפגנות סוערות באותה תקופה גרמו לו לחשוב שמדובר במישהי שקשורה לפעילות שמאל קיצוני אנרכיסטי שמעוניינת להפיל את הממשלה ותו לא, והוא לא יכול היה לחשוב שאנה היא סוכן חוץ. ואולם, ישנם שלל נתונים שהיו אמורים לעורר אצל הנאשם חשד ביחס לאנה, כפי שעוד יפורט בהמשך במסגרת הדיון ביסוד הנפשי, אך נראה שדי בכך שאנה אמרה לנאשם בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים שהיא סוכנת MI6, הציעה לאמן אותו באימונים שעושים למרגלים, וביקשה ממנו לבצע משימות בעלות אופי לאומני מובהק כמו הצתת יער, על מנת שיהיה לו יסוד סביר לחשוד בזהותה.

88. על כן, ניתן לקבוע כי אופי המשימות והתבטאויותיה של אנה היו צריכות לגרום לא רק לאדם סביר, ולא רק לאיש ביטחון, אלא גם לאדם עם הרקע שממנו מגיע הנאשם, לקיומו של יסוד סביר לחשד שייתכן שעומד מאחורי אנה גורם זר אשר מעוניין לפגוע בביטחון המדינה.

היסוד הנפשי

89. עיקר טענותיו של הנאשם נוגעות ליסוד הנפשי, כאשר לטענתו, במהלך הקשר שקיים עם אנה הוא לא היה מודע לכך שמדובר בסוכן חוץ. לטענתו, הוא חשב שמדובר בגורם "אנרכיסטי שמאלני" אשר ממקד את פעילותו בהפלת הממשלה, ולא בגורם הקשור למדינת אויב או לארגון הטרור המעוניין לפגוע בביטחון המדינה.

90. אולם, לאחר שעיינתי בתוכן ההתכתבויות בין הנאשם לאנה אשר חולץ ממכשירי הטלפון שבאמצעותם הם עמדו בקשר, כמו גם בהתכתבויות בין הנאשם ליונתן, נתנאל ואבו צלאח; לאחר שעיינתי בזכ"דים של חקירותיו בשב"כ ובחקירותיו במשטרה; וכן לאחר ששמעתי את עדותו לפניי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

במסגרת פרשת ההגנה - אני קובעת שהוכח כי הנאשם לכל הפחות חשד שהגורם העומד מאחורי אנה הוא סוכן חוץ כמשמעו בחוק, אך העדיף לעצום את עיניו ביחס לכך ונמנע מהפסקת הקשר או מעריכת ברור כנדרש אשר ביכולתו להפיג את החשד.

91. כפי שיפורט להלן, אני סבורה כי עיון בהתכתבויות בין אנה לנאשם מלמד שהתעורר בלבו חשד שמא הגורם העומד מאחורי הפרופיל של אנה פועל "מטעם מדינת חוץ או ארגון מחבלים או למענם [...] במעשים [...] העשויים לפגוע בבטחון מדינת ישראל" וכן שהוא "חבר בארגון מחבלים או קשור בו או פועל בשליחותו", כלשון סעיף 114(ג) לחוק. חשד זה, אשר נוכח הימנעותו של הנאשם מברורו, מהווה תחליף לדרישת המודעות לפי סעיף 20(ג)(1) לחוק, נלמד גם מתשובותיו של הנאשם עצמו לאנה, וכן מהתכתבויותיו עם יונתן ונתנאל ומפנייתו לאבו צלאח. נוסף על כל אלה, ברי, כי בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה הודה הנאשם, הלכה למעשה, בכך שקיננו בלבו חשד והבנה שמדובר בגורם זר העוין את מדינת ישראל ומעוניין לגרום נזק לביטחונה.

ההתכתבויות עם אנה

92. תוכן ההתכתבויות בין אנה לנאשם מלמד על שיח שהוא חשוד וקונספירטיבי כבר מראשיתו, כאשר הנאשם מצדו מתעניין בעיקר בסכומי הכסף שיקבל עבור המשימות שייבצע. גם במקרים הבודדים שבהם ניסה הנאשם לשאול את אנה שאלות בקשר לזהותה ולמטרותיה, הוא העדיף להתרצות מהתשובות הבלתי הגיוניות שקיבל או לעצום את עיניו לחלוטין, כאשר שמע תשובות ברורות שאינן משתמעות לשתי פנים.

93. מההתכתבויות בין הנאשם לאנה מיום 2.6.24 (ת/66) עולה, כי מיד כשאנה הציעה לנאשם לשלם לו כספים שנעים בין 10 ל-100 אלף דולר תמורת ביצוע "משימות", הוא השיב בהתלהבות שישמח לעשות זאת. מעניין לציין שאנה לא השתמשה במילה "עבודות" או "מטלות" למשל, אלא במילה "משימות", אשר מתאימה לעולם הריגול. דומה, כי במהלך ההתכתבויות ביניהם, ואף שאנה לא אמרה לנאשם במפורש שהיא קשורה לאיראן, היא הבהירה לו בצורות רבות ובאופן ברור שהיא מגייסת אותו לשמש עבורה כמרגל ולבצע משימות שקיים בהן פוטנציאל לפגיעה בביטחון המדינה. למעשה, כבר כשהם שוחחו על משימת תליית המודעות, אנה אמרה לנאשם שהמשימה הראשונה נועדה לצורך בניית אמון, כמו רמזה לו על דפוס הדרדור המוכר שתואר לעיל ביחס לשיטות הפעולה של גורמי המודיעין באיראן, שבמסגרתו מתחילים במשימה פשוטה והמשימות הולכות ונעשו חמורות ונועזות יותר.

94. ביחס למשימת תליית המודעות - כאשר אנה תיארה לנאשם את אופי המשימה, הוא השיב כי זה "נשמע רציני" והיא בתגובה שאלה "האם אתה ילד אמיץ", הנאשם השיב שהוא לא אמיץ מדי וגם לא פחדן אלא ניטרלי. לאחר שאנה שלחה לנאשם את המודעות שעליהן תמונת כף היד עם הדם והכיתוב כמצוין בכתב האישום, הוא שאל אותה "מה פירוש הפרויקט הזה" והיא השיבה "למנוע מילדים להיהרג בכל העולם". הנאשם לא ראה לנכון לברר מעבר לכך.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

95. אנה אמרה לנאשם להדפיס יותר מ-500 עותקים של המודעות בבית דפוס כדי שלא יחשדו בו, אך הנאשם לא שאל מדוע שיחשדו בו, ומה אינו תקין במעשה. בשלב זה, הנאשם שאל את אנה "איך **מצאת אותי**" והיא השיבה כי חיפשה אנשים שתוכל לתת להם כסף בקלות ושיש להם ארנק של מטבעות דיגיטליים, והנאשם הסתפק בתשובה זו. אחרי שהדפיס את המודעות, אנה אמרה לנאשם לשים את עותקי המודעות במעטפה שבה לא ניתן יהיה לראותן, וביקשה ממנו ללכת לתלות את המודעות בתל אביב באמצע הלילה "**הרחק מעיני המשטרה**". אנה הוסיפה ואמרה לנאשם שאף אחד "מהאנשים שלה" לא יכול לבוא לקחת ממנו את המודעות, ושאלם הוא אינו יכול להגיע לתל אביב בעצמו שיימצא מישהו לחלוק עמו את המשימה. אנה אמרה לנאשם לתלות את המודעות "**במקום בטוח בו האנשים שלי יכולים לצפות בך והמשטרה לא תחשוד**", והוסיפה כי בכך שיבצע את המשימה הראשונה הוא למעשה "**תצטרף לצוות שלנו**".

96. כאשר הנאשם הביע חשש מכך שיצולם בעת תליית המודעות בתל אביב, אנה השיבה לו שלא ידאג, כי "**יש לי אנשים בממשלה, גם בין השוטרים**", ואמרה לו שאם מישהו יראה אותו תולה את המודעות וישאל מה זה "**תגיד לו שאני עובד עבור האומות המאוחדות וזה כדי למנוע מלחמה**". כלומר, אנה קישרה מיוזמתה את משימת תליית המודעות למלחמה, ולא לקמפיין נגד תאונות דרכים, כפי שטוען הנאשם. כאן, שתוכן המודעה הכולל ציור של יד עם דם והכיתוב שלווה אותו אמור היה לגרום לנאשם לחשוד שאין מדובר בגורם ישראלי או כזה שקשור לפוליטיקה הפנים ישראלית. אנה אמרה לנאשם, כי היא מבינה את החשש שלו ושגם היא פחדה בהתחלה, כשהתחילה עם משימות מהסוג הזה, והוסיפה כי "**There is an expression in mi6 that they say fear is the brother of death**". אנה אמרה לנאשם שהיא אינה יכולה לשלם מראש בטרם יתלה את המודעות בהדגישה, כי זה מעבר לסמכותה, וכי "**המחלקה הכלכלית**" היא זו שמפקידה את הכסף. גם דברים אלה היו צריכים לעורר חשד אצל הנאשם. בהמשך, אנה אמרה לנאשם שהכסף שיקבל עבור המשימה הוא הכסף של משרד האוצר הבריטי כדי למנוע את הרג של ילדים.

97. כמו כן, במהלך ביצוע המשימה, עת שיונתן הגיע לתלות את המודעות ברחבי תל אביב, הנאשם התכתב עם אנה, אשר אמרה לו: "**we are all awake and waiting for you, and my people will also be in the neighborhood and tell me from the main streets where the police are, just tell me where you want to start**". גם מכך למד הנאשם שאנה אינה עובדת לבדה אלא היא חלק מארגון גדול יותר, אשר ביכולתו לתצפת על המקום בו הוא נמצא ולהזהירו מפני המשטרה. כאמור, אזהרה זו מלמדת כי אנה סבורה שמעשיו של הנאשם בעייתיים מבחינה חוקית.

98. דוגמה נוספת נוגעת לשיח בין הנאשם לאנה סביב משימת הצתת היער. מהאופן בו אנה תיארה לנאשם את משימת הצתת היער ניתן היה להבין, כי מדובר במי שרוצה לגרום נזק גדול מאוד ומוכנה לשלם סכום כסף משמעותי עבור כך. אנה אמרה לנאשם: "**you must go to this forest in Jerusalem. At an hour when no one is on the street. In the middle of the forest**".

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

where no one notices you. Start a massive fire. If your fire is very large, I will pay you up to 4000 dollars. It depends on the extent of the fire" יותר גדולה ותסב יותר נזק, היא תשלם לו יותר, ושלחה שלוש תמונות של מפות עם נקודות ציון של אזורים מיוערים בירושלים המיועדים למשימה. הנאשם הביע חשש מביצוע המשימה ושאל את אנה מה מטרתה. אנה השיבה, כי **"you do this to prevent children from being killed and to end the war. Maybe you will force the government to end the war with this one-man work"**. לאחר שהנאשם המשיך להביע התנגדות לבצע את המשימה, אנה העלתה את ההצעה והציעה לשלם לו סכום של 7,000 דולר. נתון זה מלמד, כי זה המשימה היתה חשובה מאוד לאנה, וכי יש לה אמצעים כלכליים רבים.

הנאשם ניסה לפייס את אנה ולשכנע אותה שאין צורך להצית את היער כדי להשיג את מטרתה, וכתב לה :

"אני גם רוצה שהמלחמה תסתיים ולדעתי הדרך שהתחלת עם הדבקת המודעות עובדת מצוין כאן בישראל חברה שם הבינו שזה נגד להוציא את החטופים וכו' ואז נוצר כעס ובלגן כאן במדינה בין המינים לשמאלנים הפגנות פירוק הממשלה והמלחמה תיאלץ להסתיים"

99. כלומר, לא צריך להיות כל ספק שהנאשם הבין שמשימת תליית המודעות אינה קמפיין נגד תאונות דרכים, כפי שטען בעדותו בבית המשפט, אלא שהוא הבין בזמן אמת שהיא קשורה למלחמה. למעשה, הוא אף הבין וסבר שבמעשיו שלו, השתתפות בתליית המודעות, הוא סייע לה לקדם את מטרותיה לזרוע פילוג בין המחנות הפוליטיים בישראל, לגרום לאנדרלמוסיה במדינה, לפגוע ביציבות הממשלה ולהביא לסיום המלחמה.

100. בהמשך, הנאשם אמר לאנה שהוא ישמח להמשיך לבצע משימות עבורה, ושב והתנצל שאינו יכול לבצע את משימת הצתת היער, מפני שזו משימה **"בדרגה קשה"**. אנה הגיבה לדבריו באומרה: **"you call burning the forest away from people's eyes a big thing so what do you call 70,000\$ to kill a person?"**. הנאשם השיב שהוא לא יכול להרוג אדם, ואנה הרגיעה אותו שמשימה זו אינה עבורו, אלא אם הוא מעוניין להגר מישראל יום אחד, ואז יוכל להרוג ולהצטרף אליהם. הנאשם שב והתנצל על כך שלא יוכל לבצע את כל המשימות שאנה תבקש ממנו והיא השיבה לו: **"you are talking to an mi6 agent, I know all this my friend"**. כלומר, הנאשם למד מאנה שחלק מהפעילות שלה כולל גם התנקשות באנשים, והיא אף אמרה לו במפורש שהיא סוכנת MI6, אך הוא כמו התעלם מדבריה.

101. בשלב מסוים, אנה הציעה לנאשם ללכת להפגנה עם יונתן ולשבור חלון של רכב ליד קהל המפגינים, או לחלופין להצית רכב. אנה אמרה שמדובר במשימה פשוטה והוא יקבל עבורה כסף טוב, סכום של 500 דולר עבור כל חלון רכב שישבור, וסכום של 3,000 דולר עבור כל רכב שיצית. היא הציעה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

גם אפשרות שישבור חלון של חנות באמצעות אבן. הנאשם שאל באיזה הפגנות היא רוצה שהוא יעשה זאת, האם של מפגינים מהצד הימני או השמאלי של המפה הפוליטית, ואנה השיבה: **"demonstrations in Tel Aviv and Jerusalem. Does not matter. Any demonstration is acceptable"**. ניתן להניח, כי לו אנה הייתה גורם "שמאל אנרכיסטי", היא הייתה דווקא מעוניינת לבצע את המשימה בהפגנת ימין על מנת לפגוע בתדמית המפגינים. העובדה שאנה לא ייחסה חשיבות לזהות ההפגנה, אמורה הייתה גם היא להדליק נורת אזהרה אצל הנאשם ולהוביל אותו להבנה, שאין מדובר בעניין פנים ישראלי ופוליטי. מעבר לכך, אנה אמרה לנאשם, כי **"it is very good that you believe in the only god and you are not part of the gay and atheist community"**. הנאשם השיב לדבריה, כי **"אני מאלו שצועקים עלינו תמיד 'תלכו להתגייס' חרדים"**. כלומר, גם מתוך דבריה אלה יכול היה הנאשם להבין שאנה אינה תומכת בעקרונות כמו חופש דת ושוויון זכויות לקהילת הלהט"ב, אשר נתפסים כעקרונות מהותיים עבור השמאל הפוליטי.

102. בהמשך, הנאשם התנצל בפני אנה על כך שאת חלק מהמשימות הוא אינו יכול לבצע מפני שהוא לא אמיץ מספיק, והיא השיבה שהיא יכולה לתת לו שיעורים שיסייעו לו להיות אמיץ יותר, באמרה כי **"I have seen this training in mi6 England and it is the best in the world"**. הנאשם השיב: **"וואו. אני הייתי רוצה לעשות את זה... מה נדרש לכך? [...]** איך אני מתחיל להתקדם ולהתאמן?". וכך המשיך השיח בין השניים:

"אנה: For example, you should practice a few times with Jonathan in a safe place away from people's eyes. And send me the video so I can teach you נאשם: אני מבין..."

למה את מתכוונת לאגרוף... ומכות וטכניקות לחימה?

אנה: Tomorrow, the first training session for guerilla warfare without mi6 weapons

נאשם: את מצטרפת?!

אנה: I have given this training to 4 people so far, and now 4 of them are in California and are busy continuing their missions.

There is boxing and fighting style, but that is for later stages

נאשם: אהה

וואו אחשוב על כל זה!!!

ואדבר עם יונתן חברי...כי ביחד זה יותר טוב ומועיל

אנה: This training is mostly used for spies in the world, which 130 people in the whole world do not have access to these trainings

נאשם: אני מתרגש

בסדר

אחשוב על זה יום...ונדבר

תודה בכל אופן על הצעתך"

103. כלומר, אנה אמרה לנאשם שהיא עצמה סוכנת MI6, הציעה לאמן את הנאשם באימונים כפי שמאמנים מרגלים, אמרה שהיא עצמה אימנה ארבעה אנשים שכעת מבצעים משימות בארצות הברית, וציינה שיהיו גם אימוני אגרוף ולחימה. הנאשם הגיב בהתלהבות ולא שאל דבר. ניסיונו

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

בבית המשפט לטעון שלא הבין את המילים "מרגלים", "סוכנת" או "MI6" אינו מתיישב עם תוכן תשובותיו לאנה בהתכתבות ואם דבריו בחקירותיו. ויודגש, כי המילה MI6 חזרה ארבע פעמים במהלך ההתכתבויות בין הנאשם לאנה, וקשה להלום שענינו של הנאשם פסחו עליה כל כך הרבה פעמים, ושהוא לא טרח לברר מילה שאינו מכיר וחוזרת על עצמה בהקשרים משמעותיים לשיח בין השניים.

104. דוגמה נוספת לכך שהנאשם הבין שבמשימות שהוא מקבל מאנה ישנו פן פלילי, נלמדת מהשיח סביב משימת שליחת ראש הכבש או הבהמה. בהתכתבות מיום 17.6.24 אנה אמרה לנאשם שהמשימה שלו היא לקנות ראש כבש או בהמה, לשים בקופסת מתנה לצד זר פרחים, לשים ליד דלת בדירה בכתובת שהיא תיתן לו, לצלצל בדלת וללכת. בהמשך, כאשר הנאשם לא הצליח למצוא ראש בהמה היא אמרה לו שהתכנית שונתה ושיבחר בובה עם ראש גדול ויקנה סכין וישים אותו בקופסה. הנאשם התוודה לפני אנה שהוא מפחד לעשות זאת מפני שיתפסו אותו וישימו אותו בכלא, כלומר הוא הבין שבמשימה זאת ישנו אלמנט של איום על אדם, ואנה אמרה שזו "המשימה הכי פחות מסוכנת" שהיא יכלה לתת לו.

התכתבויות בין הנאשם ליונתן

105. החשד שקינן בלבו של הנאשם בא לידי ביטוי ביתר שאת בהתייצעויות שערך עם יונתן בעניין טיב המשימות שקיבל מאנה. כאשר הנאשם ניסה לשכנע את יונתן להשתתף במשימת שליחת הבהמה או הבובה והסכין, הוא אמר ליונתן שהוא "קצת פרנואיד [...] כי מהתמונות האלו אני מבין לאן יישלח המתנה", באמרו כי זאת דירת מגורים בתל אביב "אבל אני רוצה לדעת מי גר שם בכדי להבין את התוכנית שלה [...] אני קצת חושש". בהמשך, יונתן כותב לנאשם כי בירר וכי "זה כתובת של שגריר". הנאשם השיב ליונתן כי "אין שם שום שגרירות" ועל כך יונתן ענה "צודק התבלבלתי".

106. כמו כן, אחרי שיונתן אסף את הטלפון שאנה ביקשה מהנאשם לקחת כדי שיהיו בקשר באמצעותו, הנאשם שוב ביקש להתייעץ עמו "כי אני קצת פרנואיד":

"נאשם: אני אגיד לך

אני לא מכיר אותם אישית הם לא מתגוררים בארץ בכלל הם כבר שלחו אותי למשימות משונות שלא כל כך הבנתי ועשיתי אותם....והעלו אותי בדרגה לחבר מן השורה שאני כבר מדבר ישירות עם הבוס [...]

מתייעץ איתך עכשיו כחבר

לא מצליח להבין למה הם עושים זאת

יונתן: כחבר אני אומר חבל יש פה מקור פרנסה בוא נמשיך איתו אבל ננסה לעקוף את המשימות המשונות האלה

כי הם אנטי ישראל

זה ברור לך"

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

107. התכתבות זו מלמדת על כך שקינן בלבו של הנאשם חשד בנוגע לאופי המשימות שהתבקש לקבל מגורמים שנמצאים מחוץ לישראל והוא אינו מכיר. יונתן השיב לו שברור שמדובר בגורמים אנטי ישראליים, אולם אמר לו שחבל להפסיד מקור פרנסה, ולכן עדיף להמשיך לעבוד עם הגורמים הללו, ויונתן והנאשם ינסו להימנע מביצוע "המשימות המשוונות". ביחס למשימת הצתת היער, הנאשם אמר ליונתן שניסה לחשוב על דרך לבצע את המשימה מבלי לגרום נזק, כמו למשל להצית ולהתקשר מיד לכיבוי אש, אך בסוף אמר שאין לו דרך לעשות זאת והוא "יורד מזה [...]" **אני לא עברין**, והוסיף ש"עד כה כל המשימות היו חוקי....סטיה לפה סטיה לשם אבל בגדר שקרוב מאוד לחוקי. אולי מסתורי....אבל חוקי".

108. יצוין, כי לאחר שהטלפון הגיע לידיה של הנאשם אנה ביקשה ממנו להתקין אפליקציית אינסטגרם כדי שהשניים יעבירו את השיח ביניהם לשם. דוח מיצוי המדיה המגנטית של הטלפון (ת/68), מעלה כי באפליקציית אינסטגרם שהתקין הנאשם, הפרופיל היחיד עמו ניסה לעמוד בקשר פעל במזהה voyons69 בשם nabil. בתאריך 16.6.24 פנה הנאשם באינסטגרם למשתמש זה וכתב "!! anna זאת את?", לאחר מכן ישנה הוצאת שיחה קולית שארכה 18 שניות. אחריה נביל משיב: "I'm in here, where are you?" כלומר, גם העובדה שכינויה של אנה באינסטגרם הוא שם של גבר ושם ערבי, ולא שמה של אישה מקנדה, צריך היה לעורר חשד אצל הנאשם ביחס לזהותה.

התכתבויות בין הנאשם לנתנאל

109. כאשר הנאשם שוחח עם נתנאל על אופי המשימות, הוא אמר לו שהן דורשות הרבה אומץ, וכי "זה **בכלל לא חוקי. לכאורה**", ותיאר שקיבל משימות להדביק מודעות ברחובות תל אביב, להצית יער ולהעביר טלפון מוטמן ממקום למקום. הוא ניסה לגייס את נתנאל למשימת הצתת היער, וכאשר נתנאל אומר שהוא לא מעוניין הנאשם ענה לו "אבל אם יש לך מישהו עב*רין שיוזע לעשות דברים כאלה תגיד לי". ביחס להטמנת הכספים, נתנאל שאל "מה כל העסק פה" והנאשם השיב, כי "זה מוטמן לאנשים אחרים שבאים לאסוף את זה". ביחס למשימת שליחת ראש הבהמה או הבובה והסכין, הנאשם אמר לנתנאל כי יש לו "הצעה מעניינת וקצת מסוכנת", והודה כי "אני קצת פרנואיד מזה".

הפנייה לאבו צלאח

110. אחת הדוגמאות המשמעותיות ביותר לחשד שהתעורר אצל הנאשם ביחס לאנה, לזהותה ולמטרותיה, היא פנייתו לאבו צלאח. כמפורט בכתב האישום לעיל, ביום 5.6.24, שלושה ימים בלבד לאחר שהחל הקשר ביניהם, ובהמשך לבקשתה של אנה לאסוף טלפון נייד אשר באמצעותו הם יעמדו בקשר, הנאשם פנה למפעיל ערוץ הטלגרם "אבו צלאח הדסק הערבי", ערוץ שבו מנהל הערוץ המכונה אבו צלאח מעדכן בנושאים ביטחוניים. בפתח הודעתו לאבו צלאח, הנאשם כתב: "קודם כל תודה על כל המבט שאתה נותן לי על המלחמה". לאחר מכן, הנאשם המשיך וכתב כך: "אני פונה אליך עכשיו בשאלה דחופה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

אולי אני פרנואיד (זה האמת) אבל העניין הוא ככה
קיבלתי טלפון ממישהו (על העבודה שעשיתי לו משך השנה...) ושמעתי על חיסולו של יחיא עיאש שחיסלו אותו עם טלפון
לכן שאלתי הוא
אם אני צריך לחשוש שהטלפון ממולכד (דהיינו אם יש כזה דבר בכלל)
ואם כן מה הגורם הסיים או הטלפון
או שאם הם רוצים לעשות זאת הם לא צריכים את הטלפון המסוים הזה שהם נתנו לי אלא יכולים לעשות את זה לכל טלפון
מקווה שלא תעיף אותי מהערוץ אבל אני חושש לביטחון של ישראל"

111. אבו צלאח השיב לנאשם "אחי מה אתה מעשן". על כך השיב הנאשם: "תאמין לי, אני לא מעשן אני חרדי רגיל.. אבל רוצה לדעת אם יש לי ממה לחשוש דהיינו אם הם רוצים לפוצץ את זה הם צריכים את הטלפון או שהם יכולים על כל טלפון... כי אולי הם רוצים לדעת את המיקום שלי.... המחשבות שלי רצות". אבו צלאח השיב לנאשם: "למה שמישהו ירצה לחסל אותך?". הנאשם הבהיר: "שוב זה לא אותי, אלא על ידי הטלפון שלי כשיזהו אותי לפי המיקום במקום הומה בני אדם אז יפוצצו את זה". הנאשם הוסיף: "לכן אני שואל אם הם צריכים בשביל זה שאקח את הטלפון הספציפי הזה או שאם הם אכן רוצים את זה הם יכולים לעשות זאת גם מרחוק וכן לזהות את המיקום שלי הם יוכלו לזהות בטלפון הישן שלי?". אבו צלאח לא השיב יותר לנאשם. דומה כי מפנייתו של הנאשם לאבו צלאח בלבד, ניתן ללמוד שהנאשם חשש מאוד מאפשרות שהטלפון שאנה ביקשה ממנו לאסוף, יהיה ממולכד וייעשה בו שימוש כדי לבצע פיגוע ולרצוח ישראלים. הנאשם פנה לערוץ שתחום עיסוקו המרכזי הוא ביטחוני, והנאשם אף מבהיר בתחילת השיחה שהוא מודה לו על המידע הביטחוני שהוא מספק בקבוצה.

חקירות הנאשם בשב"כ

112. עיון בזכ"דים שתיעדו את חקירות הנאשם לפני חוקרי שב"כ מלמד, כי הנאשם הודה בקיומו של היסוד העובדתי כבר מראשית הדרך, ועוד בחקירה הראשונה שהתנהלה בביתו. מזכ"ד חקירת הנאשם מיום 27.6.24 שעה 2:50 בפני עוזי בביתו של הנאשם (ת/7), עולה כי עוזי אמר לנאשם שלדעתו הוא יודע מה הסיבה בגינה שב"כ הגיע לחקור אותו בביתו, הנאשם הנהן בראשו והשיב שהוא חושב שהוא יודע על מה מדובר, ושה קשור לטלפון שמסר למשטרה לפני כמה דקות ולדברים שעשה לאחרונה (סעיפים 7-8 לזכ"ד). הנאשם מסר שהוא אינו יודע את זהות הגורם בפרופיל הטלגרם שעמו עמד בקשר, אך יכול להעריך שהבחורה שמתפעלת את הפרופיל מתגוררת באזור חיפה או בחוף לארץ, וכשנשאל מדוע חיפה אמר שמפני שבאזור זה הושלש לו הטלפון (סעיף 11). הנאשם מסר שלא נאמר לו במפורש מדוע התבקש לבצע את המשימות, אך ציין שלאחר ששאל האם הוא מתבקש לפגוע ברכבים ימנים או שמאלנים ונענה שזה לא משנה, הסיק שהעיקר הוא לעשות "בלגן" במדינה (סעיף 12); עוד נכתב כי לאור טיב המשימות שהתבקש לבצע, הנאשם אמר שהסיק שהן כנגד מדינת ישראל ויתכן על רקע הדומה לאנטישמי (סעיף 14).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

113. הקשר בין אנה לנאשם התבטא בכך שהיא הטילה עליו משימות שונות שבמשך הזמן "הסלימו" מבחינת האופי האלים והפוטנציאל שלהם לגרום נזק לביטחון המדינה, ובהתאם עלו סכומי הכסף שאנה הציעה לנאשם תמורתם. באופן זה, המשימה הראשונה שהוטלה על הנאשם נגעה לתליית מודעות ברשות הציבור, כשבהמשך התבקש לבצע מעשים העולים כדי איום, קרי, הנחת ראש כבש או ראש בובה וסכין בפתח ביתו של אדם, וכן מעשים שביכולתם לגרום נזק בנפש או ברכוש, ובהם: הצתת רכב, שבירת חלון רכב או בית עסק וכן הצתת יער, ואף נרמז לנאשם שהוא עשוי להתבקש לרצוח אדם אחר.

114. מזכ"ד חקירת הנאשם מיום 27.6.24 שעה 30: 7 בפני פואד (ת/10), עולה כי בפתח החקירה פואד הבהיר כי שב"כ עוסק בעבירות ביטחוניות ולרוב לא בדברים פליליים, והנאשם אמר מיוזמתו שהוא מעוניין לספר על קשר בטלגרם עם בחורה בשם אנה, ושטיב הקשר ביניהם היה בעיקרו כדי לקבל כסף (סעיפים 24, 34, 36). הנאשם תיאר בחקירתו זו, כי במשך כתשעה חודשים עובר לאירוע, רכש טלפון חכם ובמהלך חודש מרץ 2024 החל להשקיע בקריפטו. הוא הסתיר את רכישת הטלפון החכם ממשפחתו מאחר שהוא חרדי, והתנהל עד אז עם מכשיר "כשר". לדבריו, תחילה רצה לרכוש מטעמי נוחות טלפון חכם כדי לערוך סרט משפחתי, מאחר ש"לא היה לו כוח" ללכת לחנות מחשבים כל פעם. הוא סיפר שבמהלך השקעתו בקריפטו נפל בעוקץ שבו נלקחו ממנו 5,000 דולר.

115. הנאשם תיאר שבמהלך מאי 2024 יצרה איתו קשר בטלגרם מישהי בשם אנה מקנדה ועניינה אותו בביצוע פרסום תמונות עבור קמפיין תאונות דרכים, והוא הסכים. הוא אמר שאינו יודע אנגלית ועשה שימוש בתרגום כדי להבין את מה שנכתב לו. לדבריו, הוא חשד שאולי מדובר בעוקץ עקב ניסיונו הקודם, ושאל אותה למה בחרה דווקא בו, והיא אמרה שהיא מעוניינת לשלם על המשימות בקריפטו, ולכן נכנסה לקבוצות קריפטו בישראל והגיעה אליו. הנאשם מסר שאנה אמרה לו שהיא עוסקת בקמפיין נגד תאונות דרכים שהחל באנגליה, שם ילדים רבים נפגעים בתאונות דרכים והם מעוניינים לעשות קמפיין דומה בישראל, והנאשם יתלה את המודעות ויקבל 20 דולר על כל מודעה שיתלה. הנאשם אמר שהזדעזע מהתמונה שהתבקש להדפיס בעותקים רבים לתלות, בה נראית כף יד מרוחה בדם, ואמר שלפי זכרונו כתוב שם משהו כמו "בואו נעבור צד, או נעבור לצד ימין" (סעיפים 38-39).

116. ביחס למשימת איסוף הטלפון- הנאשם סיפר שאחרי משימת תליית המודעות אנה דאגה להעביר לו טלפון מיוחד שבאמצעותו יוכלו לדבר. הוא נשאל האם זה לא הדליק לו נורה אדומה, והשיב שזה נראה לו חשוד אבל הוא חשב שאנה מעוניינת לשמור על זהותו או רק להבין באמצעות מיקום הטלפון היכן הוא נמצא (סעיפים 42-43, 47). עם זאת, הנאשם סיפר כי לאחר שיונתן אסף עברו את המכשיר שאנה שלחה לו, הוא החל לחשוד שייתכן שהיא מלכדה את המכשיר ומחפשת מקום הומה אדם להפעיל אותו. נוכח חשד זה הוא איתר בחור בטלגרם ושאל אותו האם ישנה אפשרות לפגוע באנשים עם טלפון ממולכד. אותו פרופיל הציע לנאשם להצטרף לבוט מסוים, וממנו למד כי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

ישראל חיסלה פעם את המחבל בשם יחיא עיאש באמצעות טלפון ממולכד, אבל הסבירות שיפגעו בו באמצעות המכשיר נמוכה. דעתו של הנאשם לא נחה, ולכן נכנס לערוץ "אבו צלאח" בטלגרם, ערוץ שלו מעל 100,000 עוקבים המסקר עניינים ביטחוניים. הנאשם פנה אל מפעיל הערוץ, וכתב לו שמישהו שנתן לו טלפון והוא חושש שאולי הוא לא בסדר, אך זה השיב לו בשאלה אם הוא מעשן סמים. הנאשם ענה שלא והוא חושש ושאל אם הוא יכול לתת לו פרופיל בטלגרם של שוטר שיוכל להתיעץ איתו, אבל לא קיבל מענה. בסופו של דבר, החליט הנאשם לקחת סיכון ולפתוח את הטלפון במחשבה שאולי הוא נשלח כדי שאנה תדע היכן הוא, ולא על מנת לפגוע בו (סעיפים 51-52).

117. ביחס למשימת הצתת היער- הנאשם מסר, כי התבקש לקנות בנזין בתחנת דלק ולהצית אש ביער ירושלים, וכשסירב אנה העלתה את הסכום מ-3,000 דולר ל-7,000 דולר. לדבריו, באותו רגע הבין שעומד מולו גורם כלשהו שיש לו כוונות לעשות "בלגן" במדינה "ולהזיק למדינת ישראל". הנאשם אמר, כי הבין שהוא "פועל מול גורם עוין למדינת ישראל אשר יש לו מטרות זדוניות", אך הסביר שהוא מבחנתו היה בשליטה על מה הוא עושה ומה לא, ולכן החליט להמשיך את הקשר עם אנה כדי לקבל תגמול כספי נוסף (סעיפים 55-52). לאחר שיום למחרת אנה ביקשה ממנו פעם נוספת להצית יער והוא סירב, היא הציעה לו להצית מכונית בהפגנה עבור 2,000 דולר, ולנפץ חלון של מכונית או חלון בהפגנה עבור 150 דולר. לדבריו, הוא רצה בשלב זה להבין מיהו הגורם שעומד מולו ושאל איזו הפגנה, אם ימין או שמאל, ואנה השיבה לו כי זה לא משנה. הנאשם מסר, כי בשלב זה הבין עוד יותר, כי הוא משוחח עם גורם עוין למדינת ישראל ונכתב בזכ"ד, כי "הנדון לא ידע מי עומד מאחורי אנה, חשב כי אולי אלו אנרכיסטים שיש להם כסף ורוצים להפיל את הממשל, אולם היה משוכנע כי אנה אכן בטורנטו. הנדון מבין בכל מקרה, כי מדובר בגורם עם כוונות זדוניות למדינת ישראל" (סעיפים 56).

118. הנאשם נשאל האם היה מקרה נוסף שגרם לו לתהות אם הקשר חשוד, והוא סיפר שהתבקש לארגן קופסת מתנה ולשים בה ראש של בהמה, אך הוא חשב שיש לזה קשר לחג הקורבן של הערבים וזה היה נשמע לו סביר, אולם כאשר התבקש לארגן ראש של בובה עם סכין ופרחים הבין שמדובר באיום (סעיפים 59-60). עם זאת, הוא הסביר שלא ניתק את הקשר, כי היה כבר עמוק בתוכו ורצה לקבל עוד כספים, וידע שהוא יכול לבחור את המשימות ובחר במשימות שלא נראו לו בעייתיות (סעיפים 61). הנאשם ציין שלא סיפר ליונתן ונתנאל על הקשר עם אנה והציג להם את המשימות כבקשה של מעבידה/בוסית שלו (סעיף 69).

119. בסיכום הזכ"ד, נכתב שהנאשם פירט בנוגע לחשדות שעלו לו ביחס לקשר עם אנה, כי מתחילת הקשר הבין שהיא מחו"ל, מטורנטו, ולא ביקש ממנה תמונה או הודעה קולית, הוא אף חשד שיתכן שהיא משקרת ושאל אותה באחת הפעמים מה השעה אצלה והיא השיבה שעה שמתאימה לטורונטו. אמר שהבין שמדובר בגורם בעייתי כלשהו שמנסה לעשות דברים בעייתיים, אבל רצה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

לקבל כסף ולא ראה בהטמנת כספים ותליית מודעות פעילות בעייתית כלשהי. הנאשם מסר, שהעריך כי מדובר בגורם כלשהו בארץ או בחו"ל העוין לישראל, עם כוונות זדוניות, יתכן אנרכיסטים או אחרים. הוא חשש שהטלפון שנשלח אליו ממולכד, אולם לאחר שקיבל תשובה בטלגרם מבחור אנונימי שאין סיכון, הוא נרגע. במהלך הקשר שמע על שריפות שקרו, וחשש שייתכן שאלה קשורות אליה (סעיף 74).

120. מזכ"ד חקירת הנאשם מיום 27.6.24 שעה 17:17 בפני פואד (ת/11) עולה, כי הנאשם מסר שאנה נתנה לו כתובת של בית לשים בו את ראש הבהמה (סעיף 15 לזכ"ד). ביחס למשימת הצתת היער, סיפר שלאחר שסירב להצעה, אנה אמרה לו שמשימה זו חמורה פחות מאשר לירות באדם כלשהו, וציינה שיוכל לקבל 75,000 דולר עבור ירי באדם ותוכל גם להטיס אותו מהארץ (סעיף 17). המכונה ביטון, אשר נכח בחלק מזמן חקירה זו, שאל את הנאשם מדוע הסכים לעשות את המעשים, והנאשם השיב שעבור כסף. הנאשם נשאל האם היה מוכן לעשות משהו שמבזה את החסידות אליה הוא משתייך עבור כסף והוא השיב בשלילה, ואז נשאל מה לגבי המדינה, והנאשם השיב כי במקרה זה הוא מרגיש ניטרלי ופחות מחויב (סעיפים 28-32).

121. מזכ"ד חקירת הנאשם מיום 30.6.24 שעה 15:08 בפני דניאל (ת/12) עולה, כי הנאשם אמר שנזכר שלא סיפר שהייתה התכתבות עם אנה בה אמרה לו שהיא רוצה לאמן אותו, הוא אמר שהכוונה לאמן בסגנון של ריגול והיא שלחה לו שם של יחידה באותיות באנגלית שהוא אינו זוכר במדויק משהו עם R (סעיפים 8-10). עוד נכתב בזכ"ד, כי ביוני 2024 אנה שלחה לו הודעה לפיה עליו ועל יונתן למצוא מקום ביער, והיא תדאג לאימון שלהם לצורך המשימות ושמדובר באימון של ריגול שעושים לחיילים בריטיים. היא אמרה שהעבירה את האימון בעבר לארבעה אנשים. הוא שאל אותה אם מדובר באימון של מכות והיא השיבה שכן, הוא אמר שיחשוב. הנאשם נשאל עבור מי הוא חשוב שאנה עובדת, אם היא הציעה לאמן אותו באימוני ריגול וטכניקות לחימה והוא אמר שלא חשב על זה, כי זה לא התחום שלו והוא לא התעמק בכך (סעיף 39).

122. ביחס לפנייה לאבו צלאח- הנאשם חזר על כך, שכאשר קיבל את הטלפון נזכר שבעבר ישראל חיסלה מחבלים באמצעות טלפון ממולכד, ולכן חשש שמא יקבל טלפון ממולכד. הוא פנה לפרופיל הטלגרם שמתפעל את ערוץ אבו צלאח הדסק הערבי ושאל אותו אם ייתכן שהטלפון ממולכד, הוא השיב לו ושאל אם הוא מסומם. הנאשם השיב שהוא רציני ורוצה לדעת, וביקש שייקשר אותו לשוטר בטלגרם. בזכ"ד נכתב, כי הנאשם אמר שחשש שמא יפוצצו את הטלפון עצמו בהפגנה או מקום הומה אדם, ועניין זה התחבר אצלו להתעניינותה של אנה בהפגנה שקשורה לבן גביר, ולכך שהיא ביקשה ממנו להפעיל את המיקום של הטלפון (סעיף 33).

123. מזכ"ד חקירת הנאשם מיום 1.7.24 שעה 10:45 בפני דניאל (ת/13) עולה, כי לאחר שנמסר לנאשם שיונתן ונתנאל נעצרו, הוא אמר שהוא לא שואל אם אנה נעצרה לחקירה, כי הוא יודע שהיא מחוץ לארץ (סעיף 7 לזכ"ד). הנאשם עומת עם התכתבויותיו עם יונתן בהן ביקש להתייעץ עמו ביחס

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

לקשר עם אנה, באמרו כי הוא "קצת פרנואיד", ונשאל מה הבין מכך שיונתן השיב כי "ברור לך" שמי שעומד מאחורי הפרופיל של אנה "הם אנטי ישראל", אולם מאחר שמדובר במקור פרנסה עדיף להמשיך, אך לעקוף את המשימות "המשונות" יותר. עם זאת, הנאשם בתגובה ביקש לשוחח עם עורך דינו ולא רצה להשיב לטענה שהוטחה בו, כי עולה מההתכתבות עם יונתן שהוא הבין שמדובר במי שלא מתגורר בארץ ושהוא אנטי ישראלי (סעיפים 9-10). בהמשך, הוטח בנאשם כי מההתכתבויות ברור שנכון ליום 5.6.24 הוא הבין חד משמעית שהוא עומד בקשר עם גורם אנטי ישראלי ששולח אותו לבצע משימות בישראל, והוא השיב שזה נכון ושכך הבין בשלב זה. הוא נשאל מדוע, אם הבין שהוא בקשר עם גורם עוין מחוץ לארץ שדורש ממנו לבצע משימות נגד ישראל וביטחונה, המשיך בקשר, והוא השיב כי לא יכול היה לעצור את זה (סעיפים 13-14).

124. עוד הטיח החוקר בנאשם, כי הוא המשיך בקשר עם אנה אף לאחר שאמרה לו שהיא רוצה לעשות לו הכשרה ביטחונית של מרגלים כמו MI6 בטכניקות לימה, והוא אמר שחשש ממנה (סעיף 19). החוקר אמר לנאשם, כי לא ייתכן שבשלב בו התבקש להטמין כספים, הוא לא חשב שאין סיכוי כלשהו לפגיעה בביטחון המדינה, והוא השיב שהבין שמדובר במשהו בעייתי (סעיף 24). הוא אמר שסירב לבצע חלק מהמשימות, כי הבין שזה יפגע בביטחון המדינה (סעיף 25). הוא נשאל באיזה שלב במהלך הקשר הבין שאנה היא גורם שרוצה לפגוע בביטחון המדינה, ואמר שהבין זאת כאשר התבקש לאסוף את הטלפון, כשאנה שאלה אותו על הפגנה שקשורה לבן גביר וכשעלה הנושא של שריפת היער זה כבר היה בטוח מבחינתו (סעיף 26). ביחס למשימת שליחת ראש הבהמה, אמר הנאשם שלא ידע למי חשב שיישלחו את הקופסה עם הראש של הטלה וראש הבובה והסכין, אמר שלא ידע ורצה לברר את התכנית שלה, והבין שמדובר באיום (סעיפים 28-29).

125. הנאשם נחקר עוד מספר פעמים במועדים שונים, כדלקמן: 1.7.24 שעה 14:30 (ת/14), 2.7.24 שעה 15:40 (ת/15), 2.7.24 שעה 17:00 (ת/16), 3.7.24 שעה 10:15 (ת/17) ו-3.7.24 שעה 17:05 (ת/18), בכולן על ידי החוקר דניאל, אך בחקירות אלה לא עלתה סוגית המודעות אשר מצויה במוקד המחלוקת בענייננו.

חקירות המשטרה

126. בתוך כך, ובמקביל לחקירותיו על ידי חוקרי שב"כ, אשר תועדו בזכ"דים שפורטו בהרחבה לעיל, הנאשם נחקר גם באמצעות חוקרי משטרה. בניגוד לזכ"דים, חקירות אלה תועדו בטופסי חקירה מתומללים כמקובל. דומני, כי עיון בדבריו של הנאשם בחקירות אלה מלמד שהודאתו ודבריו על החשד שקיין בו ביחס לזהותה של אנה, ברורים ואינם משתמעים לשתי פנים.

127. מחקירת הנאשם לפני השוטר שמעון אטיאס מיום 28.6.24 שעה 9:13 (ת/29) עולה, כי ביחס למשימה הראשונה שקיבל, משימת תליית המודעות, הוא טען שחוסר היכרותו עם השפה האנגלית גרם לו להבין את פירוש הכיתוב שהיה על המודעה כמשהו כמו "נעבור לצד אחר לצד הימין"

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

בחשבו כי צד ימין הוא הצד הטוב, וסבר שהיד עם הדם מתאימה לתאונות דרכים, לא הבין שהכוונה לרצח (שם, עמ' 5, ש' 18-22). הנאשם ציין, שזאת הייתה המשימה הראשונה ולכן לא חשד שיש בה משהו בעייתי. הוא בדק בגוגל על תליית שלטים בתל אביב והבין שאין בעיה בכך, שכן אין מדובר בפורנוגרפיה (שם, עמ' 7, ש' 61). ביחס למשימת הצתת היער, הנאשם אמר שלאחר שסירב לבצע את ההצתה ואנה אמרה לו שהיא הסתדרה, הוא הבין מכך שלא רק הוא עובד אצלה, ואף עקב אחר החדשות באותה תקופה, ובכל פעם שבה שמע שהייתה שריפה הוא קיווה שזה לא קרה באזור שבו היא ביקשה ממנו להצית (שם, עמ' 5, ש' 33-35). הנאשם הוסיף ואמר, כי כאשר אנה ביקשה ממנו לשרוף יער **"הבנתי שהיא רוצה לעשות בעיות בישראל [...]. לעשות בלגאן מדינת ישראל"** (שם, עמ' 5, ש' 36 ; עמ' 6, ש' 37-39).

128. הנאשם הוסיף ואמר שלאחר שהתבקש לאסוף הטלפון ושלח את יונתן, ואנה בדקה עמו אם הוא אסף את המכשיר או מישוהו אחר **"ואז הבנתי שיש ארגון מאחורי הדבר הזה אז בכלל העדפתי [להיות בקשר איתה] בטלגרם [ולא באינסטגרם כמו שהיא ביקשה] כי זה מוצפן ואף אחד לא יכול להיות"** (שם, עמ' 6, ש' 41). החוקר ביקש לוודא עם הנאשם שאכן הבין בשלב זה מה מתרחש:

**"ש: אתה מבין שיש פה משהו שלא מריח טוב
ת: הבנתי שיש משהו בעייתי
ש: אתה מבין שיש פה משהו חשאי משהו מוזר
ת: משהו פה לא כשר ואני לא אפרסם שאני עשיתי את זה, לא כשר"**
(שם, עמ' 6, ש' 42-45)

129. עוד הסביר הנאשם שהוא סבר שלאחר שאנה עימתה אותו עם כך שלא הוא אסף את הטלפון אלא מישוהו אחר **"הבנתי שמדובר במישוהו שיש לו ידיים פה ושם"** **"כלומר מישוהו ראה את מי שלקח את הטלפון"** ולדבריו **"הבנתי שאנה כביכול היא ככל הנראה משהו יותר גדול, משהו שיש לו זרועות של תמנון והתחלתי לחשוש גם עלי, פחדתי שאם אני אפנה למשטרה אני יכול לסכן את עצמי"**. לכן לדבריו הוא לא פנה למשטרה טלפונית, אלא מאחר שחשב שההתכתבויות בטלגרם מוצפנות, ניסה למצוא שם עם מי להתייעץ, ופנה לאבו צלאח (שם, עמ' 6, ש' 47).

130. חוקר המשטרה הוסיף ושאל את הנאשם:

**"ש: אתה מבין שאנה היא לא בחורה תמימה אז מה אתה חושב שהיא?
ת: היו לי שתי אפשרויות, או שהיא מחוץ לישראל ויש לה כוונה לעשות בלגאן בישראל או שהיא מצד שמאל האנרכיסטי של המפה והיא רוצה לעשות בלגאן."**
(שם, עמ' 6, ש' 48-49)

131. כלומר, הגם שכעת, בעדותו בבית המשפט, טוען הנאשם כי האפשרות היחידה שבה חשד ביחס לאנה היא שהיא קשורה לפעילות **"שמאל אנרכיסטי"**, בחקירתו במשטרה אמר במפורש, בצורה ברורה, כי **לצד** אפשרות זו קינן בלבו חשד בנוגע לאפשרות נוספת, והיא שאנה היא **"מחוץ לישראל"**, שהיא בעלת **"זרועות תמנון"**, קרי, שייכת למדינה או לארגון ולא עובדת לבדה, ושיש

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

לה "כוונה לעשות בלגאן", קרי, לפגוע בביטחון המדינה. כלומר, הנאשם הודה בפה מלא ובבירור כי התעורר בו חשד שהוא מקיים מגע עם סוכן חוץ כמשמעו בחוק.

132. הנאשם שב והסביר, כי לאחר שאנה ביקשה ממנו לאסוף טלפון אחר שממנו הם יתקשרו ביניהם, "כאן התחיל לי סימני שאלה, לא הבנתי למה התקשורת בינינו צריכה להיות בטלפון אחר" (שם, עמ' 8, ש' 71). הנאשם גם אמר, כי "מתי שהוא היא שלחה לי צילום מסך של חשדות על הפגנה נגד או בעד בן גביר ושאלה אותי אם אני מבין מה זה והשבתי לה שלא" (שם, עמ' 8, ש' 71). החוקר שאל "למה שבחורה מטורונטו תשאל על בן גביר?" והנאשם השיב על כך, כי "אז זהו כאן כבר התחלתי לחשוד בה קצת, במוחי היה משהו מספרי מתח שמדינת ישראל ביצעה התנקשות ביחיא עיאש באמצעות טלפון שהתקשרו אליו וזה התפוצץ לו והתחלתי לחשוש שאולי היא רוצה שיהיה לי את הטלפון הזה, פחדתי לשאלתך שהיא תרצה לפוצץ באמצעות הטלפון הזה אנשים ואז התחלתי לבדוק אצל אבו צלאח, חששתי לשלומי ולשלום אחרים" (שם, עמ' 8, ש' 73).

133. הנאשם נשאל מדוע אחרי שפנה לאבו צלאח לא פנה גם למישהו אחר כדי ליצור קשר עם גורם ביטחוני כזה או אחר, ומדוע המשיך את הקשר עם אנה אחרי שכבר הבין שמשהו לא בסדר. והנאשם השיב: "אז ככה לפנות פיזית או טלפונית לגורם ביטחוני לא רלוונטי כי פחדתי כי הבנתי שהיא יודעת איך אני נראה. הבנתי שיש לה יכולת היא יודעת איפה אני חששתי שהיא יכולה להרוג אותי" (שם, עמ' 9, ש' 102-103). החוקר ביקש לחדד עם הנאשם מי הוא סבור שביכולתו לבצע מעשים שכאלה. הנאשם בתגובה, לא השיב כי ארגוני שמאל אנרכיסטיים מסוגלים לעשות מעשים כאלה, אלה השיב כך:

"ש: איזה גופים הורגים אנשים?

ת: לא ישראל אבל כל מדינה דיקטטורית אחרת יכולה לעשות את זה.

ש: איפה חשבת שאנה?

ת: אין לי מושג.

ש: מה חשבת מי זאת אנה?

ת: בהתחלה חשבתי מישהי מטורונטו שרוצה לעשות שינוי באנושות ויש לה כסף אחרי זה או מישהו אכן מטורונטו או כל מדינה אחרת שרוצה לעשות כאן בלגאן, בלגאן זה הכל לשרוף מכוניות, לעשות פקק תנועה, לעשות בעיות במדינה." (שם, עמ' 9, ש' 104-110)

134. גם בהמשך החקירה, שב הנאשם על דבריו, לפיהם הוא הבין שעומד מאחורי אנה גורם זר המעוניין לפגוע במדינת ישראל, והטעם לכך שהמשיך בקשר עמו היה מתוך חשש, וטען שהפעיל את שיקול דעתו ונמנע מלבצע משימות שסבר שפוגעות במדינה:

"ש: אתה מבין שמשהו לא בסדר, אתה מבין שאתה בקשר עם מישהו שרוצה לפגוע במדינת ישראל ואתה רושם לו שאתה רוצה לעשות עוד משימות, יש פה בעייתיות. למה לא לחכות למשימה, למה להציע את עצמך?

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

ת: כן אבל אני גם מבין שאם יש לה אמצעים, גם על חיי אני צריך לחשוש, אני גם מאמין ככה שאת כל הדברים האחרים לשרוף ולהרוג לשאלתך אם היא אכן רוצה את זה יש לה דרכים לעשות את זה היא לא צריכה אותי.
ש: תקן אותי אם אני טועה, אתה אומר בעצם אני יודע שאני מדבר עם גוף שפוגע במדינת ישראל אבל אני מסכים לשתף איתו פעולה בגלל שאני רוצה כסף ופוחד לחיי.
ת: כן אבל לא לפגוע במשימה, מבחינתי להדביק מודעות זה לא לפגוע במדינה, להטמין כסף זה לא לפגוע במדינת ישראל ולקנות ראש של טלה גם לא.
ש: איך אתה יודע מה מהמשימות זה כן פגיעה ומה לא?
ת: שיקול דעת שלי, חושב מה נכון ומה לא נכון."
(שם, עמ' 11, ש' 142-146; עמ' 12, ש' 147).

135. מחקירתו מיום 30.6.24 שעה 14:27 לפני פקד שמעון אטיאס (ת/30) עולה, כי עם תחילת החקירה, כאשר נשאל הנאשם האם הוא מבין את החשדות המיוחסים לו, ביחס לחשד שביצע עבירה של מגע עם סוכן חוץ, אמר הנאשם כי "קיום מגע עם סוכן זר אחלק את זה ככה, בהתחלה זה היה קיום מגע עם זר נניח במשימה של הדבקת המודעות ואחרי זה שהתחלתי להבין שכן מדובר במישהי בעייתית נגיד סוכן זר אכן מה שאני מוחשד לדעתי גם אחרי שהבנתי זה היה סוג של בכפיה כי חששתי ממנה" (שם, עמ' 4, ש' 3). הנאשם נשאל האם הייתה סיבה לחשוש מאנה, והוא השיב שלא, אבל תיאר כי "בספרי מתח שלנו לדוגמא של דבורה רוזן סדרה של "מרגל להשכרה" מסופר שמתחילים במשימה סתמית כמו במעשה שלנו של הדבקת מודעות ואחרי זה זה יורד לפסים שאין דרך חזור מזה, לדוגמא שריפת יער, שריפת מכונית שלא קרו בסוף, אז כמו בספרים וכל זה אחרי שכבר התחלת אין דרך חזרה היא לא משלמת סתם כסף. לא שהיה לי בדיוק את הספרותי הזה בראש אבל חששתי אם לא אמשיך תהיה לי סכנה", לצד זאת אמר שאנה לא איימה עליו, ואמר שרצה את הכסף (שם, עמ' 4, ש' 7-9; עמ' 6, ש' 24).

136. ביחס להצעה להעבירו אימוני ריגול, הנאשם אמר שאנה ציינה שהיא רוצה שהוא ויונתן ילכו למקום מסתור ביער והיא תאמן אותם, ושהיא אמרה שמדובר באימוני מכות ואגרוף, כשלדבריו "עד עכשיו זכרתי שזה לכיוון של ריגול, חשאויות איך להסתתר. בראשי היה ריגול אבל אני מתחיל להיזכר שכנראה היה מדובר בלחימה, הפער שנוצר הוא כנראה בכלל התרגום שאני עושה לכאורה מאנגלית לעברית" (שם, עמ' 9, ש' 59). החוקר אמר לנאשם, כי היה צריך ליפול לו הפור כשאנה דיברה איתו על אימון ריגול והנאשם השיב, כי "הפור נפל קודם לכן, הוא נפל כשהיא אמרה לשרוף יער והבנתי שמשוה פה לא מריח אי אי" (שם, עמ' 10, ש' 73). החוקר אמר לנאשם, כי "אני אומר לך שהבנת מאוד מוקדם שאתה במגע עם סוכן זר" והנאשם השיב "הבנתי את זה רק אחרי הטלפון, רק אחרי המשימה של השריפה הבנתי בבירור שמדובר במישהי בעייתית" (שם, עמ' 20, ש' 168-169).

137. מחקירתו מיום 1.7.23 שעה 15:02 לפני צוער עידן נבט (ת/57) עולה, כי כאשר בתחילת חקירתו נשאל הנאשם האם הוא מבין את החשדות נגדו, הנאשם השיב שהוא מבין, אך לא מסכים עם רובם. הוא נשאל עם איזה חשדות הוא כן מסכים, והשיב "מגע עם סוכן חוץ חלקית, זה נכון"

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

(שם, עמ' 4, ש' 3-8). הנאשם טען שתחילה כשהתבקש לבצע את משימת תליית המודעות, חשב שמדובר באמת בקמפיין בנושא זהירות בדרכים, אולם כשאנה ביקשה ממנו לאסוף טלפון ולהפעיל את המיקום שלו, וכששלחה לו הודעה בקשר להפגנה של בן גביר "התחלתי לחשוד שמדובר בטלפון ממולכד, לא מכיר את הגופים אבל הבנתי שהיא מישהי שרוצה לעשות כאן בלגאן". הנאשם נשאל מדוע שאנה תרצה לעשות בעיות בישראל ואיזה גורמים מעוניינים לעשות בעיות בישראל, והוא השיב:

"ת: בעיני הצטייר שהשמאל רוצה גם רוצה לעשות בעיות בישראל עם חסימות כבישים והכל היה בערבון מוגבל כי היא שמה טלפון בישראל. זה יכול להיות שמאל אבל זה יכול להיות מדינות שלא בעדנו.

ש: איזה מדינות?

ת: איראן וכאלה. כל המזרח.

ש: למה אנה תרצה לעשות בעיות בישראל דווקא בתקופה הזאת? דווקא בתקופת לחימה?

ת: כי היא נגדנו.

ש: מתי אתה מבין את זה?

ת: בין העניין של הטלפון לעניין של השריפה. בשריפה זה אומת לי יותר – לעשות כאן בלגאן."
(שם, עמ' 4, ש' 17-25; עמ' 5, ש' 26).

138. כלומר, גם בחקירה זו אמר הנאשם באופן מפורש, כי לצד חשד שאנה קשורה לארגוני שמאל שרוצים לעשות בעיות בישראל, הוא סבר שישנה אפשרות שמדובר במדינות עוינות לישראל, וציין את איראן כמדינה כזאת. ב"כ הנאשם טען, כי הופעלה מניפולציה כלשהי כדי לגרום לנאשם לציין את השם איראן, אך לא התרשמתי מתמלול החקירה כי כך היה. בשיח זה, הנאשם מציין מיוזמתו את שמה של מדינת איראן.

139. מחקירת הנאשם מיום 5.7.24 שעה 10:07 לפני צוער עידן נבט (ת/58) עולה, כי הוטח בנאשם שלאחר שאנה הציעה להעביר לו אימון ריגול, הוא חייב היה להבין שהיא שייכת למדינה זרה ומנסה להפעילו נגד ישראל. הנאשם השיב, כי לא התעמק בנושא הזה ולא חשב על זה מפני שממילא לא התכוון לקבל את הצעתה לאימון (שם, עמ' 6, ש' 72-82). בהמשך אמר הנאשם כי **"בידע שלי נכון, אני יודע שמדינות מפעילות מרגלים. אבל באותו רגע לא חשבתי [...] לא נדלקו לי נורות לעניין הזה"** (שם, עמ' 7, ש' 84-88).

140. חקירתו מיום 9.7.24 שעה 10:44 לפני צוער עידן נבט (ת/59), התקיימה לאחר שהסתיים איסור מניעת המפגש של הנאשם עם עורך דין, ולאחר שהוא התייעץ עם עורך דינו. בחקירה זו מסר הנאשם ביחס לזהותה של אנה, כי **"או שהיא מטורונטו ומתערבת בענייני הארץ או שהיא שמאלנית בארץ"** (שם, עמ' 4, ש' 14). בהמשך חקירתו, טען הנאשם ביתר שאת, כי חשב שישנה אפשרות שלאנה אולי יש קשרים עם אנשים שמאל ישראלים שהיו פוגעים בו אילו היה מפסיק לשתף איתה פעולה (שם, עמ' 8, ש' 128-138).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

141. הנאשם נשאל למה התכוונה אנה כשאמרה לו שהוא מדבר עם סוכנת MI6, ומה זה "סוכנת", והוא השיב **"לכאורה מישהו שמייצג"**, אך טען שאינו יודע מה זה MI6 וכאשר היא אמרה לו שהיא עובדת שם ורוצה לשלוח אותו לאימון ריגול הוא **"לא חשבתי על זה"** (שם, עמ' 9, ש' 158-171). הנאשם דבק בגרסתו ביחס לזהותה של אנה, כי **"בעיני היא הייתה גורמת פוליטית בארץ או מחו"ל. אין לי מושג. לא הייתה לי סיבה לחשוב על הדברים האחרים - שהיא ארגון טרור"** (שם, עמ' 10, ש' 190). הנאשם טען שחשב שאנה רוצה לפגוע בביטחון במובן של לפגוע ביציבות הממשלה **"כמו כל השמאלנית וההפגנות"** אבל לא במובן של **"חמאס וכאלה"** (שם, עמ' 10, ש' 192-196, 206).

142. עם זאת, בהמשך החקירה הנאשם מאשר דברי חוקרו, כי הבין שאנה היא שליחה של מדינה זרה (שם, עמ' 20, ש' 455-456). כאשר דיבר על כך שחשד שהטלפון ממולכד, הוא נשאל מי ממלכד טלפונים :

**"ש: מי ממלכד פלאפונים?
ת: הרבה גופים עם יכולות.
ש: מי זה גופים?
ת: ישראל, ארה"ב הרבה מדינות.
ש: איזה מדינות?
ת: צרפת, בריטניה, איראן, רוסיה.
ש: האם אתה חושב שישראל או ארה"ב ישימו לך פלאפון ממולכד?
ת: לא.
ש: צרפת, בריטניה או רוסיה?
ת: לא, אני חושב על איראן או סוריה.
ש: מה אלה איראן וסוריה לישראל?
ת: אויבים.
ש: אז אם אתה מבין שמי שמדבר איתך הוא מדינת אויב, למה אתה ממשיך את הקשר?
ת: זאת לא הבנה, זאת השערה שחשבתי שזה הם ולכן פניתי לצללח ולשני שלא מצאנו.
ש: אתה מבין שאתה מדבר עם מדינות אויב, למה אתה ממשיך את הקשר?
ת: לא שהבנתי, חשדתי שאולי זה מדינות אויב. אז פניתי לצללח.
ש: גם לצללח אתה אומר שיש פה פגיעה במדינת ישראל, למה אתה ממשיך את הקשר?
ת: כי הוא הרגיע אותי.
ש: מי זה אבו צללח?
ת: אדם עם רקע ביטחוני רב."
(שם, עמ' 21, ש' 490-500; עמ' 22, ש' 501-510).**

143. גם ביחס לשיח זה, טען ב"כ הנאשם כי החוקר משך את הנאשם באופן לא הגון לומר את שמה של איראן. התרשמותי שונה. דומני, כי הנאשם ניסה להרחיק עצמו כמה שיותר מהחשדות נגדו, ועל כן טען שסבר שמדובר בגורמים פוליטיים שמאלניים שמנסים לעשות בלגן בישראל, ולא במדינת אויב עם כוונת לפגיעה בביטחון המדינה. ברם, כאשר החוקר עימת אותו עם חוסר ההיגיון בגרסתו, הוא נאלץ לבסוף להודות שמי שהמעשים שהתבקש לבצע ואופן הפעולה של אנה, דומה יותר לזה של מדינות אויב, כמו איראן. הוא אף מודה בפועל, כי חשד שמדובר במדינת אויב, ולכן פנה לאבו

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

צלחא. טענתו של הנאשם, כי אבו צלחא הרגיע אותו אינה אמינה, במיוחד לאור העובדה שהוא ביקש ממנו שיפנה אותו לשוטר.

144. מחקירת הנאשם מיום 11.7.24 שעה 16:02 על ידי צוער עידן נבט (ת/60) עולה, כי הנאשם התבקש להסביר מה הבין מכך שיונתן אמר לו שמי שנותן לו את המשימות הם אנטי ישראלים, והנאשם טען שחשב שהכוונה לכך שהם "נגד ממשלת ימין. כל המשימות שהיא אומרת לי זה נגדי, נגד ישראל" (שם, עמ' 5, ש' 41-45).

גרסת הנאשם בבית המשפט

145. בעדותו של הנאשם בבית המשפט, אשר נפרשה על פני שלוש ישיבות, הנאשם שב וטען, כפי שטען לקראת סוף חקירותיו במשטרה, כי החשד שהתעורר בו ביחס לאנה הוא שהיא קשורה לפעילי שמאל אנרכיסטי בישראל או בחו"ל, וכי לא חשב שהיא קשורה למדינת אויב או לארגון טרור, ושהמשימות נועדו לפגוע ביציבות הממשלה, אך לא לגרום נזק ביטחוני למדינה. כלומר, הוא לא היה מודע ואף לא חשד שאנה מהווה סוכן חוץ כמשמעו בחוק.

146. בחקירתו הראשית, הנאשם שיתף בקורות חייו וברקע שלו, באמרו כי גדל בבית חרדי, למד בישיבה ולא למד מקצועות ליבה שאינם נוגעים למקורות היהודיים או להיסטוריה של עם ישראל. עוד ציין כי שפת אמו היא יידיש וזו השפה בה הוא מדבר עם בני משפחתו, אך אמר שביכולתו להעיד בעברית ולא ביקש מתורגמן (ר' פרוטוקול הדיון מיום 29.6.25, עמ' 409, ש' 24-25; עמ' 410, ש' 4-13; עמ' 411, ש' 17-22; עמ' 412, ש' 10-3). הנאשם סיפר, כי בילדותו לא נחשף כלל לתקשורת ואחרי החתונה החל להאזין למבזקי חדשות של תקשורת חרדית פעמיים ביום (שם, עמ' 418, ש' 9-12). הנאשם שב ותיאר את נסיבות רכישת הטלפון הנייד שלו לאחר חתונתו, לדבריו כדי לערוך סרטון עם תמונות של בתו, אך לא סיפר על כך לאשתו, ואמר כי חרף הוראת האדמו"ר של הקהילה לה משתייך שלא להחזיק טלפון נייד, ניתן לקבל אישור מיוחד להחזיק טאבלט מוועדת רבנים אם הדבר דרוש לצרכי פרנסה (שם, עמ' 415, ש' 17-3; עמ' 417, ש' 15-5).

147. אשר לקשר עם אנה, לזהותה, למטרותיה ולמשימות שביקשה ממנו לבצע, ביחס לעניינים רבים שעלו בשיחות ביניהם, ושהיו אמורים לעורר אצל הנאשם תהיות לגביה, הנאשם אמר כי לא שם לב לכך שכתבה דבר מסוים או שלא התעמק בו. כך למשל אמר שלא התעמק בניסיון להבין מדוע אנה שאלה אותו אם הוא אמיץ, כי רצה לשמוע מה המשימה ולקבל את הכסף (שם, עמ' 425, ש' 9-12). הנאשם הודה, כי כשראה לראשונה את המודעות שהתבקש לתלות הוא הזדעזע, אך התמונה של היד עם הידיים והסיסמה שליוותה אותה גרמה לו לחשוב שמדובר במשהו נגד תאונות דרכים והוא לא שאל אותה מפני שרצה לזכות באמונה (שם, עמ' 427, ש' 22-26; עמ' 428, ש' 6-1). כמו כן, ביחס לכך שאנה אמרה לו לוודא שהוא תולה את המודעות הרחק מעיני המשטרה, הנאשם אמר כי זה לא עורר בו שאלות והוא לא התעמק בכל מילה ולא התמקד בעניין המשטרה (שם, עמ' 429, ש' 1-2).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

431, ש' 11-13). בהמשך, אמר שחשב שהיא התכוונה להזהיר אותו מפקחים מפני שאולי לא בכל מקום מותר לתלות מודעות והיא לא רוצה שיורידו אותן מיד (שם, עמ' 432, ש' 7-1). על כך שאנה אמרה לו שלאחר השלמת המשימה הראשונה הוא "יצטרף לקבוצה שלהם" השיב, כי חשב שהכוונה לקבוצה שאחראית על הקמפיין (שם, עמ' 434, ש' 14-17).

148. לשאלת בא-כוחו מה חשב כשאנה אמרה לו שיש לה אנשים בין השוטרים, אמר הנאשם שחשב שהיא רצתה להרגיע אותו שהוא לא יקבל קנס (שם, עמ' 436, ש' 6-1). על כך שהיא אמרה לו שאם מישו ישאל אותו מה הוא עושה, שיגיד שהוא מהאו"ם ותולה את המודעות כדי למנוע מלחמה, אמר תחילה כי "אני מבין כי היא מנסה בכל דרך לשכנע אותי [...] אז היא אומרת לי תלך לתל אביב ואם מישו יפגוש אותך, דהיינו הפקח ההוא אז תזרוק לו מילה למנוע מלחמה והכל יסתדר כי הרי הם לא אוהבים מלחמות וכאלו דברים". ב"כ הנאשם הוסיף שאל אותו מי לא אוהב מלחמות, והנאשם אמר "הציבור בתל אביב הוא גם שמאלני אז אוהבים שקט ושלו" (שם, עמ' 437, ש' 10-19). כמו כן, ביחס לדברי אנה כי ב-MI6 יש ביטוי לפיו הפחד הוא אח של המוות, הנאשם אמר שלא התמקד במילה זאת, אך חשב שזה שם של חברה (שם, עמ' 438, ש' 18-22).

149. ביחס לאיסוף הטלפון, אמר הנאשם שחשב שמדובר במתנה ובהמשך חשב שהיא נתנה לו אותו כדי לזהות את המיקום שלו, אולם כאשר היא שאלה אותו שאלה על הפגנה שקשורה לבן גביר הוא התחיל לחשוש שאולי מדובר בטלפון ממולכד, ושאנה רוצה לעשות פיצוץ באמצעות הטלפון. הוא הסביר שקרא ספרים של הסופרת יונה ספיר שבהם התרחשו דברים כאלה, ולכן החליט לברר אם מישו שהכיר מעולם הקריפטו, והוא אמר לו שבאמת נעשה דבר כזה בחיסולו של המחבל יחיא עיאש (שם, עמ' 464, ש' 13-26). הנאשם סיפר שלאבו צלח הגיע לאחר שהחלה מלחמת חרבות ברזל והוא רצה להתעדכן בחדשות, אך טען שהוא אינו מבחין בין עניינים ביטחוניים לפוליטיים, מבחינתו הכל זה חדשות והוא פנה אליו כי חשב שיוכל להסביר לו על הטלפון (שם, עמ' 465, ש' 10-11; עמ' 466, ש' 8-11).

150. ב"כ הנאשם ביקש מהנאשם להסביר מדוע אמר בחקירה שבעקבות ההצעה להצית יער הוא הבין שמדובר בגורם שעוין את ישראל, והנאשם השיב: "במוחי היה אז שישראל התכוונתי למדינה ובמוחי היה אז שהשמאלנים הקיצוניים מסוגלים לכל בשביל להפיל את הממשלה אז לכן אני אומר שזה עוין את ישראל דהיינו שהיא רוצה להפיל את הממשלה". עוד הוא אמר, שבחקירתו הראשונה בבית השתלט עליו הפחד, הוא נבהל מנוכחות שב"כ והבין שבאמת מדובר בעניין ביטחוני "אז לכן שיתפתי פעולה על מלא ולא חשבתי לרגע שהם ייקחו את זה לכיוון שהם לקחו את זה וכאילו להפיל אותי ואבל זה מה שקרה עכשיו" (שם, עמ' 479, ש' 4-11).

151. הנאשם הוסיף, כי בעקבות ההצעה להצית יער ומה שאנה אמרה לגביה, "אז כמובן שהבנתי שהיא רוצה לעשות בלגן [...] אבל הבנתי את זה בעניין של שמאלנית קיצונית אנרכיסטית וכאילו שהיא תשרוף יער בשביל להפיל את הממשלה. אבל לא שיערתי לשנייה, שזה ארגון טרור או מדינות

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

שמייחסים אותם בעבירה. כאילו כמו איראן וכדומה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 7.6.25, עמ' 414, ש' 5-8). לדבריו, אנה אמרה לו שאולי יצליח לסיים את המלחמה עם עבודה של איש אחד, וזה הסתדר מבחינתו, כי **"השמאל רצה לסיים את המלחמה [...]** רצה להחזיר את החטופים תמורת **לסיים את המלחמה**". לדבריו, מדינות אויב לא מתעניינות בהפלת הממשלה אלא בהשמדת ישראל **"לכן הבנתי שהיא שמאלנית שפשוט לא רוצה את הימין בממשלה"** (שם, עמ' 415, ש' 1-2, 9-7). ב"כ הנאשם שאל את הנאשם מדוע אמר לאנה שהוא יהודי, והנאשם אמר שהיא ביקשה ממנו להמשיך לדבר ביום שבת, ולכן היה צריך להגיד לה שהוא לא יהיה זמין, והיא הבינה מיד למה התכוון, **"אז הבנתי מזה שהיא מישהי אולי שמאלנית שלא שומרת שבת"** (שם, עמ' 418, ש' 27-30). לדבריו, אפילו שכאנה הזכירה את האפשרות לתת לו משימה להרוג מישהו **"זה עדיין לא אומר לי בכלל שהיא טרוריסטית או משהו כזה, כי יש מלא עבריינים שפוגעים אחד בשני כאן ביום יום"** והוסיף כי **"הבנתי ממנה שהיא שמאלנית קיצונית"** שרוצה להפיל את הממשלה וכי **"כל האופציות בשבילה"** על השולחן (שם, עמ' 420, ש' 30-32; עמ' 421, ש' 19-20).

152. אשר לדבריה של אנה כי היא סוכנת MI6 הנאשם אמר, כי **"לא ייחסתי לזה שום משמעות"** והוסיף שהכניס את המשפט כולו לתרגום לעברית ומילה זו לא תורגמה (שם, עמ' 423, ש' 25-33). עוד אמר, כי **"גם מהצעה שלה רואים שהיא לא התכוונה לאימון של מה שמייחסים, אימון לריגול, כי אחרי שאני אומר לה שאני לא אמיץ, היא מתחילה לדבר איתי על אימון"** (שם, עמ' 429, ש' 8-9). הוא אמר שלא ערך חיפוש על הערך MI6 אמר שלא הבין שמדובר באימון שגם מרגלים עוברים (שם, עמ' 430, ש' 30-31; עמ' 431, ש' 24). כאשר נשאל מה הקשר של משימת שליחת ראש הטלה לכך שאנה שמאלנית קיצונית שרוצה להפיל את הממשלה, אמר הנאשם כי יש לה כמה משימות, אחת היא להפיל את הממשלה וחוף מזה רצתה נער שליחויות שיישלח את ראש הכבש, והוא חשב שמדובר במתנה למישהו לחג הקורבן (שם, עמ' 434, ש' 6-17).

153. בחקירתו הנגדית, הנאשם המשיך והסביר מדוע המשימות שביקשה ממנו אנה, וכן דבריה אליו התיישבו עם תפיסתו כי מדובר במישהי שמאלנית קיצונית שמעוניינת להפיל את הממשלה בלבד, ולא במי שפועלת מטעם מדינת אויב ומעוניינת לפגוע בביטחון המדינה.

154. ב"כ המאשימה עימת את הנאשם עם ניסיונו הטכנולוגי, והנאשם אישר שפתח ארבעה חשבונות אימייל, שני ארנקי קריפטו דיגיטליים ולימד את עצמו על התחום, וכי הוא בעל יוזרים שונים בטלגרם ובוואטסאפ (שם, עמ' 463, ש' 28-29, 29-30, עמ' 476, ש' 8-12; עמ' 489, ש' 1-8). כמו כן הוא הטיח בו שפעל בניגוד להוראת האדמו"ר כאשר רכש טלפון חכם, הסתיר אותו מאשתו, והפעיל את יונתן ונתנאל בלי לשתף אותם במלוא המידע שהיה ברשותו על אנה, ועל כן הוא אדם תחמן ושקרן. הנאשם אישר את הדברים אך אמר כי **"יש הבדל בין להסתיר ל-לשקר"** (שם, עמ' 488, ש' 30-38).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

155. הנאשם שב ועמד על כך שבשום שלב לא חשב שאנה קשורה לעולם הריגול או למשהו בעל היבט ביטחוני, וטען שלא ידע מי היא וסבר כי **"או שהיא מטורונטו או שהיא כאן שמאלנית"** (שם, עמ' 490, ש' 21-24, ש' 26-27). ביחס למשימת תליית המודעות, ב"כ המאשימה שאל את הנאשם איך הבין את דבריה של אנה שייזהר משוטרים, שישים מסכה רפואית על הפנים ושיש להם גישה למערכת הישראלית והם יכולים להסתכל בטלגרם שלו, והוא השיב שחשב שהכוונה לפקחי עירייה שנותנים דוחות חנייה (שם, עמ' 495, ש' 4-25). ב"כ המאשימה ביקש מהנאשם להסביר את דבריו בחקירות, שלאחר שהתבקש לאסוף את הטלפון המוטמן החל לחשוש, הנאשם השיב כי **"שמעתי טלפון מוטמן אז לכן אולי התחלתי לחשוש [...]"**. **אני לא יכול להסביר למה, כי אני לא יכול לשים את הנקודה אם זו הודעה או אם זה כל עניין הטלפון המוטמן"** (שם עמ' 501, ש' 16-19). ב"כ המאשימה טען, כי קישורו של הנאשם את החשש ממלכוד הטלפון לחיסולו של המחבל יחיא עיאש, כמו גם החלטתו לפנות דווקא לאבו צלאח, מלמדים כי החשש שלו היה מפגיעה בביטחון המדינה על ידי גוף עוין. הנאשם דחה זאת ואמר שהחשש החל עוד לפני שידע מי זה יחיא עיאש ושפנה לאבו צלאח, כי התעניין בתכנים שהעלה והוא הפיג את חששו (שם, עמ' 506, ש' 37; עמ' 507, ש' 1-7). הנאשם טען שלא הבין שאבו צלאח עוסק בנושאים ביטחוניים, אלא נכנס לערוץ שלו כדי להתעדכן בחדשות באופן כללי, אך אישר שלא ראה בערוץ דיווחים על עניינים פוליטיים רגילים (שם, עמ' 512, ש' 1-24). כמו כן, הודה הנאשם כי **"ידעתי שיש לו [לאבו צלאח] רקע ביטחוני, כן"** ואף אמר שעקב אחר ערוצים נוספים שאינם עוסקים בתחום הביטחוני, כמו זו של העיתונאי עמית סגל (שם, עמ' 515, ש' 17-19, 37-38).

156. הנאשם נשאל מדוע אמר לאבו צלאח שהוא חושש לביטחון ישראל והנאשם השיב, כי **"חששתי שיש סכנה כאן. וכל סכנה זה, לכן פניתי"**, הוא אמר שחשש בעיקר לעצמו ולא עברה בראשו האפשרות של פיגועים על ידי מחבלים, אך הוא העלה בפני אבו צלאח את האפשרות של פיגוע במקום הומה אדם כדי שייקח אותו ברצינות (שם, עמ' 517, ש' 27-28; עמ' 519, ש' 1-15). ב"כ המאשימה שאל את הנאשם מדוע בחקירותיו, ואף לאחר שהתייעץ עם עורך דין, אישר כי שיער שמדובר במדינת אויב ולכן פנה לאבו צלאח, והוא השיב כי **"בשעת מעשה לא קישרתי לשום מדינה. ראיתי סכנה שהפלאפון יתפוצץ מספרי מתח"**. בהקשר זה עמד על כך שבחקירתו התייחס לספרי מתח ולא לספרי ריגול, אף שהפנה בחקירה במפורש לסופרת יונה ספיר, סופרת סדרת ספרי הריגול "מרגל להשכרה" (שם, עמ' 522, ש' 2-7; 524, ש' 17-29). יוער, אין לכך חשיבות רבה אם סוגת הסדרה היא "מתח" ולא "ריגול", מפני שממילא עלילת הספרים עוסקת בתחום הריגול וזה העניין הרלוונטי לענייננו אשר הוא מצביע על היכרותו של הנאשם עם עולם זה. כמו כן, הנאשם טען כי ציין את שמה של איראן כמדינה שעשויה לעמוד מאחורי אנה לא מפני שחשב והיה מודע לכך אלא מפני שהחוקרים שאלו אותו **"שאלות טריוויה"** באשר לאיזה מדינות עשויות לעשות דבר כזה (שם, עמ' 526, ש' 6-18).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

157. ב"כ המאשימה עימת את הנאשם עם כך ששם פרופיל האינסטגרם שעמו אנה ביקשה ממנו להיות בקשר נושא את השם "נביל" שהוא שם ערבי, והנאשם השיב כי "עכשיו" גם הוא שם לב לכך. לדבריו **"לא קראתי את האנגלית ולכן אני, אני עדיין לא זוכר איך נכנסתי לשם הזה. אם זה בחיפוש כללי, כי אינסטגרם אני לא ידעתי איך להפעיל ולכן חזרתי לטלגרם"** (שם, עמ' 527, ש' 26-34; עמ' 529, ש' 1-2). הוא נשאל מדוע באחת מחקירותיו אמר כי הוא מבין שעשה טעות כנגד ביטחון ישראל, והשיב כי הוא **"משתמש במילה הזה במונח פשוט"** ואמר כי **"ביטחון המדינה זה עדיין היה לפני שחילקתי כי לא ראיתי סיבה לחלק, ונכון ידעתי שהיא רוצה לפגוע בביטחון המדינה במונח הפוליטי"**. לדבריו, **"כשאני מחלק את ביטחון המדינה, מה זה ביטחון, אז אני מחלק אותם לשניים, ושניהם נכנסים בסכנה, ואני מסביר למה. כי גם חמאס זה סכנה, וגם זה שאין ממשל יציב זה סכנה"** (שם, עמ' 531, ש' 7-12; עמ' 532, ש' 20-21, 31-32). עוד הסביר הנאשם, כי כשאמר בחקירתו שמדינות כמו איראן ומדינות אחרות במזרח עוינות את ישראל, אמר כי **"אני מנסה עכשיו לחשוב איתו מי, מי זה אכן. לא בשעת אמת"** (שם, עמ' 533, ש' 6-7).

158. ביחס לאזכוריה של אנה את MI6, הנאשם טען שמערכת התרגום האוטומטית לא תרגמה לו מילה זאת, ולכן לא התייחס לזה, זה לא תפס את תשומת לבו כלל, ולא היה לו זמן ללכת לתרגם ולבדוק (שם, עמ' 537, ש' 7-8, 28-30; עמ' 538, ש' 10). כמו כן, ביחס למשפט בו אנה אומרת לנאשם שהוא מדבר עם סוכנת MI6, הנאשם נשאל מה משמעות המילה agent והשיב "סוכן" אך אמר כי **"זה בכלל לא צד את תשומת ליבי"**, וטען שקודם לכן הכיר את המילה **"רק מסוכן מכירות"** (שם, עמ' 538, ש' 26-27, 32; עמ' 540, ש' 26-27). זאת אף שמדובר במילה דומיננטית מאוד בסדרת הספרים "מרגל להשכרה" שהנאשם קרא את חלקה (שם, עמ' 539, ש' 1-32). בהמשך אישר הנאשם שהוא מכיר את הביטוי "סוכן מוסד" ו-"סוכן סמוי" (שם, עמ' 541, ש' 13-19).

159. אשר לכך שאנה אמרה לו שהאימונים שהיא מציעה לו להשתתף בהם הם אימונים שעוברים מרגלים, הנאשם אישר שהוא מכיר את המילה spies, אולם אמר **"ראיתי ריגול אבל לא התעמקתי בזה"**, והוסיף כי **"הבנתי זה אימון בסגנון של ריגול"** ולא ריגול ממש (שם, עמ' 545, ש' 30-33; עמ' 547, ש' 33). הנאשם נשאל, כיצד אימון ריגול מתקשר לזהותה של אנה כשמאלנית לכאורה, והוא השיב: **"אז יפה, אימון ריגול זה לא אימון ריגול [...]. זה אימון מכות וזה, זה מתחבר היטב לשמאלנית אם נרצה להתעמק בזה [...]. ואם תסתכל בהתכתבות זה אולי 12 דקות, היה לי ברור שאני לא אעשה את זה, אז לכן לא התעמקתי"** (שם, עמ' 549, ש' 29-36). לצד זאת, אישר שמעולם לא שמע על שמאלנים שהציתו יער (שם, עמ' 551, ש' 1-8).

160. אשר למשימת שליחת ראש הבהמה או הבובה והסכין, הנאשם אמר שלא ידע בזמן אמת שמתגורר בכתובת שקיבל שגריר, ואף שיונתן אמר לו שישנה במקום שגרירות הוא ערך חיפוש ולא מצא שנמצאת שם שגרירות (שם, עמ' 556, ש' 1-15). הנאשם נשאל כיצד משימה זו לשיטתו קידמה עבור אנה את הפלת הממשלה, והוא ענה כי **"הבנתי שהיא סוג של גביר שיש לה הרבה, הרבה מטלות,**

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

ולכן כל ההטמנות כספים וכל הייצוג והראש טלה, לא ייחסתי להפלת הממשלה אלא לשמאל קיצוני, וזה התאים לי לחג הקורבן" ולכך שהיא רצתה לתת למישהו מתנת ראש טלה לחג (שם, עמ' 558, ש' 17-7). עוד נשאל הנאשם כיצד העובדה שאנה אמרה לנאשם שלא משנה מבחינתה אם ילך להצית רכב בהפגנה של ימנים או שמאלנים, מסתדרת עם היותה שמאלנית, לכאורה, והוא השיב שהיא "רצתה לעשות פרובוקציה, דהיינו שאפילו אם יישרף בצד שהיא כביכול מייצגת, אבל עדיין יאשימו את הימין ואז יאשימו את המשטרה, ואז יוצר בלגאן והממשלה תיפול" (שם, עמ' 561, ש' 23-21).

המסקנה – הנאשם היה מודע לכך שאנה היא סוכן חוץ

161. כאמור, עיון בהתכתבויות בין הנאשם לאנה, בהתכתבויות בין הנאשם ליונתן, נתנאל ואבו צלאח; וכן עיון בגרסאותיו בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה ובהמשך בבית המשפט, הביאני למסקנה חד משמעית, כי מתקיים בענייניו היסוד הנפשי הדרוש לקיום העבירה המיוחסת לנאשם, מגע עם סוכן חוץ.

162. הדוקטרינה המכונה "עצימת עיניים" מעוגנת בסעיף 20(ג)(1) לחוק, אשר קובע: "רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם". שוכנעתי, כי הוכח, לכל הפחות, שהנאשם חשד שקיימת אפשרות שאנה מהווה סוכן חוץ כמשמעו בסעיף 114(ג) לחוק, אך לא פעל לערוך בירור אמתי כדי להפיג את חששותיו, ובכך מתקיים בענייניו היסוד הנפשי.

163. מכלל הראיות שהוצגו לפניי עולה, כי בלבו של הנאשם קינן חשד בדבר זהותה של אנה כבר מראשית הקשר שלו עמה, וחשד זה הלך והתגבר ככל שהמשימות שנתנה לו החריפו מבחינת חומרתם, וקיבלו אופי ביטחוני-לאומני בולט יותר, וכן ככל שהיא שיתפה אותו יותר ביחס לזהותה כסוכנת זרה, וכמי שמעוניינת לגייסו לשורותיה, ולהעבירו אימוני לחימה למרגלים. כמו כן, אופי המשימות ודבריה של אנה לנאשם שוללים את האפשרות שסבר שהיא אינה סוכנת חוץ אלא פעילת שמאל קיצוני אנרכיסטי כטענתו, והסבריו בעדותו לאופן בו הבין כי זו זהותה, סותרים את דבריו בחקירותיו ואינם אמינים בפני עצמם.

164. המשימה הראשונה שאנה נתנה לנאשם היא לתלות עשרות מודעות ברחבי תל אביב שבהן נראית כף יד מרוחה בדם לצד כיתוב באנגלית לפיו בדפי ההיסטוריה ייכתב שילדים נהרגו, ולצדו קריאה לעמוד בצד הנכון של ההיסטוריה. אנה אמרה לנאשם שמדובר בקמפיין למניעת הרג ילדים שמממנת ממשלת בריטניה, הוסיפה ואמרה לו שייזהר משוטרים בעת שהוא תולה את המודעות, סיפרה שיש לה אנשים במשטרה, ואמרה לו שאם ישאלו אותו מה הוא עושה, שיאמר שהוא עובד באו"ם ותולה את המודעות כדי למנוע מלחמה. על רקע זה, הסבריו של הנאשם תלושים ובלתי אמינים בעליל. הנאשם טוען שסבר שמדובר בקמפיין נגד תאונות דרכים, אף שדבר כזה לא נאמר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

על ידי אנה; הוא טען שהאמין שהסיבה שאנה פנתה אליו ולא למשרד פרסום כמקובל, היא רצונה לשלם דרך מטבע קריפטו; הוא טען שסבר שהחשש של אנה מהמשטרה נגע רק לאי החוקיות שבתליית המודעות עצמן באזורים לא מורשים לתליית מודעות, וגם אמר שלא התמקד בדבריה בעניין זה. עוד טען הנאשם, שבשל תרגום לקוי לאנגלית סבר שהכיתוב מתייחס לעמידה בצד ימין, ולא בצד הנכון, והדבר הסתדר לו עם תאונות דרכים. הסבר זה אינו אמין, שכן אין משמעות למשפט "לעמוד בצד ימין של ההיסטוריה". מנגד, הנאשם התבקש לתלות את המודעה בתקופה שבה ישראל מצויה במלחמה ומואשמת בעולם בהרג ילדים, ואנה אף עשתה בעצמה את הקישור למלחמה כשאמרה לו להגיד שהוא מהאו"ם ושהמודעות נועדו למנוע מלחמה. הנאשם טען שחשב שאנה אמרה לו לומר זאת כי זה מה שירגיע את הפקח, אולם אין סיבה שיחשוב שהסבר זה לתליית המודעות מרגיע יותר מכך שמדובר בקמפיין נגד תאונות דרכים. אדרבה, כאשר הנאשם ניסה לשכנע את אנה לוותר על הצתת היער, הוא אמר לה שהמודעות שנתלו בעלות השפעה ויסייעו לקדם את סיום המלחמה.

165. כאמור, אחת המשימות שהטילה אנה על הנאשם הייתה להצית יער באופן כמה שיותר נרחב והרסני, תמורת סכום גבוה של 7,000 דולר, ובהמשך אף הציעה לו סכום של 15,000 דולר בתמורה לכך. הצתה מכוונת של חורשות ויערות מזוהה בישראל כנושא לאומני-ביטחוני, ואף הנאשם הודה במהלך חקירתו הנגדית בבית המשפט שמעולם לא שמע שהוצתו בישראל שטחים מיוערים כחלק ממחאה פוליטית נגד הממשלה. כלומר, הנאשם הבין שעומדת מולו משימה שמעוניינת לגרום נזק כבד למדינת ישראל שעלול לעלות בחיי אדם, ושעומדים לרשותה משאבים כלכליים משמעותיים כדי לבצע זאת. גם הנאשם בחקירותיו בשב"כ, הודה שלאחר ההצעה להצית יער כבר הבין שמדובר במי שרוצה לפגוע במדינה. מעבר לכך, כאשר הנאשם הביע התנגדות לבצע את המשימה, אנה הבהירה לו שמבחינתה יש משימות חמורות יותר, כמו ביצוע רצח, תמורת סכום של 75,000 דולר.

166. בניגוד לדבריו בחקירותיו, כי לאחר ההצעה להצית יער הבין בבירור שהוא מקיים מגע עם סוכן זר, בעדותו בבית המשפט טען שכשאמר בחקירותיו שהבין שמדובר בגורם עוין, התכוון לכך שמדובר בגורמי שמאל קיצוני שמוכנים לעשות הכל כדי להפיל את הממשלה. הסבר מאוחר זה אינו אמין ואינו מתיישב לא עם התכתובת בין אנה לנאשם ולא עם דבריו המפורשים בחקירותיו.

167. נוסף על כך, כאשר אנה נתנה לנאשם משימה להצית רכב, או לחלופין, לשבור חלון של בית עסק סמוך להפגנה, הנאשם שאל, ואנה השיבה, כי לא משנה מבחינתה אם יעשה זאת בהפגנה שמזוהה עם הימין או השמאל. תשובה זו מלמדת בבירור שמדובר בגורם זר אשר מעוניין לזרוע פילוג וכאוס בישראל. הנאשם טען בעדותו בבית המשפט כי תשובתה של אנה לא גרמה לו להבין שהיא אינה גורם שמאל קיצוני, באומרו כי היא מרוויחה בין אם הנזק ייגרם בהפגנת ימין, אז ניתן יהיה להציג את מפגיני הימין באור שלילי, ובין אם הוא ייגרם בהפגנת שמאל, אז ניתן יהיה להאשים את פעילי הימין בגרימת הנזק. מדובר בהסבר מפותל ומאולץ אשר, כאמור, נאמר לראשונה בבית המשפט

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

בניגוד לדבריו של הנאשם בחקירותיו, כי שאל את אנה לאיזו הפגנה ללכת בדיוק מתוך מטרה להבין מי היא.

168. גם ביחס למשימה לשים ראש בהמה וזר פרחים ובהמשך בובה שלצדה סכין מחוץ לדירת מגורים, לצלצל בפעמון ולעזוב, הסבריו של הנאשם אינם אמינים כלל וכלל. הנאשם טען שסבר שמדובר במתנה לכבוד חג הקורבן שהתקיים באותם ימים, אף שאנה לא אמרה דבר כזה, כאשר הכתובת שנתנה לו הייתה בתל אביב ולא ביישוב ערבי. על כל פנים, הנאשם הודה כי לאחר שהתבקש לשים סכין, הבין כי מדובר במסר מאיים וסירב לבצע את המשימה, הגם שלא ניתק את הקשר עם אנה.

169. על כן, הסברו של הנאשם לפיו כל מעינה של אנה היה אך לבצע פעולות נגד הממשלה, על רקע היותה גורם שמאל קיצוני אנרכיסטי כדבריו, אינו מתיישב עם אופיים הביטחוני המובהק של המשימות שנתנה לו, אשר בהן פוטנציאל לפגיעה במדינת ישראל בכללותה, ולא בממשלה זו או אחרת, תהא זו ממשלת ימין, מרכז או שמאל.

170. נוסף לאופי המשימות הביטחוני, חשדו של הנאשם התעורר, ביתר שאת, לאחר שאנה ביקשה ממנו לאסוף טלפון חכם חדש שנקבר באדמה, ולשוחח עמה באמצעותו. כפי שהנאשם הסביר בחקירותיו, וכפי שעולה מפנייתו לאבו צלאח, ידיעתה של אנה כי אסף את הטלפון אדם אחר שאינו הנאשם גרמה לו להבין שהיא אינה עובדת לבדה אלא שייכת לארגון גדול יותר. עוד הוא חשש שמא הטלפון ממולכד וייעשה ניסיון לפוצץ אותו ולעשות פיגוע באמצעותו. הנאשם טען שלא פנה למשטרה משום שחשש לחייו, אולם אנה לא איימה עליו בשום שלב, ודומה כי הסיבה שלא פנה למשטרה היא שידע שהקשר בינו לאנה אינו חוקי, וכן שהיה מעוניין להמשיך בקשר ולקבל עוד כסף בקלות. בנוסף, לא סביר שהנאשם יחשוב שלגורם שמאל קיצוני אנרכיסטי יש כוונות ויכולות לפגוע בו. אדרבה, דומה כי בחקירותיו בחר הנאשם בקו של הודיה בכך שהבין שמדובר בסוכן חוץ תוך טענה שהסיבה שלא ניתק את הקשר היא חשש לחייו, ולא טענה שסבר שמדובר בגורם שמאל קיצוני אנרכיסטי. הנאשם אמר בחקירותיו במפורש שבשלב זה חשב גם על האפשרות שאנה היא מחוץ לישראל ורוצה לפגוע במדינה.

171. פנייתו של הנאשם לאבו צלאח, מי שמזוהה אצלו כמבין בביטחון, ודבריו כי הוא "חושש לביטחון של ישראל" מלמדים ביתר שאת על החשד שקינן בליבו של הנאשם. הסברו בעדותו בבית המשפט שלא באמת חשש שיבוצע פיגוע באמצעות הטלפון ושאמר זאת רק מפני שרצה שאבו צלאח ייקח אותו ברצינות אינו אמין. האופן הבהול בו כתב הנאשם את הודעתו לאבו צלאח ודבריו, כי הוא חשש מאוד שמא ישנה סכנה מהטלפון מלמדים על תחושותיו בזמן אמת.

172. ואפילו אם תחילה לא היה לנאשם חשד אשר לזהותה של אנה, מה שאיני סבורה שהוא המצב, חשד זה בוודאי התעורר כאשר אנה הציעה לנאשם להעביר לו אימוני ריגול. ראשית, הנאשם העלה מיוזמתו בחקירתו מיום 30.6.24 כי אנה הציעה לאמן אותו אימוני לחימה "בסגנון של ריגול"

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

ושלחה לו שם של יחידה באנגלית עם האות R. דומה, כי הנאשם הבין את חומרת המצב, ומתוך רצונו לשתף פעולה עם החוקרים מסר מידע זה אך בעת ובעונה אחת ניסה להרחיק מעצמו את חומרת העבירה. קשה להלום שהנאשם "לא התעמק" כדבריו או פספס את המילה MI6 אשר חזרה על עצמה ארבע פעמים במהלך ההתכתבות עם אנה, כאשר הנאשם עצמו העיד שترגם את דבריה לעברית ובדק בגוגל מושגים שונים שכתבה. אנה אף כתבה לנאשם שהעבירה את האימון הזה לארבעה אנשים עד כה, ועכשיו הם בקליפורניה וממשיכים עם המשימות שלהם. כלומר, אם הנאשם באמת חשב שאנה מקנדה, הוא כעת הבין שמדובר בפרויקט חוצה גבולות, אשר גם אינו מתיישב עם סברה שמדובר, בשמאלנית אנרכיסטית שמתעניינת בהפלת ממשלת ישראל בלבד. כמו כן, אנה אמרה לנאשם במפורש שהאימון נועד בעיקרו **למרגלים** בעולם, ורק 130 איש בכל העולם קיבלו גישה אליו. הסבריו, כי לא הבין חלק מדבריה בשל הפער שנוצר בתרגום בין האנגלית לעברית, או שבמקרה לא התעמק דווקא במילים MI6 ומרגלים אינו אמין ואינו מתיישב עם תגובותיו המתלהבות לאנה, לה השיב כי ישמח לעשות זאת, ואף ידבר עם יונתן כי לעבור את האימון יחד יהיה מועיל יותר.

173. המסקנה מהמקובץ היא, כי הנאשם חשד שאנה היא סוכן חוץ כמשמעו בחוק. נוסף על כך סבורתני, שהנאשם נמנע מלערוך בירור כנדרש שביכולתו להפיג חשד זה. ב"כ הנאשם טען בסיכומיו שהנאשם היה מודע אך ורק להיותה של אנה גורם עוין, אך זה יכול להיות גם ארגון פרטי, אנרכיסטי או שמאל קיצוני ולא כזה העולה כדי סוכן חוץ על פי חוק. עוד הוא טען, שהנאשם לא נמנע מבירור מפני שכאשר חשד שישנו סיכון ביטחוני בטלפון שקיבל מאנה, הוא פנה לאבו צלאח אולם תגובתו המזלזלת הרגיעה את הנאשם ומנעה ממנו להבין את מלוא המשמעות הביטחונית. אין בידי לקבל טענה זאת, לכל הפחות, אנה אמרה לנאשם במפורש ובצורה שאינה משתמעת לשתי פנים שהיא סוכנת MI6, אמרה זו לבדה אמורה הייתה להניע את הנאשם לערוך בירור בדבר זהותה, אך הוא בחר להמשיך את הקשר עמה. טענתו של הנאשם, כי לא ידע מה פירוש צירוף אותיות ומספר זה, איננה מעוררת אימון, מאחר שהיא אינה מתיישבת עם טענת הנאשם כי הוא פרנואיד, ואינה עומדת עם הזהירות שלו בבחינת יתר מילותיה של אנה. הגם שלא נמצא חיפוש שבצע הנאשם הנוגע ל MI6, הדבר אינו מלמד שהנאשם לא עשה כן באמצעות מחשב או מכשיר אחר, או שידע היטב מה פירוש מונח זה, כמי שקרא ספרות מתח ולכן לא חיפש אותו. בוודאי שהמונח נכתב בהיקשר של אימונים. כמו כן, פנייתו של הנאשם לאבו צלאח נגעה לחשש שלו מכך שהטלפון ממולכד, ולא לעצם זהותה של אנה, אשר בנוגע אליה הנאשם לא מסר את האמת לאבו צלאח.

174. מעבר לכמה שאלות ששאל הנאשם את אנה במטרה להבין את זהותה, ולהתייעצות שערך עם יונתן ביחס אליה, הנאשם לא עשה דבר כדי להפיג את החשד. למעשה, הנאשם החליט שיפעיל את שיקול דעתו שלו ביחס לכל אחת מהמשימות שיקבל מאנה ויחליט בעצמו באיזה מהן לא מתקיים פן פלילי או סכנה ביטחונית, ובאיזה כן ובאלה שמתקיים כזה יסרב לקחת חלק.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

היעדר הגנת סעיף 114(ד) לחוק

175. סעיף 114(ד) לחוק קובע, כי "לא יורשע אדם לפי סעיף זה אם הוכח לבית המשפט שלא עשה ולא התכוון לעשות דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בביטחון המדינה". מדובר בשני תנאים מצטברים, יש להראות שמבחינה אובייקטיבית הנאשם לא עשה דבר שיש בו כדי להביא לידי פגיעה בביטחון המדינה, וכן יש להראות שמבחינה סובייקטיבית, הוא לא התכוון לעשות כן. כאמור, כפי שנקבע בפסיקה, העבירה של מגע עם סוכן חוץ היא עבירת התנהגות ולא עבירת תוצאה, ועל כן לא נדרש להוכיח כי המעשים גרמו בפועל לפגיעה בביטחון המדינה, אלא שהיה בהם פוטנציאל לכך (ע"פ 6833/14 סעיד נפאע נ' מדינת ישראל, פסקאות סו-סז (31.8.15)).

176. אשר לתנאי הראשון, שוכנעתי כי הנאשם לא הצליח להרים את הנטל לכך שבמעשיו לא היה פוטנציאל לפגוע בביטחון המדינה. אמנם, הנאשם סירב, או לא הצליח, לבצע חלק מהמשימות שהטילה עליו אנה, ואשר עלולות היו לגרום לנזק כבד, כמו הצתת היער, הצתת רכב בהפגנה או שליחת ראש בהמה לאדם אחר. לצד זאת, כפי שציינה אלכסה בחוות דעתה, תליית המודעות עשויה לתרום ליצירת פילוג בציבור הישראלי אשר נתפס כפוגע בחוסנה של החברה הישראלית; והטמנת הכספים נועדה ככל הנראה למופעלים אחרים, אשר יאספו את הכספים מנקודות האיסוף ויבצעו בעצמם מעשים שלהם פוטנציאל לפגוע בביטחון המדינה.

177. נוכח מסקנה זו, לא נדרשת הכרעה ביחס לתנאי השני. אולם אציין למעלה מן הצורך, כי ממעשיו של הנאשם לא עולה תמונה של מי שהיה מעוניין מבחינה אידיאולוגית להביא לכדי פגיעה בביטחון המדינה, אלא של מי שפעל מתוך בצע כסף ולחץ להשיג כסף בקלות ובזמן מהיר, הגם שהבין מה עלולות להיות תוצאות מעשיו. כמו כן, לאחר שנעצר, הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם החוקרים במובן זה שהודה בקשר עם אנה, מסר את הטלפונים וסייע לחוקרים להתחקות אחר קבוצות הטלגרם שבהם אנה פעלה, האופן בו העבירה את הכספים, המקומות שבהם ביקשה ממנו להטמין את הכספים וכדומה.

עבירה של קשירת קשר לאיומים

178. לטענת ב"כ הנאשם, יש לזכות את הנאשם גם מהעבירה השנייה שיוחסה לו בכתב האישום, של קשירת קשר לאיומים, הנוגעת למעשיו סביב משימת שליחת ראש הבהמה או ראש הבובה והסכין. ראשית, טען ב"כ הנאשם כי המאשימה התבלבלה ביחס לגורם שעמו טענה שהנאשם קשר את הקשר, כאשר תחילה טענה שמדובר באנה ובהמשך שהכוונה לנתנאל ויונתן. שנית, טען ב"כ הנאשם כי המאשימה לא הוכיחה את הכתובת הספציפית בה נדרש הנאשם להניח את הסכין, ואף לא הצליחה להוכיח שאדם כלשהו מתגורר במקום ומי הוא אותו אדם. שלישית, טען ב"כ הנאשם כי לא התקיים בעניינו של הנאשם היסוד הנפשי הדרוש של כוונה לאיים. משכך, לדידו, יש לזכות את הנאשם מעבירה זו הן כטענת הגנה מן הצדק, והן כי יסודות העבירה לא הוכחו במלואן.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

179. העבירה של קשירת קשר לפי סעיף 499 לחוק מתייחסת לאדם שקושר עם אחר קשר במטרה לבצע עבירה של פשע או עוון. עבירת האיומים לפי סעיף 192 לחוק קובעת כי **"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניט, דינו - שלוש שנות מאסר"**. כלומר, היסוד הנפשי הדרוש לקיומה של עבירת האיומים הוא כוונה להפחיד אדם או להקניטו.

180. אשר לטענה הראשונה של הנאשם, אמנם, ב"כ המאשימה התבלבל בדיון בו נמסרה התשובה לאישום, באומרו כי הגורם שעמו נקשר הקשר הוא אנה, ותיקן זאת בהמשך. לצד זאת, עולה בבירור מהראיות כי הכוונה היא ליונתן ונתנאל, כאשר הנאשם שלח תחילה את יונתן לנסות למצוא ראש בהמה ובהמשך ניסה לשכנע את נתנאל לשים את ראש הבובה והסכין בכתובת שקיבל. אשר לטענה השנייה, בחוות דעת אלכסה נכתב שהכתובת שנמסרה לנאשם רשומה ככתובתו של שגריר ישראל בארגון סבא"א, בעוד ב"כ הנאשם טוען שהבדיקה שנערכה ומראה כך אינה מספיקה כדי לקבוע זאת. אולם בענייננו, ממילא מדובר בקשירת קשר לעבירה ולא בהשלמת העבירה עצמה, ולכן די בכך שניתנה לנאשם כתובת דירת מגורים שבה בסבירות גבוהה מתגורר מישהו, כאשר ברור כי כוונתה של אנה הייתה לשלוח מסר מאיים.

181. אשר לטענה השלישית, אמנם, דומה כי לנאשם לא הייתה כוונה משלו לאיים על איש, אולם שוכנעתי כי מתקיימת במקרה זה הלכת הצפיות, שכן הוא צפה בהסתברות הקרובה לוודאות כי במעשיו יהיה כדי לאיים על אדם. לטענת ב"כ הנאשם, ככל שדובר על ראש בהמה, הנאשם סבר שמדובר במתנה לחג הקורבן ולא צפה בהסתברות קרובה לוודאי כי מדובר במסר מאיים, וככל שמדובר במשלוח ראש הבובה והסכין, ב"כ הנאשם טען שהוא לא ידע היכן הוא נדרש להניח אותן ואף נאמר לו שהמשימה שונתה ותימסר לו צעד אחר צעד, מה שלא קרה בסוף לאור סירובו לבצע את המשימה.

182. ברם, הנאשם פנה למספר חנויות וביקש לרכוש ראש כבש, אך הדבר לא עלה בידיו, ובהמשך פנה ליונתן כדי שיעזור לו בכך. בהמשך, כאשר התבקש במקום זאת לשים ראש בובה וסכין, הוא שוחח עם יונתן ונתנאל, התייעץ איתם בדבר טיב המשימה ואם יוכלו לסייע לו לרכוש את מה שצריך. לבסוף, הנאשם שהבין את הפן הפלילי והחמור של המעשה, חשש לבצע את המשימה, אך יש בכך רק כדי לחזק את העובדה שהוא צפה בהסתברות קרובה לוודאי, כי מדובר במעשה שיש בו כדי לאיים על אדם אחר.

183. לחלופין, סבר ב"כ הנאשם שיש לזכות את הנאשם מטעם של אכיפה בררנית בלתי סבירה, מפני שהתביעה בחרה שלא להעמיד לדין את יונתן ונתנאל חרף מעורבותם הברורה. על פניו, דומה כי החלטת המאשימה שלא להעמיד לדין את יונתן ונתנאל מעוררת קושי מסוים, אולם בית המשפט אינו חשוף לכלל הראיות שנאספו בעניינם ולשיקולים נוספים הנתונים לסמכותה של התביעה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

במישור ההחלטה להעמיד לדין, כפי שיפורט להלן. בנוסף, הנאשם היה מעורב גם באירועים נוספים המפורטים בכתב האישום, ולכן בשל שיקולים אלא, לא ניתן לומר שמדובר באכיפה בררנית. לצד זאת, לעובדה שהנאשם הוא היחיד שהועמד לדין בגין מעשיו בעניין זה, ניתן יהיה לתת ביטוי במסגרת גזר הדין.

טענות הגנה מן הצדק

184. הנאשם העלה מספר טענות מקדמיות מתחום ההגנה מן הצדק. כידוע, על פי דוקטרינה זו, אשר פותחה בפסיקה ובהמשך עוגנה בסעיפים 149(10) ו-150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בית המשפט רשאי לתקן את כתב האישום או אף לבטלו לגמרי, אם נוכח כי הגשת כתב האישום או ניהול ההליך נגד הנאשם עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית (ר' גם ע"פ 2910/04 **ארנסט יפת נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 353; ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ** פ"ד נט(6) 776).

185. ב"כ הנאשם טען, כי המאשימה נקטה באכיפה בררנית בכך שנמנעה מהגשת כתב אישום גם נגד יונתן ונתנאל. בכל הנוגע לעבירה של מגע עם סוכן חוץ, איני סבורה כי יש ממש בטענה זאת, שכן מי שהיה במגע עם סוכן החוץ, הוא הנאשם והוא בלבד. הנאשם העיד שלא מסר לשניים מידע מפורט ביחס לזהותה של אנה, אך גם הם הבינו או חשדו בשלב מסוים בכך שמי שמעומד מאחורי המשימות הוא סוכן חוץ, הרי שלא מתקיים בעניינם הרכיב של קיום מגע. אשר לעבירה של קשירת קשר לאיומים, אכן על פניו, כאמור, השניים הסכימו להשתתף במשימת שליחת ראש הבהמה או הבובה והסכימו לבית שגריר ישראל בסבא"א, והבינו שיש בה פן מאיים. לצד זאת, אין מקום להשוואה בין הנאשם, אשר הוא המחולל של העבירה, זה שהציע ליונתן ונתנאל לבצעה תמורת תשלום ומי שהיה בעל הבנה משמעותית בהרבה לגבי זהות מי שמעוניין בביצועה והסכנות הטמונות בכך, לבין יונתן ונתנאל. דומה, כי המאשימה שקלה שיקולים רחבים בבואה לסגור את התיק בעניינם של יונתן ונתנאל, וזאת לאחר ששניהם נחקרו במסגרת החקירה ונאספו ראיות בעניינם.

186. טענה נוספת שהעלה ב"כ הנאשם היא, כי המאשימה כשלה בכך שלא השקיעה משאבים בקמפיין פרסומי אשר יזהיר את הציבור מפני ניסיונותיה של איראן לגייס אזרחים באמצעות פרופילים פיקטיביים ברשתות חברתיות. גם טענה זו אין בידי לקבל. ראשית, כפי שפורט בחוות דעת אלכסה, הגם שתופעה זו התגברה מאוד בשנים האחרונות וביתר שאת מאז שבעה באוקטובר 2023 ותחילת מלחמת חרבות ברזל, היא הייתה קיימת גם קודם לכן, ומקרים הדומים לזה של הנאשם פורסמו בכלי התקשורת. שנית, אחריות שב"כ לצאת בקמפיין פרסומי כמו זה שלגביו טוען ב"כ הנאשם, וכפי שאכן נעשה במשך הזמן עם התגברות התופעה, הינה בגדר אחריות שב"כ לשמור על ביטחון המדינה, ואינה מסירה מהפרט אחריות לפעול על פי חוק. שלישית, כאמור, בעניינו של הנאשם,

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 41170-07-24 מדינת ישראל נ' שטרן

חרף ניסיונו לשוות לעצמו תדמית של מי שאינו חשוף לכלי התקשורת, לטכנולוגיה ולעניינים ביטחוניים, החקירה וכן עדותו בבית המשפט גילו תמונה שונה. בתקופה שקדמה לביצוע העבירות הנאשם היה בעלים של טלפון חכם, היה חבר במספר ערוצי טלגרם שעסקו בדיווחים חדשותיים וביטחוניים, התנסה בקריפטו, ואף נהג לקרוא ספרי ריגול, אשר מהם הכיר את שיטת הפעולה של יצירת קשר עם אדם וגיוסו לביצוע משימות שהולכות ומחריפות, תמורת תשלום.

סוף דבר

187. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של מגע עם סוכן חוץ וקשירת קשר לאיומים, כמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"ה, 14 ספטמבר 2025, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

חנה מרים לומפ, שופטת